

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2010/75/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 24 noiembrie 2010****privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării)
(reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social
European (1),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (2):

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară (3),

întrucât:

(1) Este necesar să se aducă o serie de modificări substanțiale următoarelor directive: Directiva 78/176/CEE a Consiliului din 20 februarie 1978 privind deșeurile din industria dioxidului de titan (4), Directiva 82/883/CEE a Consiliului din 3 decembrie 1982 privind modalitățile de supraveghere și control al zonelor în care există emisii provenind din industria dioxidului de titan (5), Directiva 92/112/CEE a Consiliului din 15 decembrie 1992 privind procedurile de armonizare a programelor de reducere, în vederea eliminării, a poluării cauzate de deșeurile din industria dioxidului de titan (6), Directiva 1999/13/CE a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși

organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații (7), Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (8), Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari (9) și Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (10). Din motive de claritate, directivele respective ar trebui reformate.

(2) Pentru a preveni, reduce și, pe cât posibil, elimina poluarea provenind din activitățile industriale în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” și cu principiul prevenirii poluării, este necesar să se stabilească un cadru general pentru controlul principalelor activități industriale, acordând prioritate intervențiilor la sursă, asigurând o gestionare prudentă a resurselor naturale și ținând seama, atunci când este necesar, de situația economică și de caracteristicile locale specifice ale locului unde se desfășoară activitatea industrială.

(3) Abordările diferite pentru controlarea, în mod separat, a emisiilor în aer, apă sau sol pot favoriza trecerea poluării de la o componentă a mediului la alta, mai degrabă decât protecția mediului în ansamblu. Prin urmare, este necesar să se prevadă o abordare integrată de prevenire și control al emisiilor în aer, apă și sol, de management al deșeurilor, de eficiență energetică și de prevenire a accidentelor. Aceasta va contribui la crearea unor condiții de concurență echitabile în Uniune prin alinierea cerințelor legate de performanțele de mediu ale instalațiilor industriale.

(1) JO C 182, 4.8.2009, p. 46.

(2) JO C 325, 19.12.2008, p. 60.

(3) Poziția Parlamentului European din 10 martie 2009 (JO C 87 E, 1.4.2010, p. 191) și Poziția Consiliului în primă lectură din 15 februarie 2010 (JO C 107 E, 27.4.2010, p. 1). Poziția Parlamentului European din 7 iulie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2010.

(4) JO L 54, 25.2.1978, p. 19.

(5) JO L 378, 31.12.1982, p. 1.

(6) JO L 409, 31.12.1992, p. 11.

(7) JO L 85, 29.3.1999, p. 1.

(8) JO L 332, 28.12.2000, p. 91.

(9) JO L 309, 27.11.2001, p. 1.

(10) JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

- (4) Este necesar să se revizuiască legislația privind instalațiile industriale, în vederea simplificării și clarificării dispozițiilor existente, a reducerii sarcinilor administrative care nu sunt necesare și a punerii în aplicare a concluziilor Comunicărilor Comisiei din 21 septembrie 2005 referitoare la Strategia tematică privind poluarea aerului (denumită, în continuare „strategia tematică privind poluarea aerului”), din 22 septembrie 2006 referitoare la Strategia tematică privind protecția solului și din 21 decembrie 2005 referitoare la Strategia tematică privind prevenirea și reciclarea deșeurilor, adoptate ca urmare a Deciziei nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽¹⁾. Comunicările respective stabilesc obiective de protecție a sănătății umane și a mediului care nu pot fi atinse în lipsa unor reduceri suplimentare ale emisiilor provenind din activitățile industriale.
- (5) Pentru a garanta prevenirea și controlul poluării, fiecare instalație ar trebui să funcționeze numai dacă deține o autorizație sau, în cazul anumitor instalații sau activități care utilizează solvenți organici, numai dacă deține o autorizație sau dacă este înregistrată.
- (6) Este obligația statelor membre să stabilească abordarea privind atribuirea responsabilităților operatorilor instalațiilor, cu condiția să se asigure conformarea cu prezenta directivă. Statele membre pot alege să acorde autorizația unui singur operator pentru fiecare instalație sau să împartă responsabilitatea între mai mulți operatori ai diferitelor părți ale unei instalații. În cazul în care sistemul juridic existent prevede un singur operator responsabil pentru fiecare instalație, statul membru poate decide să mențină acest sistem.
- (7) Pentru a facilita acordarea autorizațiilor, statele membre ar trebui să poată stabili cerințe aplicabile anumitor categorii de instalații în cadrul unor norme generale obligatorii.
- (8) Este important să se prevină accidentele și incidentele și să se limiteze consecințele acestora. Răspunderea privind consecințele accidentelor și incidentelor asupra mediului intră sub incidența legislației naționale relevante și, după caz, a legislației relevante a Uniunii.
- (9) În vederea evitării dublei reglementări, autorizația pentru o instalație care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității ⁽²⁾ ar trebui să nu includă o valoare limită pentru emisiile directe de gaze cu efect de seră specificate în anexa I la respectiva directivă, cu excepția cazului în care este necesar să se asigure că nu este provocată o poluare locală semnificativă sau a cazului în care instalația respectivă este exclusă din sistem.
- (10) În conformitate cu articolul 193 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prezenta directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă măsuri de protecție mai stricte, cum ar fi cerințe legate de emisiile de gaze cu efect de seră, cu condiția ca aceste măsuri să fie compatibile cu tratatele și să fie notificate Comisiei.
- (11) Operatorii ar trebui să depună o solicitare de autorizare care să conțină informațiile necesare pentru ca autoritatea competentă să poată stabili condițiile de autorizare. Operatorii care depun solicitări de autorizare ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza informațiile care decurg din aplicarea Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽³⁾ și a Directivei 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase ⁽⁴⁾.
- (12) Autorizația ar trebui să cuprindă toate măsurile necesare pentru atingerea unui nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său și să asigure funcționarea instalației în conformitate cu principiile generale care reglementează obligațiile de bază ale operatorului. De asemenea, autorizația ar trebui să includă valori limită de emisie pentru substanțele poluante sau parametri sau măsuri tehnice echivalente, să prevadă cerințe adecvate pentru protejarea solului și a apelor subterane, precum și cerințe referitoare la monitorizare. Condițiile de autorizare ar trebui stabilite pe baza celor mai bune tehnici disponibile.
- (13) Pentru a determina cele mai bune tehnici disponibile și pentru a limita dezechilibrele din cadrul Uniunii în ceea ce privește nivelul de emisii din activitățile industriale, este necesară întocmirea, analiza și, după caz, actualizarea prin intermediul unui schimb de informații cu părțile interesate a documentelor de referință pentru cele mai bune tehnici disponibile, denumite în continuare „documente de referință BAT” (best available techniques), și adoptarea elementelor esențiale ale documentelor de referință BAT (denumite în continuare „concluzii BAT”) prin procedura comitetului. În acest sens, prin procedura comitetului, Comisia ar trebui să stabilească ghiduri privind colectarea datelor, elaborarea documentelor de referință BAT și asigurarea calității acestora. Concluziile BAT ar trebui să servească drept referință pentru stabilirea condițiilor de autorizare. Ele pot fi completate de alte surse. Comisia ar trebui să își propună actualizarea documentelor de referință BAT cel târziu în termen de opt ani de la publicarea versiunii anterioare.

(1) JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

(2) JO L 275, 25.10.2003, p. 22.

(3) JO L 175, 5.7.1985, p. 40.

(4) JO L 10, 14.1.1997, p. 13.

- (14) Pentru a asigura un schimb de informații eficient și activ care să conducă la documente de referință BAT de calitate superioară, Comisia ar trebui să creeze un forum care să funcționeze în condiții de transparență. Ar trebui stabilite modalitățile practice pentru schimbul de informații și pentru accesul la documentele de referință BAT, în special pentru a se asigura că statele membre și părțile interesate furnizează date suficiente și de o calitate acceptabilă bazate pe ghiduri stabilite, astfel încât să fie posibilă determinarea celor mai bune tehnici disponibile și a tehnicilor emergente.
- (15) Este important să se asigure autorităților competente suficientă flexibilitate în stabilirea valorilor limită de emisie care să garanteze că, în condiții normale de funcționare, emisiile nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile. În acest scop, autoritatea competentă poate stabili valori limită de emisie care sunt diferite de nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile în ceea ce privește valorile, perioadele de timp și condițiile de referință aplicate, atât timp cât se poate demonstra, prin rezultatele monitorizării emisiilor, că emisiile nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile. Respectarea valorilor limită de emisie stabilite în autorizații conduce la emisii inferioare respectivelor valori limită de emisie.
- (16) Pentru a ține cont de anumite circumstanțe specifice în care aplicarea nivelurilor de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile ar conduce la costuri disproporționat de mari față de beneficiile aduse mediului, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să stabilească valorile limită de emisie care se abat de la nivelurile respective. Astfel de abateri ar trebui să se bazeze pe o evaluare care să țină seama de criteriile bine definite. Valorile limită de emisie stabilite în prezenta directivă nu ar trebui depășite. În orice caz, nu ar trebui să se producă nicio poluare semnificativă și ar trebui atins un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.
- (17) Pentru a permite operatorilor să testeze tehnicile emergente care ar putea asigura un nivel general mai înalt de protecție a mediului sau cel puțin același nivel de protecție a mediului în condițiile unor economii de costuri sporite față de cele mai bune tehnici disponibile, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să acorde derogări temporare de la nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.
- (18) Modificările aduse unei instalații pot duce la creșterea nivelului de poluare. Operatorii ar trebui să înștiințeze autoritatea competentă asupra oricărei schimbări planificate care ar putea afecta mediul. Modificările substanțiale ale instalațiilor care pot avea efecte negative semnificative asupra sănătății umane sau asupra mediului nu pot fi aduse fără o autorizație acordată în conformitate cu prezenta directivă.
- (19) Împrăștierea gunoierului de grajd contribuie în mod semnificativ la emiterea de poluanți în aer și în apă. În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite de Strategia tematică privind poluarea aerului și de dreptul Uniunii privind protecția apelor, Comisia ar trebui să revizuiască necesitatea de a institui controalele cele mai adecvate ale acestor emisii prin aplicarea celor mai bune tehnici disponibile.
- (20) Creșterea în sistem intensiv a păsărilor de curte și a vitelor contribuie în mod semnificativ la emiterea de poluanți în aer și în apă. În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite în Strategia tematică privind poluarea aerului și în dreptul Uniunii privind protecția apelor, este necesar să fie reexaminată de către Comisie necesitatea stabilirii unor praguri de capacitate diferențiate pentru diferite specii de păsări de curte, în vederea definirii domeniului de aplicare al prezentei directive, precum și necesitatea stabilirii celor mai adecvate controale ale emisiilor provenind de la instalațiile de creștere a vitelor.
- (21) Pentru a lua în considerare evoluția celor mai bune tehnici disponibile sau alte schimbări aduse instalațiilor, condițiile de autorizare ar trebui reexaminat cu regularitate, iar dacă este necesar, ar trebui actualizate, în special atunci când sunt adoptate noi concluzii BAT sau o actualizare a acestor concluzii.
- (22) În anumite cazuri în care reexaminarea și actualizarea autorizației demonstrează că pentru introducerea celor mai bune noi tehnici este posibil să fie necesară o perioadă mai mare de patru ani de la publicarea unei decizii privind concluziile BAT, autoritățile competente pot stabili o perioadă de timp mai îndelungată în condițiile de autorizare, în cazurile în care acest lucru este justificat pe baza criteriilor prevăzute de prezenta directivă.
- (23) Este necesar să se garanteze faptul că exploatarea unei instalații nu duce la deteriorarea calității solului și a apelor subterane. Prin urmare, condițiile de autorizare ar trebui să includă măsuri adecvate de prevenire a emisiilor în sol și în apele subterane, precum și supravegherea periodică a măsurilor respective pentru a evita scurgerile, deversările, incidentele sau accidentele în timpul utilizării echipamentului și al depozitării. Pentru a detecta posibila poluare a solului și a apelor subterane într-o etapă timpurie și, prin urmare, pentru a lua măsurile corective adecvate înaintea răspândirii poluării, este necesară, de asemenea, monitorizarea solului și a apelor subterane pentru detectarea substanțelor periculoase relevante. Pentru determinarea frecvenței monitorizării, se poate ține seama de tipul măsurilor preventive, precum și de amploarea și frecvența supravegherii acestora.

- (24) Pentru a garanta faptul că exploatarea unei instalații nu deteriorează calitatea solului și a apelor subterane, este necesar să se stabilească, printr-un raport privind situația de referință, starea de contaminare a solului și a apelor subterane. Raportul privind situația de referință ar trebui să fie un instrument practic care să permită, în măsura posibilului, o comparație cuantificată între starea amplasamentului descrisă în raport și starea amplasamentului în momentul încetării definitive a activităților, pentru a evalua dacă s-a produs o creștere semnificativă a poluării solului sau a apelor subterane. Prin urmare, raportul privind situația de referință ar trebui să conțină informații care să utilizeze datele existente privind măsurătorile efectuate în sol și în apele subterane și datele istorice legate de utilizările din trecut ale amplasamentului.
- (25) În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, la evaluarea nivelului de ampolare a poluării solului și a apelor subterane provocate de operator, care ar atrage obligația readucerii amplasamentului la starea descrisă în raportul privind situația de referință, statele membre ar trebui să țină seama de condițiile de autorizare care s-au aplicat în decursul desfășurării activității în cauză, de măsurile de prevenire a poluării adoptate pentru instalație, precum și de creșterea relativă a poluării față de nivelul de contaminare identificat în raportul privind situația de referință. Răspunderea privind poluarea care nu a fost provocată de operator intră sub incidența legislației naționale relevante și, după caz, a dreptului relevant al Uniunii.
- (26) Pentru a asigura punerea în aplicare eficientă și controlul aplicării prezentei directive, operatorii ar trebui să raporteze în mod regulat autorității competente cu privire la conformitatea cu condițiile de autorizare. Statele membre ar trebui să se asigure că atât operatorul, cât și autoritatea competentă iau măsurile necesare în situația neconformării cu prezenta directivă și să prevadă un sistem de inspecții de mediu. Statele membre ar trebui să garanteze că sunt disponibili suficienți angajați care au competențele și calificarea necesare pentru a efectua în mod eficient inspecțiile.
- (27) În conformitate cu Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu ⁽¹⁾, participarea efectivă a publicului la luarea deciziilor este necesară pentru a-i permite acestuia să își exprime opinii și preocupări care ar putea fi relevante pentru deciziile în cauză și pentru a permite factorilor de decizie să țină seama de acestea, conducând astfel la creșterea gradului de responsabilitate și transparență a procesului de luare a deciziilor și contribuind la conștientizarea de către public a problemelor de mediu și la sprijinul acestuia pentru deciziile adoptate. Reprezentanții publicului interesat ar trebui să aibă acces la
- justiție pentru a contribui la protejarea dreptului de a trăi într-un mediu adecvat pentru sănătatea și bunăstarea personală.
- (28) Arderea combustibilului în instalații cu o putere termică instalată totală mai mică de 50 MW contribuie în mod semnificativ la emisiile de poluanți în atmosferă. În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite de Strategia tematică privind poluarea aerului, Comisia ar trebui să revizuiască necesitatea de a institui controalele cele mai adecvate ale emisiilor provenind de la astfel de instalații. Această revizuire ar trebui să aibă în vedere specificitățile instalațiilor de ardere utilizate în unitățile de îngrijire medicală, în special cu privire la utilizarea lor excepțională în cazuri de urgență.
- (29) Instalațiile mari de ardere contribuie într-o măsură semnificativă la emisiile de substanțe poluante în aer, ceea ce are drept rezultat un impact major asupra sănătății umane și a mediului. Pentru a reduce acest impact și pentru a contribui la respectarea cerințelor Directivei 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumii poluanți atmosferici ⁽²⁾, precum și a obiectivelor stabilite în Strategia tematică privind poluarea aerului, este necesar să se stabilească valori limită de emisie mai stricte la nivelul Uniunii pentru anumite categorii de instalații de ardere și de poluanți.
- (30) Comisia ar trebui să revizuiască necesitatea de a stabili valori limită de emisie la nivelul Uniunii și de a modifica valorile limită de emisie prevăzute în anexa V pentru anumite instalații mari de ardere, ținând seama de analizarea și actualizarea documentelor de referință BAT relevante. În acest context, Comisia ar trebui să ia în considerare specificul sistemelor energetice ale rafinăriilor.
- (31) Datorită caracteristicilor anumitor combustibili solizi indigeni, este potrivit să se aplice ratele minime de desulfurare și nu valori limită de emisie în cazul dioxidului de sulf pentru instalațiile de ardere care folosesc astfel de combustibili. În plus, având în vedere caracteristicile specifice ale șisturilor bituminoase, care pot să nu permită aplicarea aceluiași tehnici de reducere a sulfului sau atingerea aceleiași eficiențe a desulfurării ca în cazul altor combustibili, este adecvată utilizarea unei rate de desulfurare puțin mai scăzută în cazul instalațiilor care folosesc acest combustibil.
- (32) În cazul unei întreruperi neașteptate a aprovizionării cu combustibil sau gaz cu conținut redus de sulf din cauza unei penurii grave, autoritatea competentă ar trebui să poată acorda derogări temporare pentru a se permite ca emisiile instalațiilor de ardere în cauză să depășească valorile limită de emisie stabilite în prezenta directivă.

⁽¹⁾ JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

⁽²⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 22.

- (33) Operatorul în cauză nu ar trebui să exploateze o instalație de ardere mai mult de 24 de ore de la funcționarea necorespunzătoare sau defectarea echipamentului de reducere a emisiilor, iar pentru a limita efectele negative ale poluării asupra mediului, funcționarea fără un astfel de echipament de reducere nu ar trebui să depășească 120 de ore pe o perioadă de 12 luni. Cu toate acestea, în cazul în care există o nevoie stringentă de a menține alimentarea cu energie sau pentru a evita o creștere globală a emisiilor rezultate ca urmare a punerii în funcțiune a unei alte instalații de ardere, autoritățile competente ar trebui să poată acorda o derogare de la termenele respective.
- (34) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane și pentru a evita transferurile transfrontaliere de deșuri către instalații care funcționează la standarde de mediu mai puțin riguroase, este necesară stabilirea și menținerea unor condiții de funcționare, cerințe tehnice și valori limită de emisie stricte pentru instalațiile de incinerare sau coincinerare a deșeurilor în cadrul Uniunii.
- (35) Utilizarea solvenților organici în anumite activități și instalații generează emisii în aer de compuși organici care contribuie la formarea locală și transfrontalieră de oxidanți fotochimici care pun în pericol resursele naturale și au efecte nocive asupra sănătății umane. Prin urmare, este necesar să se ia măsuri preventive împotriva utilizării de solvenți organici și să se stabilească cerința de a respecta valorile limită de emisie pentru compușii organici, precum și condiții de funcționare adecvate. Operatorilor ar trebui să li se permită să respecte cerințele unei scheme de reducere în locul respectării valorilor limită de emisie prevăzute de prezenta directivă atunci când alte măsuri, precum utilizarea produselor sau tehnicilor fără solvenți sau cu conținut scăzut de solvenți, reprezintă mijloacele alternative pentru respectarea unei reduceri echivalente de emisie.
- (36) Instalațiile care produc dioxid de titan pot fi responsabile de poluarea semnificativă a aerului și apei. Pentru a reduce aceste efecte, este necesar să se stabilească, la nivelul Uniunii, valori limită de emisie mai stricte pentru anumite substanțe poluante.
- (37) Cu privire la includerea în domeniul de aplicare al actelor naționale cu putere de lege și al actelor naționale administrative adoptate în vederea conformării la prezenta directivă a instalațiilor de fabricare a produselor de ceramică prin ardere, pe baza caracteristicilor sectorului industrial național, și pentru a oferi o interpretare clară a domeniului de aplicare, statele membre ar trebui să decidă dacă aplică atât criteriul capacității de producție, cât și cel al capacității cuptorului sau numai unul dintre cele două criterii.
- (38) Pentru a simplifica raportarea și pentru a reduce sarcinile administrative care nu sunt necesare, Comisia ar trebui să identifice metode de adaptare a modului în care datele sunt puse la dispoziție în temeiul prezentei directive la celelalte cerințe prevăzute în dreptul Uniunii și în special de Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți ⁽¹⁾.
- (39) Pentru a garanta condiții unitare de punere în aplicare, ar trebui să fie conferite Comisiei competențe de executare pentru a adopta ghiduri privind colectarea datelor, privind întocmirea documentelor de referință BAT și privind asigurarea calității acestora, inclusiv în ceea ce privește caracterul adecvat al conținutului și formatului acestora, pentru a adopta decizii privind concluziile BAT, pentru a institui norme detaliate de stabilire a fazelor de pornire și de oprire și pentru planurile naționale de tranziție pentru instalațiile mari de ardere, precum și pentru a stabili tipul, formatul și periodicitatea informațiilor care trebuie puse la dispoziția Comisiei de către statele membre. În conformitate cu articolul 291 din TFUE, se stabilesc, în prealabil, normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie printr-un regulament adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Până la adoptarea acestui nou regulament, se aplică în continuare Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾, cu excepția procedurii de reglementare cu control, care nu este aplicabilă.
- (40) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a stabili data de la care se efectuează măsurarea continuă a emisiilor de metale grele, dioxine și furani în aer și pentru a adapta anumite părți din anexele V, VI și VII la progresul științific și tehnic. În cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor și al instalațiilor de coincinerare a deșeurilor, aceasta poate include, printre altele, stabilirea criteriilor de acordare a derogărilor de la monitorizarea continuă a emisiilor totale de pulberi. De o importanță deosebită este ca în timpul lucrărilor pregătitoare Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (41) Pentru a aborda poluarea semnificativă a mediului, de exemplu cu metale grele, dioxine, și furani, Comisia ar trebui, pe baza unei evaluări a punerii în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în cadrul anumitor activități sau a impactului acestor activități asupra mediului în ansamblul său, să prezinte propuneri pentru stabilirea unor cerințe minime la nivelul Uniunii pentru valorile limită de emisie și pentru normele privind monitorizarea și conformarea.
- (42) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Aceste sancțiuni ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

⁽¹⁾ JO L 33, 4.2.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(43) Pentru a permite instalațiilor existente suficient timp pentru a se adapta din punct de vedere tehnic noilor cerințe ale prezentei directive, este necesar ca anumite cerințe noi să se aplice acestor instalații după o anumită perioadă de timp de la data de aplicare a prezentei directive. Instalațiile de ardere au nevoie de timp suficient pentru a pune în aplicare măsurile de reducere necesare pentru a respecta valorile limită de emisie prevăzute în anexa V.

(44) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume asigurarea unui nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității mediului, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, datorită caracterului transfrontalier al poluării provenind din activitățile industriale, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(45) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Aceasta vizează, în special, promovarea aplicării articolului 37 din Carta respectivă.

(46) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul național ar trebui să se limiteze la dispozițiile care constituie o modificare de fond în raport cu directivele precedente. Obligația de a transpune dispozițiile nemodificate decurge din directivele precedente.

(47) În conformitate cu alineatul din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să întocmească, pentru ele însele și în interesul Uniunii, propriile tabele care să ilustreze, pe cât posibil, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.

(48) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a directivelor menționate în anexa IX partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă prevede norme referitoare la prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile industriale.

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme destinate prevenirii sau, în cazul în care aceasta nu este posibilă, reducerii emisiilor în aer, apă și sol, precum și norme destinate prevenirii generării de deșeurii, pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică activităților industriale care generează poluare, menționate în capitolele II-VI.

(2) Prezenta directivă nu se aplică activităților de cercetare și dezvoltare sau testării de noi produse și procese.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „substanță” înseamnă orice element chimic și compuși acestuia, cu excepția următoarelor substanțe:

(a) substanțe radioactive, astfel cum sunt definite la articolul 1 din Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante ⁽²⁾.

(b) microorganisme modificate genetic, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (b) din Directiva 2009/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic ⁽³⁾.

(c) organisme modificate genetic, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic ⁽⁴⁾;

2. „poluare” înseamnă introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă sau sol, care poate avea efect nociv asupra sănătății umane sau asupra calității mediului, care poate conduce la efecte dăunătoare asupra proprietății materiale sau poate altera sau afecta mediul ambiant și alte utilizări legitime ale mediului;

⁽²⁾ JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

⁽³⁾ JO L 125, 21.5.2009, p. 75.

⁽⁴⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

3. „instalație” înseamnă o unitate tehnică staționară în cadrul căreia se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I sau în anexa VII partea 1, precum și alte activități direct asociate, desfășurate pe același amplasament, care au o conexiune tehnică cu activitățile enumerate în anexele respective și care ar putea avea un efect asupra emisiilor și a poluării;
4. „emisie” înseamnă evacuarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse punctiforme sau difuze dintr-o instalație în aer, apă sau sol;
5. „valori limită de emisie” înseamnă masa, exprimată prin anumiți parametri specifici, concentrația și/sau nivelul unei anumite emisii, care nu pot fi depășite pe parcursul unuia sau al mai multor intervale de timp.
6. „standard de calitate a mediului” înseamnă totalitatea cerințelor care trebuie îndeplinite la un moment dat de către un anumit mediu sau de către o anumită parte a acestuia, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii;
7. „autorizație” înseamnă o aprobare scrisă privind funcționarea în totalitate sau parțială a unei instalații, a unei instalații de ardere, a unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de coincinerare a deșeurilor;
8. „reguli generale obligatorii” înseamnă valori limită de emisie sau alte condiții, cel puțin la nivel de sector, adoptate pentru a fi utilizate în mod direct la stabilirea condițiilor de autorizare;
9. „modificare substanțială” înseamnă o modificare a caracteristicilor sau a funcționării, sau o extindere a unei instalații sau a unei instalații de ardere, a unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de coincinerare a deșeurilor care poate avea efecte negative semnificative asupra sănătății umane sau asupra mediului;
10. „cele mai bune tehnici disponibile” înseamnă stadiul cel mai eficient și mai avansat în dezvoltarea activităților și a metodelor lor de operare, care indică posibilitatea practică a anumitor tehnici de a constitui referința pentru stabilirea valorilor limită de emisie și a altor condiții de autorizare, concepute pentru a preveni și, acolo unde nu este posibil, pentru a reduce emisiile și impactul asupra mediului în ansamblul său:
 - (a) „tehnici” înseamnă atât tehnologia utilizată, cât și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată și scoasă din funcțiune;
 - (b) „tehnici disponibile” înseamnă acele tehnici care sunt dezvoltate la un nivel care permite punerea lor în aplicare în sectorul industrial relevant, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și avantajele, indiferent dacă aceste tehnici sunt sau nu produse sau utilizate în statul membru respectiv, atât timp cât acestea sunt accesibile operatorului în condiții acceptabile;
 - (c) „cele mai bune” tehnici înseamnă tehnicile cele mai eficiente pentru atingerea unui nivel general înalt de protecție a mediului în ansamblul său.
11. „document de referință BAT” înseamnă un document rezultat în urma schimbului de informații organizat în temeiul articolului 13, elaborat pentru anumite activități și care descrie îndeosebi tehnicile aplicate, nivelurile actuale ale emisiilor și consumului, tehnicile luate în considerare pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile, precum și concluziile BAT și orice tehnici emergente, acordând o atenție specială criteriilor enumerate în anexa III;
12. „concluzii BAT” înseamnă un document care conține părți ale unui document de referință BAT, stabilește concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile, descrierea acestora, informații pentru evaluarea aplicabilității lor, nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, monitorizarea asociată, nivelurile de consum asociate și, după caz, măsurile relevante de remediere a amplasamentului;
13. „niveluri de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile” înseamnă nivelurile de emisie obținute în condiții normale de funcționare cu ajutorul uneia dintre cele mai bune tehnici disponibile sau al unei asocieri de astfel de tehnici, astfel cum sunt descrise în concluziile BAT, și exprimate ca o medie pentru o anumită perioadă de timp, în condiții de referință prestabilite;
14. „tehnică emergentă” înseamnă o tehnică nouă pentru o activitate industrială care, dacă s-ar dezvolta la scară comercială, ar putea asigura fie un nivel general mai ridicat de protecție a mediului, fie cel puțin același nivel de protecție a mediului și economii de costuri mai mari decât cele asigurate de cele mai bune tehnici disponibile existente;
15. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul total sau parțial asupra instalației sau a instalației de ardere, a instalației de incinerare a deșeurilor sau a instalației de coincinerare a deșeurilor sau, dacă acest lucru se specifică în dreptul intern, căreia i-a fost delegată o putere economică decisivă asupra funcționării instalației din punct de vedere tehnic;
16. „public” înseamnă una sau mai multe persoane fizice sau juridice și, în conformitate cu dreptul național sau practica națională, asociațiile, organizațiile sau grupurile constituite de acestea;
17. „public interesat” înseamnă publicul afectat sau care ar putea fi afectat sau care este interesat de luarea unei decizii privind acordarea sau actualizarea unei autorizații sau a condițiilor de autorizare; în sensul prezentei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc oricare din cerințele dreptului intern sunt considerate a fi interesate;

18. „substanțe periculoase” înseamnă substanțe sau amestecuri în sensul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor ⁽¹⁾;
19. „raport privind situația de referință” înseamnă informații privind starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante;
20. „apă subterană” înseamnă apă subterană astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽²⁾;
21. „sol” înseamnă stratul superior al scoarței terestre situat între roca de bază și suprafață. Solul este compus din particule minerale, materie organică, apă, aer și organisme vii;
22. „inspecție de mediu” înseamnă totalitatea acțiunilor, inclusiv vizite la fața locului, monitorizarea emisiilor și verificarea rapoartelor interne și a documentelor de monitorizare, verificarea automonitorizărilor, controlul tehnicilor utilizate și al conformității instalației din punct de vedere al gestionării aspectelor de mediu, întreprinse de sau în numele autorității competente, cu scopul de a verifica și promova conformitatea instalațiilor cu condițiile de autorizare, precum și, dacă este cazul, de a monitoriza impactul acestor instalații asupra mediului.
23. „păsări de curte” înseamnă păsări de curte astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 90/539/CEE privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație ⁽³⁾.
24. „combustibil” înseamnă orice material combustibil solid, lichid sau gazos;
25. „instalație de ardere” înseamnă orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidați pentru a se folosi energia termică astfel generată;
26. „coș” înseamnă o structură care conține una sau mai multe evacuări care asigură circulația gazelor reziduale pentru a le evacua în aer;
27. „ore de funcționare” înseamnă timpul, exprimat în ore, în care o instalație de ardere, în totalitatea sa sau parțial, funcționează și evacuează emisii în aer, cu excepția perioadelor de pornire și de oprire;
28. „rata de desulfurare” înseamnă raportul, calculat pentru o anumită perioadă de timp, dintre cantitatea de sulf care nu este emisă în aer de către o instalație de ardere și cantitatea de sulf conținută în combustibilul solid care este introdus în instalația de ardere și care este utilizat în instalație în aceeași perioadă de timp;
29. „combustibil solid indigen” înseamnă un combustibil solid natural utilizat într-o instalație de ardere special proiectată pentru combustibilul respectiv și care este extras pe plan local;
30. „combustibil determinant” înseamnă combustibilul cu cea mai mare valoare limită de emisie, astfel cum se prevede în anexa V partea 1, dintre toți combustibilii utilizați în cadrul unei instalații de ardere cu combustibil multiplu care utilizează pentru consum propriu reziduurile de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut, independent sau împreună cu alți combustibili sau, în cazul mai multor combustibili cu aceeași valoare limită de emisie, combustibilul cu cea mai mare putere termică;
31. „biomasă” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (a) produsele de natură vegetală provenite din agricultură sau activități forestiere care pot fi folosite drept combustibil în scopul recuperării conținutului său de energie;
 - (b) următoarele deșeuri:
 - (i) deșeuri vegetale din agricultură și activități forestiere;
 - (ii) deșeuri vegetale din industria alimentară, dacă se valorifică energia termică generată;
 - (iii) deșeuri vegetale fibroase de la producerea celulozei primare și de la producerea hârtiei din celuloză, în cazul în care sunt co-incinerate la locul de producție și energia termică generată este valorificată;
 - (iv) deșeuri de plută;
 - (v) deșeuri lemnoase cu excepția deșeurilor lemnoase care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, ca rezultat al tratării cu conservanți pentru lemn sau al acoperirii, care cuprind în special deșeurile lemnoase provenind din construcții și demolări;
32. „instalație de ardere cu combustibil multiplu” înseamnă orice instalație de ardere care poate fi alimentată simultan sau alternativ cu două sau mai multe tipuri de combustibil;
33. „turbină cu gaz” înseamnă orice mecanism rotativ care transformă energia termică în lucru mecanic, fiind alcătuită în principal dintr-un compresor, un dispozitiv termic în care combustibilul este oxidat pentru a încălzi fluidul de lucru și o turbină;
34. „motor cu gaz” înseamnă un motor cu ardere internă care funcționează conform ciclului Otto și utilizează pentru arderea combustibilului aprinderea cu scânteie sau, în cazul motoarelor cu combustibil dual, aprinderea prin compresie;

⁽¹⁾ JO L 353, 31.12.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 303, 31.10.1990, p. 6.

35. „motor diesel” înseamnă un motor cu ardere internă care funcționează conform ciclului Diesel și care pentru arderea combustibilului utilizează aprinderea prin compresie;
36. „sistem izolat mic” înseamnă un sistem izolat mic astfel cum este definit la articolul 2 punctul 26 din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică ⁽¹⁾;
37. „deșeu” înseamnă orice deșeu astfel cum este definit la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile ⁽²⁾;
38. „deșeu periculos” înseamnă orice deșeu periculos astfel cum este definit la articolul 3 punctul 2 din Directiva 2008/98/CE;
39. „deșeuri municipale în amestec” înseamnă deșeurile menajere, precum și deșeuri provenind din activități comerciale, industriale și administrative care, prin natura și compoziția lor, sunt similare deșeurilor menajere, cu excepția fracțiunilor prevăzute la poziția 20 01 din anexa la Decizia 2000/532/CE ⁽³⁾, care sunt colectate separat la sursă și cu excepția altor deșeuri menționate la poziția 20 02 din anexa respectivă;
40. „instalație de incinerare a deșeurilor” înseamnă orice echipament sau unitate tehnică staționară sau mobilă destinată tratării termice a deșeurilor, cu sau fără recuperarea căldurii generate, prin incinerare prin oxidare precum și prin orice alt procedeu de tratare termică cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesele cu plasmă, cu condiția ca substanțele rezultate în urma tratării să fie incinerate ulterior;
41. „instalație de coincinerare a deșeurilor” înseamnă orice unitate tehnică staționară sau mobilă al cărei scop principal este generarea de energie sau producerea de produse materiale și care utilizează deșeuri drept combustibil uzual sau suplimentar sau în care deșeurile sunt tratate termic în vederea eliminării lor prin incinerare prin oxidare, precum și prin alte procedee de tratare termică, cum ar fi piroliza și gazeificarea sau procesul cu plasmă, în măsura în care substanțele care rezultă în urma tratării sunt incinerate ulterior;
42. „capacitate nominală” înseamnă suma capacităților de incinerare ale cuptoarelor care compun o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor, așa cum este specificată de constructor și confirmată de operator, ținându-se seama de puterea calorifică a deșeurilor, exprimată sub forma cantității de deșeuri incinerate într-o oră;
43. „dioxine și furani” înseamnă toate dibenzo-p-dioxinele și dibenzofurani policlorurați enumerați în anexa VI partea 2;
44. „compus organic” înseamnă orice compus care conține cel puțin elementul carbon și unul sau mai multe dintre elementele următoare: hidrogen, halogeni, oxigen, sulf, fosfor, siliciu sau azot, cu excepția oxizilor de carbon și carbonaților și bicarbonaților anorganici;
45. „compus organic volatil” înseamnă orice compus organic, precum și fracțiunea de creozot, având o presiune de vapori de minimum 0,01 kPa la temperatura de 293,15 K sau având o volatilitate corespunzătoare în condiții speciale de utilizare.;
46. „solvent organic” înseamnă orice compus organic volatil folosit pentru una dintre utilizările următoare:
- separat sau în combinație cu alți agenți, fără a suferi modificări chimice, pentru a dizolva materii prime, produse sau deșeuri;
 - ca agent de curățare, pentru a dizolva impurități;
 - ca dizolvant;
 - ca mediu de dispersie;
 - ca regulator de viscozitate;
 - ca regulator de tensiune superficială;
 - ca plastifiant;
 - drept conservant;
47. „preparat de acoperire” înseamnă un amestec de acoperire, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 8 din Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor ⁽⁴⁾.

Articolul 4

Obligația de a deține o autorizație

- (1) Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că nicio instalație sau instalație de ardere, instalație de incinerare a deșeurilor sau instalație de coincinerare a deșeurilor nu este exploatată fără autorizație.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot stabili o procedură de înregistrare a instalațiilor care intră numai sub incidența capitolului V.

Procedura de înregistrare este definită într-un act cu caracter obligatoriu și include cel puțin o notificare către autoritatea competentă a intenției operatorului de a pune în funcțiune o instalație.

⁽¹⁾ JO L 176, 15.7.2003, p. 37.

⁽²⁾ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

⁽³⁾ Decizia 2000/532/CE a Comisiei din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase (JO L 226, 6.9.2000, p. 3).

⁽⁴⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 87.

(2) Statele membre pot alege să dispună ca o autorizație să vizeze două sau mai multe instalații sau părți ale instalațiilor exploatare de către același operator pe același amplasament.

În cazul în care o autorizație vizează două sau mai multe instalații, aceasta prevede condiții care să asigure că fiecare instalație îndeplinește cerințele prezentei directive.

(3) Statele membre pot alege să dispună ca o autorizație să vizeze mai multe părți ale unei instalații exploatare de operatori diferiți. În astfel de cazuri, autorizația specifică responsabilitățile fiecărui operator.

Articolul 5

Acordarea autorizației

(1) Fără a aduce atingere altor cerințe ale dreptului național sau ale dreptului Uniunii, autoritatea competentă acordă o autorizație în cazul în care instalația îndeplinește cerințele prezentei directive.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că procedurile și condițiile de acordare a autorizației sunt pe deplin coordonate în cazul în care sunt implicate mai multe autorități competente sau mai mulți operatori sau, dacă se acordă mai mult de o autorizație, pentru a se garanta o abordare integrată eficientă de către toate autoritățile competente implicate în această procedură.

(3) În cazul unei instalații noi sau a unei modificări substanțiale când se aplică articolul 4 din Directiva 85/337/CEE, pentru acordarea autorizației se examinează și se utilizează toate informațiile relevante sau toate concluziile obținute în temeiul articolelor 5, 6, 7 și 9 din respectiva directivă.

Articolul 6

Reguli generale obligatorii

Fără a aduce atingere obligației de a deține o autorizație, statele membre pot include cerințe pentru anumite categorii de instalații, de instalații de ardere, de instalații de incinerare a deșeurilor sau de instalații de coincinerare a deșeurilor în cadrul unor reguli generale obligatorii.

În cazul adoptării unor reguli generale obligatorii, autorizația poate include o simplă trimitere la acestea.

Articolul 7

Incidente și accidente

Fără a aduce atingere Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului ⁽¹⁾, în cazul oricărui incident sau accident care afectează mediul în mod semnificativ, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:

- (a) operatorul informează autoritatea competentă de îndată;
- (b) operatorul ia de îndată măsurile pentru limitarea consecințelor asupra mediului și prevenirea altor incidente sau accidente posibile;
- (c) autoritatea competentă solicită operatorului să ia orice măsuri suplimentare adecvate pe care aceasta le consideră necesare în vederea limitării consecințelor asupra mediului și a prevenirii altor incidente sau accidente posibile.

Articolul 8

Neconformarea

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sunt respectate condițiile de autorizare.

(2) În cazul unei încălcări a condițiilor de autorizare, statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că:

- (a) operatorul informează fără întârziere autoritatea competentă;
- (b) operatorul ia de îndată măsurile necesare pentru a restabili, în cel mai scurt termen, conformitatea cu condițiile de autorizare;
- (c) autoritatea competentă solicită operatorului să ia orice măsuri suplimentare pe care aceasta le consideră necesare în vederea restabilirii conformității.

În cazul în care încălcarea condițiilor de autorizare reprezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau amenință să aibă un efect nefavorabil semnificativ imediat asupra mediului și atâta timp cât conformitatea nu este restabilită în conformitate cu primul paragraf literele (b) și (c), funcționarea instalației, a instalației de ardere, a instalației de incinerare a deșeurilor, a instalației de coincinerare a deșeurilor sau a unor părți ale acestora este suspendată.

Articolul 9

Emisiile de gaze cu efect de seră

(1) În cazul în care emisiile de gaze cu efect de seră dintr-o instalație sunt specificate în anexa I la Directiva 2003/87/CE în legătură cu o activitate desfășurată în instalația respectivă, autorizația include o valoare limită pentru emisiile directe de astfel de gaze numai în cazul în care este necesar să se garanteze că nu este provocată o poluare locală semnificativă.

(2) Pentru activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, statele membre pot opta să nu impună cerințele privind eficiența energetică pentru unitățile de ardere sau pentru alte unități care emit dioxid de carbon pe amplasament.

⁽¹⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

(3) După caz, autoritățile competente modifică autorizația după caz.

(4) Alineatele (1)-(3) nu se aplică instalațiilor care sunt excluse temporar din sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii în conformitate cu articolul 27 din Directiva 2003/87/CE.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII APLICABILE ACTIVITĂȚILOR ENUMERATE ÎN ANEXA I

Articolul 10

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol este aplicabil activităților enumerate în anexa I și care ating, după caz, pragurile de capacitate stabilite în anexa respectivă.

Articolul 11

Principii generale care reglementează obligațiile de bază ale operatorului

Statele membre trebuie să adopte măsurile necesare pentru ca instalațiile să fie exploatate în conformitate cu următoarele principii:

- (a) sunt luate toate măsurile adecvate de prevenire a poluării;
- (b) sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile;
- (c) nu se generează nicio poluare semnificativă;
- (d) se previne generarea de deșeuri în conformitate cu Directiva 2008/98/CE;
- (e) în cazul în care se generează deșeuri, în ordinea priorității și în conformitate cu Directiva 2008/98/CE, acestea sunt pregătite pentru a fi reutilizate, reciclate, valorificate sau, dacă acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic și economic, eliminate, evitându-se sau reducându-se orice impact asupra mediului;
- (f) energia este utilizată eficient;
- (g) se iau măsurile necesare pentru a se preveni accidentele și pentru a se limita consecințele acestora;
- (h) se iau măsurile necesare la încetarea definitivă a activităților pentru a se evita riscul de poluare și pentru restabilirea amplasamentului unde a funcționat respectiva instalație în starea satisfăcătoare definită în conformitate cu articolul 22.

Articolul 12

Solicitările de autorizare

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că solicitările de autorizare cuprind o descriere a următoarelor:
 - (a) a instalației și a activităților acesteia;
 - (b) a materiilor prime și auxiliare, a altor substanțe și a energiei utilizate în cadrul instalației sau generate de aceasta;
 - (c) a surselor de emisie din instalație;
 - (d) a caracteristicilor amplasamentului instalației;
 - (e) dacă este cazul, a raportului privind situația de referință, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2);
 - (f) a naturii și a cantităților emisiilor prognozate a fi emise de instalație în fiecare componentă a mediului, precum și a identificării efectelor semnificative ale emisiilor asupra mediului;
 - (g) a tehnologiei propuse și a altor tehnici pentru prevenirea sau, dacă nu este posibil, pentru reducerea emisiilor instalației;
 - (h) a măsurilor pentru prevenirea, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și valorificarea deșeurilor generate de instalație;
 - (i) a măsurilor planificate ulterior pentru a respecta principiile generale asupra obligațiilor de bază ale operatorului, așa cum sunt prevăzute la articolul 11;
 - (j) a măsurilor planificate pentru monitorizarea emisiilor în mediu;
 - (k) a principalelor alternative la tehnologia, tehnicile și măsurile propuse, prezentate de solicitant în rezumat.

O solicitare de autorizare cuprinde și un rezumat netehnic al informațiilor menționate la primul paragraf.

- (2) În cazul în care informațiile furnizate în conformitate cu cerințele prevăzute de Directiva 85/337/CEE sau în care un raport asupra siguranței realizat în conformitate cu Directiva 96/82/CE sau alte informații furnizate în conformitate cu cerințele cuprinse în alte acte legislative îndeplinesc oricare dintre cerințele de la alineatul (1), informațiile respective pot fi incluse în solicitarea de autorizare sau anexate la aceasta.

Articolul 13

Documente de referință BAT și schimbul de informații

- (1) În scopul elaborării, al revizuirii și, acolo unde este necesar, al actualizării documentelor de referință BAT, Comisia organizează un schimb de informații între statele membre, industriile implicate, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și Comisie.

(2) Schimbul de informații vizează în special:

- (a) performanțele instalațiilor și ale tehnicilor utilizate în ceea ce privește emisiile exprimate, după caz, ca valori medii pe termen scurt și lung, împreună cu condițiile de referință asociate, consumul și natura materiilor prime, consumul de apă, utilizarea energiei sau generarea de deșeuri;
- (b) tehnicile utilizate, monitorizarea aferentă, efectele dintre diversele medii, viabilitatea economică și tehnică, precum și evoluțiile acestora;
- (c) cele mai bune tehnici disponibile și tehnicile emergente identificate în urma analizării aspectelor menționate la literele (a) și (b).

(3) Comisia instituie și convoacă în mod periodic un forum alcătuit din reprezentanții statelor membre, industriile implicate și organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului.

Comisia trebuie să obțină avizul forumului cu privire la modalitățile practice pentru schimbul de informații și, în special, cu privire la:

- (a) regulile de procedură ale forumului;
- (b) programul de lucru pentru schimbul de informații;
- (c) ghiduri privind colectarea datelor;
- (d) ghiduri privind întocmirea documentelor de referință BAT și asigurarea calității acestora, inclusiv în ceea ce privește caracterul adecvat al conținutului și formatului acestora.

Ghidurile menționate la al doilea paragraf literele (c) și (d) țin seama de avizul forumului și sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 75 alineatul (2).

(4) Comisia trebuie să obțină și să pună la dispoziția publicului avizul forumului cu privire la conținutul propus al documentelor de referință BAT și ține seama de acesta în cadrul procedurilor prevăzute la alineatul (5).

(5) Decizii privind concluziile BAT se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 75 alineatul (2).

(6) După adoptarea unei decizii în conformitate cu alineatul (5), Comisia pune la dispoziția publicului fără întârziere documentul de referință BAT și asigură disponibilitatea concluziilor privind BAT în toate limbile oficiale ale UE.

(7) Până la adoptarea unei decizii relevante în conformitate cu alineatul (5), concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile din documentele de referință BAT adoptate de Comisie anterior datei prevăzute la articolul 83 se aplică în calitate de concluzii BAT în sensul prezentului capitol, cu excepția articolului 15 alineatele (3) și (4).

Articolul 14

Condițiile de autorizare

(1) Statele membre se asigură că autorizația cuprinde toate măsurile necesare pentru îndeplinirea cerințelor de la articolele 11 și 18.

Aceste măsuri includ cel puțin următoarele:

- (a) valorile limită de emisie pentru substanțele poluante menționate în anexa II și pentru alte substanțe poluante care pot fi emise de instalația respectivă în cantități semnificative, luându-se în considerare natura acestora și potențialul lor de a transfera poluarea dintr-un mediu în altul;
- (b) cerințele adecvate pentru protecția solului și a apelor subterane, precum și măsurile privind monitorizarea și managementul deșeurilor generate de instalație;
- (c) cerințe adecvate de monitorizare a emisiilor, specificându-se:
 - (i) metodologia de măsurare, frecvența și procedura de evaluare; și
 - (ii) în cazul în care se aplică articolul 15 alineatul (3) litera (b), că rezultatele monitorizării emisiilor sunt disponibile pentru aceeași perioadă de timp și pentru aceleași condiții de referință ca și cele corespunzătoare nivelurilor de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile;
- (d) obligația de a furniza autorității competente cu regularitate și cel puțin o dată pe an:
 - (i) informații pe baza rezultatelor monitorizării emisiilor menționate la litera (c) și alte date necesare care permit autorității competente să verifice conformitatea cu condițiile de autorizare; și
 - (ii) în cazul aplicării articolului 15 alineatul (3) litera (b), un rezumat al rezultatelor monitorizării emisiilor, care să permită comparația cu nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile;
- (e) cerințe adecvate de menținere și supraveghere periodică a măsurilor luate pentru prevenirea emisiilor în sol și în apele subterane în conformitate cu litera (b) și cerințe adecvate de monitorizare periodică a solului și a apelor subterane în ceea ce privește substanțele periculoase relevante care se pot găsi pe amplasament, și ținând seama de posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane de la amplasamentul instalației;
- (f) măsuri privind unele condiții, altele decât condițiile normale de funcționare, cum ar fi operațiunile de pornire și de oprire, scurgerile, defecțiunile, opririle temporare și încetarea definitivă a funcționării;

(g) dispoziții privind reducerea poluării la mare distanță sau transfrontaliere;

(h) condiții pentru a evalua conformitatea cu valorile limită de emisie sau o trimitere la cerințele aplicabile specificate în altă parte.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), valorile limită de emisie pot fi suplimentate sau înlocuite cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente care asigură un nivel echivalent de protecție a mediului.

(3) Concluziile BAT servesc drept referință pentru stabilirea condițiilor de autorizare.

(4) Fără a aduce atingere articolului 18, autoritatea competentă poate stabili condiții mai stricte de autorizare decât cele rezultate din utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt descrise în concluziile BAT. Statele membre pot stabili reguli în temeiul cărora autoritatea competentă poate institui astfel de condiții mai stricte.

(5) În cazul în care autoritatea competentă stabilește condițiile de autorizare pe baza uneia din cele mai bune tehnici disponibile care nu este descrisă în niciuna dintre concluziile BAT relevante, aceasta se asigură că:

(a) tehnica respectivă este stabilită acordând o atenție deosebită criteriilor enumerate în anexa III; și

(b) se respectă cerințele prevăzute la articolul 15.

În cazul în care concluziile BAT prevăzute la primul paragraf nu includ nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, autoritatea competentă se asigură că tehnica menționată la primul paragraf garantează un nivel de protecție a mediului echivalent cu cel asigurat de cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT.

(6) În cazul în care o activitate sau un tip de proces de producție desfășurat în interiorul unei instalații nu este acoperit de niciuna dintre concluziile BAT sau dacă aceste concluzii nu iau în considerare toate efectele potențiale ale activității sau ale procesului asupra mediului, autoritatea competentă prevede, după consultarea prealabilă a operatorului, condițiile de autorizare pe baza celor mai bune tehnici disponibile pe care le-a stabilit pentru activitățile sau pentru procesele în cauză, acordând o atenție deosebită criteriilor enumerate în anexa III.

(7) Pentru instalațiile menționate la punctul 6.6 din anexa I, alineatele (1)-(6) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere legislației referitoare la bunăstarea animalelor.

Articolul 15

Valori limită de emisie, parametri și măsuri tehnice echivalente

(1) Valorile limită de emisie pentru substanțe poluante se determină în punctul în care emisiile părăsesc instalația și la determinarea acestor valori nu se ia în considerare nicio diluare care intervine înainte de acest punct.

În ceea ce privește evacuările indirecte de substanțe poluante în apă, se poate lua în considerare efectul unei instalații de epurare a apei la determinarea valorilor limită de emisie ale instalației în cauză, cu condiția să fie asigurat un nivel echivalent de protecție a mediului în ansamblul său și acest fapt să nu conducă la niveluri mai ridicate de poluare a mediului.

(2) Fără a aduce atingere articolului 18, valorile limită de emisie și parametrii și măsurile tehnice echivalente menționate la articolul 14 alineatele (1) și (2) se vor baza pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a se impune utilizarea unei anumite tehnici sau tehnologii.

(3) Autoritatea competentă stabilește valori limită de emisie care asigură că, în condiții normale de funcționare, emisiile nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt prevăzute în deciziile privind concluziile BAT menționate la articolul 13 alineatul (5), prin:

(a) stabilirea unor valori limită de emisie care nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile. Aceste valori limită de emisie se exprimă pentru aceleași perioade sau pentru perioade mai scurte, precum și în aceleași condiții de referință ca și nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile; sau

(b) stabilirea unor valori limită de emisie diferite de cele prevăzute la litera (a) în ceea ce privește valorile, perioadele de timp și condițiile de referință.

În cazul în care se aplică litera (b), autoritatea competentă evaluează rezultatele monitorizării emisiilor cel puțin o dată pe an, pentru a se asigura că emisiile evacuate în condiții normale de funcționare nu au depășit nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

(4) Prin derogare de la alineatul (3) și fără a aduce atingere articolului 18, autoritatea competentă poate stabili, în cazuri specifice, valori limită de emisie mai puțin riguroase. O astfel de derogare poate fi aplicată numai în cazul în care o evaluare demonstrează că atingerea nivelurilor de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile ar conduce la costuri disproporționate de mari în comparație cu beneficiile pentru mediu din cauza:

(a) amplasării geografice sau a condițiilor locale de mediu ale instalației în cauză; sau

(b) a caracteristicilor tehnice ale instalației în cauză.

Autoritatea competentă precizează în anexa la condițiile de autorizare motivele aplicării primului paragraf, incluzând rezultatul evaluării și justificarea condițiilor impuse.

Valorile limită de emisie stabilite în conformitate cu dispozițiile primului paragraf nu depășesc însă valorile limită de emisie stabilite în anexele la prezenta directivă, după caz.

În orice caz, autoritatea competentă se asigură că nu se produce nicio poluare semnificativă și se atinge un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.

În temeiul informațiilor furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 72 alineatul (1), în special în ceea ce privește aplicarea prezentului alineat, Comisia poate evalua și clarifica mai exact, dacă este cazul, prin ghiduri, criteriile care trebuie luate în considerare pentru aplicarea prezentului alineat.

Autoritatea competentă reevaluează aplicarea primului paragraf în cadrul reanalizării condițiilor de autorizare în temeiul articolului 21.

(5) Autoritatea competentă poate acorda derogări temporare de la cerințele alineatelor (2) și (3) din prezentul articol și de la articolul 11 literele (a) și (b) pentru testarea și utilizarea unor tehnici emergente, pentru o perioadă totală de cel mult nouă luni cu condiția ca, la expirarea perioadei prevăzute, tehnica respectivă să fie întreruptă sau emisiile generate de activitatea în cauză să respecte cel puțin nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

Articolul 16

Cerințe de monitorizare

(1) Cerințele de monitorizare menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (c) se bazează, dacă este cazul, pe concluziile privind monitorizarea descrise în concluziile BAT.

(2) Frecvența monitorizării periodice menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (e) se stabilește de către autoritatea competentă în autorizația acordată fiecărei instalații sau prin reguli generale obligatorii.

Fără a aduce atingere primului paragraf, se efectuează o monitorizare periodică cel puțin o dată la cinci ani pentru apele subterane și cel puțin o dată la zece ani pentru sol, cu excepția cazului în care această monitorizare se bazează pe o evaluare sistematică a riscului de contaminare.

Articolul 17

Reguli generale obligatorii pentru activitățile enumerate în anexa I

(1) La adoptarea regulilor generale obligatorii, statele membre asigură o abordare integrată și un nivel ridicat de protecție a mediului, echivalent celui care poate fi atins prin condiții individuale ale autorizației.

(2) Regulile generale obligatorii se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a recomanda utilizarea unei tehnici sau a unei tehnologii specifice, pentru a asigura conformitatea cu articolele 14 și 15.

(3) Statele membre se asigură că regulile generale obligatorii sunt actualizate pentru a lua în considerare evoluția celor mai bune tehnici disponibile și pentru a asigura conformitatea cu articolul 21.

(4) Regulile generale obligatorii adoptate în conformitate cu alineatele (1)-(3) cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale.

Articolul 18

Standarde de calitate a mediului

În cazul în care un standard de calitate a mediului implică cerințe mai stricte decât cele care pot fi îndeplinite prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, autorizația include măsuri suplimentare, fără a aduce atingere altor măsuri care pot fi luate pentru a se respecta standardele de calitate a mediului.

Articolul 19

Evoluția celor mai bune tehnici disponibile

Statele membre se asigură că autoritatea competentă urmărește sau este informată cu privire la evoluția celor mai bune tehnici disponibile și la publicarea oricărui concluzii BAT noi sau actualizate și pun la dispoziția publicului interesat informațiile respective.

Articolul 20

Modificări aduse instalațiilor de către operatori

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că operatorul informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate în ceea ce privește caracteristicile sau funcționarea sau o extindere a instalației, care pot avea consecințe asupra mediului. După caz, autoritatea competentă actualizează autorizația.

(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că nicio modificare substanțială planificată de către operator nu este efectuată fără acordarea unei autorizații în conformitate cu prezenta directivă.

Solicitarea de autorizare și decizia luată de către autoritatea competentă acoperă acele părți ale instalației și acele detalii menționate la articolul 12 care pot fi afectate de modificarea substanțială.

(3) Orice modificare în ceea ce privește caracteristicile sau funcționarea sau o extindere a unei instalații este considerată substanțială atunci când o astfel de modificare sau extindere conduce la atingerea pragurilor de capacitate prevăzute în anexa I.

Articolul 21

Reexaminarea și actualizarea condițiilor de autorizare de către autoritatea competentă

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritatea competentă reexaminează periodic, în conformitate cu alineatele (2)-(5), toate condițiile de autorizare și le actualizează, dacă acest lucru este necesar pentru a asigura conformarea cu prezenta directivă.

(2) La cererea autorității competente, operatorul prezintă toate informațiile necesare în scopul reexaminării condițiilor de autorizare, inclusiv, în special, rezultatele monitorizării emisiilor și alte date care permit efectuarea unei comparații a funcționării instalației cu cele mai bune tehnici disponibile descrise în concluziile BAT aplicabile și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile.

La reexaminarea condițiilor de autorizare, autoritatea competentă utilizează toate informațiile obținute în urma monitorizării sau a inspecțiilor.

(3) În termen de patru ani de la publicarea deciziilor privind concluziile BAT adoptate în conformitate cu articolul 13 alineatul (5), referitor la activitatea principală a unei instalații, autoritatea competentă se asigură că:

(a) toate condițiile de autorizare pentru instalația în cauză sunt reexamineate și, dacă este necesar, actualizate în vederea asigurării conformității cu prezenta directivă și, în special, cu articolul 15 alineatele (3) și (4), după caz;

(b) instalația este conformă cu aceste condiții de autorizare.

În vederea reexaminării, se iau în considerare toate concluziile BAT noi sau actualizate, aplicabile instalației și adoptate în conformitate cu articolul 13 alineatul (5) de la data acordării autorizației sau a ultimei reexaminări a acesteia.

(4) În cazul în care o instalație nu este vizată în niciuna dintre concluziile BAT, condițiile de autorizare sunt reexamineate și, dacă este necesar, actualizate acolo unde evoluția celor mai bune tehnici disponibile permite reducerea considerabilă a emisiilor;

(5) Condițiile de autorizare sunt reexamineate și, acolo unde este necesar, actualizate cel puțin în următoarele cazuri:

(a) poluarea generată de instalație este atât de semnificativă încât valorile limită de emisie din autorizație trebuie să fie revizuite sau noi valori limită de emisie trebuie incluse în autorizație;

(b) este necesară utilizarea unor alte tehnici din motive de siguranță funcțională;

(c) atunci când este necesară respectarea unui standard nou sau revizuit de calitate a mediului, în conformitate cu articolul 18.

Articolul 22

Închiderea amplasamentului

(1) Fără a aduce atingere Directivei 2000/60/CE, Directivei 2004/35/CE, Directivei 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării ⁽¹⁾ și dreptului relevant al Uniunii privind protecția solului, autoritatea competentă stabilește condițiile de autorizare pentru a asigura respectarea alineatelor (3) și (4) din prezentul articol în momentul încetării definitive a activității.

(1) JO L 372, 27.12.2006, p. 19.

(2) În cazul în care activitatea implică utilizarea, producerea sau emisia de substanțe periculoase relevante și ținând seama de posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane pe amplasamentul instalației, operatorul întocmește și prezintă autorității competente un raport privind situația de referință înainte de punerea în funcțiune a instalației sau înainte de actualizarea autorizației acordate unei instalații pentru prima dată ulterior datei de 7 ianuarie 2013.

Raportul privind situația de referință conține informațiile necesare pentru stabilirea stării de contaminare a solului și a apelor subterane, astfel încât să se poată face o comparație cuantificată cu starea în momentul încetării definitive a activității prevăzută la alineatul (3).

Raportul privind situația de referință conține cel puțin următoarele informații:

(a) informații privind utilizarea actuală și, dacă sunt disponibile, privind utilizările din trecut ale amplasamentului;

(b) dacă sunt disponibile, informațiile existente privind rezultatele măsurătorilor solului și apelor subterane care reflectă starea la momentul elaborării raportului sau, ca alternativă, rezultatele noilor măsurători ale solului și apelor subterane având în vedere posibilitatea contaminării solului și apelor subterane de către acele substanțe periculoase care urmează să fie utilizate, produse sau emise de instalația în cauză.

În cazul în care informațiile obținute în temeiul altor norme naționale sau ale Uniunii îndeplinesc cerințele prezentului alineat, informațiile respective pot fi incluse sau anexate la raportul privind situația de referință.

Comisia stabilește ghiduri referitoare la conținutul raportului privind situația de referință.

(3) La încetarea definitivă a activității, operatorul evaluează starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante utilizate, produse sau emise de instalație. În cazul în care instalația a provocat o poluare semnificativă a solului sau a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante în raport cu starea prezentată în raportul privind situația de referință menționat la alineatul (2), operatorul ia măsurile necesare privind poluarea astfel încât să readucă amplasamentul în respectiva stare. În acest scop, se poate ține seama de fezabilitatea tehnică a unor astfel de măsuri.

Fără a aduce atingere primului paragraf, în momentul încetării definitive a activităților și în cazul în care contaminarea solului și a apelor subterane pe amplasament prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu ca rezultat al activităților autorizate desfășurate de către operator înainte de prima actualizare a autorizației după 7 ianuarie 2013 și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (d), operatorul ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate, să nu mai prezinte un astfel de risc.

(4) Dacă operatorul nu are obligația de a întocmi raportul privind situația de referință menționat la alineatul (2), în momentul încetării definitive a activităților acesta ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate, să nu mai prezinte niciun risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu din cauza contaminării solului și a apelor subterane ca rezultat al activităților permise și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (d).

Articolul 23

Inspecții de mediu

(1) Statele membre instituie un sistem de inspecții de mediu ale instalațiilor care să vizeze examinarea întregii game de efecte relevante asupra mediului produse de instalațiile în cauză.

Statele membre se asigură că operatorii acordă autorităților competente întreaga asistență necesară pentru a le da posibilitatea realizării vizitelor la fața locului, pentru a preleva probe și pentru a obține orice informații necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

(2) Statele membre se asigură că toate instalațiile fac obiectul unui plan de inspecții de mediu la nivel național, regional sau local și că acest plan este revizuit și, după caz, actualizat în mod periodic.

(3) Fiecare plan de inspecții de mediu include următoarele elemente:

- (a) o evaluare generală a aspectelor de mediu care trebuie luate în considerare;
- (b) zona geografică acoperită de planul de inspecții;
- (c) un registru al instalațiilor acoperite de plan;
- (d) procedurile de elaborare a programelor pentru inspecții de mediu de rutină în conformitate cu alineatul (4);
- (e) procedurile aplicabile inspecțiilor de mediu care nu sunt de rutină în conformitate cu alineatul (5);
- (f) dacă este cazul, dispoziții privind cooperarea între diverse autorități responsabile de efectuarea inspecțiilor.

(4) Pe baza planului de inspecții, autoritatea competentă întocmește în mod regulat programe pentru inspecții de mediu de rutină inclusiv frecvența vizitelor la fața locului pentru diversele tipuri de instalații.

Intervalul de timp dintre două vizite la fața locului se stabilește pe baza unei evaluări sistematice a riscurilor pentru mediu asociate instalațiilor în cauză și nu depășește un an pentru instalațiile care prezintă cele mai mari riscuri și trei ani pentru instalațiile care prezintă cele mai reduse riscuri.

Dacă în urma unei inspecții s-a constatat nerespectarea condițiilor de autorizare, se efectuează o vizită suplimentară la fața locului în termen de șase luni de la respectiva inspecție.

Evaluarea sistematică a riscurilor pentru mediu se realizează cel puțin pe baza următoarelor criterii:

- (a) impactul potențial și impactul concret al instalațiilor în cauză asupra sănătății umane și asupra mediului, ținând seama de nivelurile și de tipurile de emisii, de sensibilitatea mediului local și de riscul de accidente;
- (b) istoricul conformării cu condițiile de autorizare;
- (c) participarea operatorului la sistemul Uniunii de management de mediu și audit (EMAS), în temeiul regulamentului (CE) nr. 1221/2009 ⁽¹⁾.

Comisia poate adopta ghiduri privind criteriile referitoare la evaluarea riscurilor pentru mediu.

(5) Inspecțiile de mediu care nu sunt de rutină se desfășoară cu scopul de a investiga, în cel mai scurt timp posibil și, dacă este cazul, înainte de acordarea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații, plângeri pertinente în materie de mediu, accidente ecologice grave, incidente grave și cazuri grave de neconformare.

(6) După fiecare vizită la fața locului, autoritatea competentă întocmește un raport în care sunt prezentate constatările relevante cu privire la nivelul de conformare a instalației la condițiile de autorizare și concluziile privind eventuala necesitate a unei acțiuni ulterioare.

Raportul este notificat operatorului în cauză în termen de două luni de la efectuarea vizitei la fața locului. Autoritatea competentă pune raportul la dispoziția publicului, în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽²⁾, în termen de patru luni de la efectuarea vizitei la fața locului.

Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (2), autoritatea competentă se asigură că operatorul ia toate măsurile necesare identificate în raport într-un interval de timp rezonabil.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) (JO L 342, 22.12.2009, p. 1).

⁽²⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

*Articolul 24***Accesul la informație i participarea publicului la procedura de autorizare**

(1) Statele membre se asigură că publicul interesat beneficiază din timp și în mod efectiv de posibilitatea de a participa la următoarele proceduri:

- (a) acordarea autorizațiilor pentru instalații noi;
- (b) acordarea unei autorizații pentru orice modificare substanțială;
- (c) acordarea sau actualizarea unei autorizații pentru o instalație în cazul căreia s-a propus aplicarea articolului 15 alineatul (4);
- (d) actualizarea unei autorizații sau a condițiilor unei autorizații pentru o instalație în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) litera (a).

Procedura prevăzută în anexa IV se aplică unor astfel de participări.

(2) După luarea unei decizii privind acordarea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații, autoritatea competentă pune la dispoziția publicului, inclusiv prin intermediul internetului în ceea ce privește literele (a), (b) și (f), următoarele informații:

- (a) conținutul deciziei, inclusiv o copie a autorizației și a oricăror actualizări ulterioare;
- (b) motivele pe care se întemeiază decizia;
- (c) rezultatele consultărilor organizate înainte de luarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în decizia respectivă;
- (d) titlul documentelor de referință BAT relevante pentru instalația sau activitatea în cauză;
- (e) metoda utilizată pentru determinarea condițiilor de autorizare menționate la articolul 14, inclusiv a valorilor limită de emisie, în raport cu cele mai bune tehnici disponibile și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile;
- (f) dacă s-a acordat o derogare în conformitate cu articolul 15 alineatul (4), motivele specifice ale acordării acesteia pe baza criteriilor enunțate în alineatul respectiv și a condițiile impuse.

(3) Autoritatea competentă pune, de asemenea, la dispoziția publicului, inclusiv prin intermediul internetului, cel puțin în ceea ce privește litera (a), următoarele:

- (a) informații relevante cu privire la măsurile luate de către operator la încetarea definitivă a activităților în conformitate cu articolul 22;

- (b) rezultatele monitorizării emisiilor, astfel cum sunt prevăzute în temeiul condițiilor de autorizare și deținute de către autoritățile competente.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol se aplică sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2003/4/CE.

*Articolul 25***Accesul la justiție**

(1) Statele membre se asigură, în conformitate cu sistemul legislativ intern aplicabil, că membri ai publicului interesat au acces la o cale de atac în fața unei instanțe sau a unui alt organism independent și imparțial instituit în conformitate cu legea, prin care este contestată legalitatea de fond sau de procedură a deciziilor, a acțiunilor sau a omisiunilor care intră sub incidența articolului 24, atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) aceștia au un interes suficient;
 - (b) aceștia invocă încălcarea unui drept, atunci când dispozițiile de procedură administrativă ale unui stat membru impun această condiție preliminară.
- (2) Statele membre stabilesc momentul în care pot fi contestate deciziile, acțiunile sau omisiunile.
- (3) Statele membre stabilesc ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda publicului interesat un acces larg la justiție.

În acest sens, interesul oricărei organizații neguvernamentale care promovează protecția mediului și îndeplinește cerințele dreptului național este considerat suficient în sensul alineatului (1) litera (a).

Se consideră că aceste organizații au drepturi care pot fi încălcate în sensul alineatului (1) litera (b).

(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu exclud posibilitatea unei căi de atac prealabile în fața unei autorități administrative și nu aduc atingere obligației de a epuiza toate căile de atac administrative înainte de a iniția o cale de atac judiciară, atunci când legislația internă prevede această obligație.

Orice astfel de procedură trebuie să fie corectă, echitabilă, rapidă și cu un cost care să nu fie prohibitiv.

(5) Statele membre se asigură că informațiile practice privind accesul la căile de atac administrative și judiciare sunt puse la dispoziția publicului.

*Articolul 26***Efecte transfrontaliere**

(1) În cazul în care un stat membru are cunoștință de faptul că este posibil ca funcționarea unei instalații să aibă efecte negative semnificative asupra mediului din alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care este posibil să fie afectat în mod semnificativ solicită acest lucru, statul membru pe al cărui teritoriu a fost depusă solicitarea de acordare a autorizației în conformitate cu articolul 4 sau cu articolul 20 alineatul (2) transmite celui alt stat membru orice informații care trebuie furnizate sau puse la dispoziție în conformitate cu anexa IV în același timp în care acestea sunt puse la dispoziția publicului.

Aceste informații servesc drept bază a oricărei consultări necesare în cadrul relațiilor bilaterale dintre cele două state membre în condiții de reciprocitate și echivalență.

(2) În cadrul relațiilor bilaterale, statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), solicitările sunt puse la dispoziția publicului din statul membru care ar putea fi afectat cu suficient timp înainte, astfel încât acesta să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să adopte decizia.

(3) Rezultatele oricăror consultări în conformitate cu alineatele (1) și (2) sunt luate în considerare de către autoritatea competentă la luarea unei decizii cu privire la solicitarea de autorizare.

(4) Autoritatea competentă informează orice stat membru care a fost consultat în conformitate cu alineatul (1) asupra deciziei adoptate cu privire la solicitarea de autorizare și îi transmite informațiile menționate la articolul 24 alineatul (2). Statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru a asigura punerea informațiilor respective la dispoziția publicului interesat de pe teritoriul său.

*Articolul 27***Tehnici emergente**

(1) După caz, statele membre încurajează dezvoltarea și aplicarea tehnicilor emergente, în special a acelor tehnici emergente identificate în documentele de referință BAT.

(2) Comisia stabilește ghiduri care să sprijine statele membre în încurajarea dezvoltării și aplicării tehnicilor emergente menționate la alineatul (1).

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII SPECIALE PENTRU INSTALAȚIILE DE ARDERE*Articolul 28***Domeniul de aplicare**

Prezentul capitol se aplică instalațiilor de ardere, a căror putere termică instalată totală este mai mare sau egală cu 50 MW, indiferent de tipul de combustibil utilizat.

Acest capitol nu se aplică următoarelor instalații de ardere:

- (a) instalații în care produsele de ardere sunt utilizate pentru încălzirea directă, uscarea sau orice alt tratament al obiectelor sau al materialelor;
- (b) instalații post-ardere proiectate pentru a purifica gazele reziduale prin ardere și care nu sunt exploatare ca instalații de ardere independente;
- (c) instalații pentru regenerarea catalizatorilor pentru cracarea catalitică;
- (d) instalații pentru conversia hidrogenului sulfurat în sulf;
- (e) reactoare folosite în industria chimică;
- (f) cuptoare de preîncălzire a cocsului;
- (g) caupere;
- (h) orice dispozitiv tehnic care se folosește la propulsia unui vehicul, a unei nave sau aeronave;
- (i) turbine cu gaz și motoare cu gaz folosite pe platformele maritime;
- (j) instalații care utilizează drept combustibil orice deșeuri solide sau lichide cu excepția deșeurilor menționate la articolul 3 punctul 31 litera (b).

*Articolul 29***Reguli de agregare**

(1) În cazul în care gazele reziduale de la două sau mai multe instalații de ardere sunt evacuate printr-un coș comun, ansamblul format de aceste instalații se consideră drept o singură instalație de ardere, iar pentru calcularea puterii termice instalate totale capacitățile acestora se însumează.

(2) În cazul în care două sau mai multe instalații de ardere care au fost autorizate pentru prima oară la 1 iulie 1987 sau după această dată, sau ai căror operatori au depus o solicitare completă de autorizare la data respectivă sau ulterior sunt dispuse astfel încât, având în vedere factorii de ordin tehnic și economic, gazele reziduale produse de acestea pot fi, conform opiniei autorității competente, evacuate printr-un coș comun, ansamblul format de aceste instalații se consideră ca o singură instalație de ardere, iar capacitățile acestora se însumează pentru calcularea puterii termice instalate totale.

(3) Pentru calcularea puterii termice instalate totale a unei combinații de instalații de ardere menționate la alineatele (1) și (2), instalațiile de ardere individuale cu o putere termică instalată mai mică de 15 MW nu sunt luate în considerare.

Articolul 30

Valori limită de emisie

(1) Gazele reziduale din instalațiile de ardere se evacuează în mod controlat printr-un coș care conține una sau mai multe evacuări și a cărui înălțime este calculată astfel încât să se protejeze sănătatea umană și mediul.

(2) Toate autorizațiile acordate instalațiilor care cuprind instalații de ardere cărora li s-a acordat o autorizație înainte de 7 ianuarie 2013 sau ai căror operatori au depus o solicitare completă de autorizare înainte de data respectivă, cu condiția ca astfel de instalații să fie puse în funcțiune cel târziu la 7 ianuarie 2014, includ condiții care au drept obiectiv garantarea faptului că emisiile în aer provenind de la aceste instalații nu depășesc valorile limită de emisie prevăzute în anexa V partea 1.

Toate autorizațiile acordate instalațiilor care cuprind instalații de ardere cărora li s-a acordat o derogare în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Directiva 2001/80/CE și care sunt puse în funcțiune după 1 ianuarie 2016, includ condiții care să garanteze faptul că emisiile în aer provenind de la aceste instalații nu depășesc valorile limită de emisie prevăzute în anexa V partea 2.

(3) Toate autorizațiile acordate instalațiilor care cuprind instalații de ardere care nu intră sub incidența alineatului (2) includ condiții prin care să se asigure că emisiile în aer provenind de la aceste instalații nu depășesc valorile limită de emisie prevăzute în anexa V partea 2.

(4) Valorile limită de emisie prevăzute în anexa V părțile 1 și 2, precum și ratele minime de desulfurare prevăzute în partea 5 din respectiva anexă, se aplică emisiilor fiecărui coș comun în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere. În cazul în care anexa V prevede că valorile limită de emisie se pot aplica unei părți a instalației de ardere care are un număr limitat de ore de funcționare, valorile limită respective se aplică emisiilor părții respective a instalației, dar sunt stabilite în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere.

(5) Autoritatea competentă poate acorda o derogare, pentru o durată de maximum șase luni, de la obligația de a respecta valorile limită de emisie prevăzute la alineatele (2) și (3) pentru dioxidul de sulf în cazul unei instalații de ardere care folosește de obicei combustibil cu conținut redus de sulf în acest scop, dacă operatorul nu poate să respecte acele valori limită de emisie din cauza unei întreruperi a aprovizionării cu combustibil cu conținut redus de sulf ca urmare a unei penurii considerabile.

Statele membre informează de îndată Comisia în legătură cu orice derogare acordată în conformitate cu primul paragraf.

(6) Autoritatea competentă poate acorda o derogare de la obligația de a respecta valorile limită de emisie prevăzute la alineatele (2) și (3) în cazurile în care o instalație de ardere care folosește numai combustibil gazos trebuie să recurgă, în mod excepțional, la utilizarea altor combustibili din cauza unei întreruperi neașteptate a aprovizionării cu gaz și, prin urmare, ar trebui să fie dotată cu un sistem de purificare a gazelor reziduale. Perioada pentru care se acordă o astfel de derogare nu poate depăși zece zile, cu excepția cazului în care există o necesitate imperioasă de a menține alimentarea cu energie.

Operatorul informează de îndată autoritatea competentă cu privire la fiecare caz specific menționat la primul paragraf.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la orice derogare acordată în conformitate cu primul paragraf.

(7) Atunci când o instalație de ardere este extinsă, valorile limită de emisie, specificate în anexa V partea 2, se aplică părții extinse a instalației afectate de modificare și este stabilită în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere. În cazul modificării unei instalații de ardere, modificare care poate avea consecințe asupra mediului și care afectează o parte a instalației cu o putere termică instalată de cel puțin 50 MW, valorile limită de emisie prevăzute în anexa V partea 2 se aplică părții instalației care a fost modificată, în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere.

(8) Valorile limită de emisie prevăzute în anexa V părțile 1 și 2 nu se aplică următoarelor instalații de ardere:

- (a) motoarelor diesel;
- (b) cazanelor de recuperare din cadrul instalațiilor de fabricare a celulozei.

(9) Pe baza celor mai bune tehnici disponibile, Comisia reanalizează necesitatea stabilirii unor valori limită de emisie la nivelul Uniunii, precum și a modificării valorilor limită de emisie prevăzute în anexa V, pentru următoarele instalații de ardere:

- (a) instalațiile de ardere menționate la alineatul (8);
- (b) instalațiile de ardere din cadrul rafinăriilor care folosesc reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, ținând seama de specificul sistemelor energetice ale rafinăriilor;
- (c) instalațiile de ardere care utilizează gaze, altele decât gazul natural;
- (d) instalațiile de ardere din cadrul instalațiilor chimice care folosesc reziduurile lichide din producție drept combustibil necomercial pentru consumul propriu.

Până la 31 decembrie 2013, Comisia raportează rezultatele acestei revizuirii Parlamentului European și Consiliului împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul.

Articolul 31

Rata de desulfurare

(1) În cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibil solid indigen și care nu pot respecta valorile limită de emisie în ceea ce privește dioxidul de sulf prevăzute la articolul 30 alineatele (2) și (3) din cauza caracteristicilor acestui combustibil, statele membre pot aplica, în locul respectivelor valori limită de emisie, ratele minime de desulfurare prevăzute în anexa V partea 5, în conformitate cu normele de conformitate prevăzute în partea 6 a anexei respective și în urma validării de către autoritatea competentă a raportului tehnic menționat la articolul 72 alineatul (4) litera (a).

(2) În cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibil solid indigen, care coincid deșeurii și care nu pot respecta valorile C_{procedeu} în ceea ce privește dioxidul de sulf prevăzute în anexa VI partea 4 punctul 3.1 sau 3.2 din cauza caracteristicilor combustibilului solid indigen, statele membre pot aplica, alternativ, ratele minime de desulfurare prevăzute în anexa V partea 5, în conformitate cu normele de conformitate prevăzute în partea 6 a anexei respective. În cazul în care statele membre aleg să aplice prezentul paragraf, valoarea $C_{\text{deșeurii}}$ menționată în anexa VI partea 4 punctul 1 este egală cu 0 mg/Nm^3 .

(3) Până la 31 decembrie 2019, Comisia evaluează posibilitatea aplicării ratelor minime de desulfurare prevăzute în anexa V partea 5, ținând seama în mod deosebit de cele mai bune tehnici disponibile și de beneficiile generate de reducerea emisiilor de SO_2 .

Articolul 32

Planul național de tranziție

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-30 iunie 2020, statele membre pot elabora și pune în aplicare un plan național de tranziție aplicabil instalațiilor de ardere cărora li s-a acordat prima autorizație înainte de 27 noiembrie 2002, sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi intrat în exploatare cel târziu la 27 noiembrie 2003. Pentru fiecare instalație de ardere care face obiectul planului național, acesta precizează emisiile pentru cel puțin unul dintre următorii poluanți: oxizi de azot, dioxid de sulf și pulberi. Pentru turbinele cu gaz, planul precizează numai emisiile de oxizi de azot.

Planul național de tranziție nu include niciuna din următoarele instalații de ardere:

- (a) cele cărora li se aplică articolul 33 alineatul (1);
- (b) cele din cadrul rafinăriilor care utilizează gaze cu putere calorică redusă rezultate din gazeificarea reziduurilor de la rafinare, sau a reziduurilor de distilare și conversie de la rafinarea șteiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili;
- (c) cele cărora li se aplică articolul 35;
- (d) cele cărora li s-a acordat o derogare în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Directiva 2001/80/CE.

(2) Instalațiile de ardere care fac obiectul planului pot fi exceptate de la respectarea valorilor limită de emisie prevăzute la articolul 30 alineatul (2) pentru poluanții care fac obiectul planului sau, după caz, a ratelor de desulfurare prevăzute la articolul 31.

Valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi prevăzute în autorizația instalației de ardere, aplicabile la 31 decembrie 2015, în temeiul îndeosebi al dispozițiilor Directivelor 2001/80/CE și 2008/1/CE, sunt cel puțin menținute.

Instalațiile de ardere cu o putere termică instalată totală de peste 500 MW care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație după 1 iulie 1987, respectă valorile limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa V partea 1.

(3) Pentru fiecare poluant pe care îl reglementează, planul național de tranziție stabilește un plafon care definește totalul maxim anual al emisiilor pentru toate instalațiile care fac obiectul planului pe baza puterii termice instalate totale a fiecărei instalații la 31 decembrie 2010, a numărului anual real de ore de funcționare și a combustibilului utilizat de aceasta, pentru care se va face o medie pe ultimii zece ani de funcționare, și anume până în 2010 inclusiv.

Plafonul pentru anul 2016 se calculează pe baza valorilor limită de emisie relevante prevăzute în anexele III-VII la Directiva 2001/80/CE sau după caz, pe baza ratelor de desulfurare prevăzute în anexa III la Directiva 2001/80/CE. În cazul turbinelor cu gaz, se utilizează valorile limită de emisie pentru oxizi de azot stabilite pentru astfel de instalații în anexa VI partea B la Directiva 2001/80/CE. Plafioanele pentru anii 2019 și 2020 se calculează pe baza valorilor limită de emisie relevante prevăzute în anexa V partea 1 din prezenta directivă sau, după caz, a ratelor de desulfurare relevante prevăzute în anexa V partea 5 din prezenta directivă. Plafioanele pentru anii 2017 și 2018 se stabilesc astfel încât să se asigure o descreștere liniară a plafoanelor între anii 2016 și 2019.

Situația în care o instalație inclusă în planul național de tranziție își încetează activitatea sau nu se mai încadrează în domeniul de aplicare al capitolului III nu are drept rezultat o creștere a emisiilor anuale totale pentru celelalte instalații care fac în continuare obiectul planului național.

(4) Planul național de tranziție prevede, de asemenea, dispoziții privind monitorizarea și raportarea, care respectă măsurile de punere în aplicare stabilite în conformitate cu articolul 41 litera (b), precum și măsurile prevăzute pentru fiecare instalație pentru a asigura respectarea la timp a valorilor limită de emisie care se vor aplica după 1 iulie 2020.

(5) Statele membre transmit Comisiei, până la 1 ianuarie 2013, planurile lor naționale de tranziție.

Comisia evaluează planurile și în cazul în care Comisia nu ridică nicio obiecție în termen de 12 luni de la data primirii unui plan, statul membru în cauză consideră că acesta a fost acceptat.

În cazul în care Comisia consideră că un plan nu este în conformitate cu măsurile de punere în aplicare stabilite în conformitate cu articolul 41 litera (b), aceasta informează statul membru în cauză cu privire la faptul că planul său național nu poate fi acceptat. Pentru evaluarea unei noi versiuni a unui plan pe care un stat membru îl comunică Comisiei, perioada de timp menționată la paragraful al doilea este de șase luni.

(6) Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificări ulterioare ale planului național.

Articolul 33

Derogarea pentru durata de viață limitată

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023, instalațiile de ardere pot fi scutite de respectarea valorilor limită de emisie prevăzute la articolul 30 alineatul (2) și a ratelor de desulfurare prevăzute la articolul 31, după caz, precum și de obligația includerii acestora în planul național de tranziție menționat la articolul 32, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) operatorul instalației de ardere se angajează, printr-o declarație scrisă transmisă autorității competente până la 1 ianuarie 2014, să nu mențină în funcțiune instalația mai mult de 17 500 de ore de funcționare începând cu 1 ianuarie 2016 și până la 31 decembrie 2023;
- (b) operatorul are obligația de a transmite anual autorității competente o evidență a numărului de ore de funcționare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016;
- (c) valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în autorizația acordată instalației de ardere, aplicabile la 31 decembrie 2015, în special în temeiul Directivelor 2001/80/CE și 2008/1/CE, rămân valabile cel puțin până la sfârșitul duratei operaționale a instalației de ardere. Instalațiile de ardere cu o putere termică instalată totală de peste 500 MW care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație după 1 iulie 1987, respectă valorile limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa V partea 1; și
- (d) instalației de ardere să nu i se fi acordat o derogare în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Directiva 2001/80/CE.

(2) Statele membre transmit Comisiei, până cel târziu la 1 ianuarie 2016, o listă a tuturor instalațiilor de ardere care intră sub incidența alineatului (1), inclusiv puterea lor instalată totală, tipurile de combustibil utilizat și valorile limită de emisie aplicabile pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi. În ceea ce privește instalațiile care intră sub incidența alineatului (1), statele membre transmit anual Comisiei o evidență a numărului de ore de funcționare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016.

(3) În cazul unei instalații de ardere care, la 6 ianuarie 2011, face parte dintr-un sistem izolat mic și produce, la data respectivă, cel puțin 35 % din energia electrică furnizată în cadrul rețelei în cauză și care, din cauza caracteristicilor sale tehnice, nu este în măsură să respecte valorile limită de emisie prevăzute la articolul 30 alineatul (2), numărul de ore de funcționare prevăzută la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol este de 18 000, începând cu 1 ianuarie 2020 și până la 31 decembrie 2023, iar data prevăzută la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) din prezentul articol este 1 ianuarie 2020.

(4) În cazul unei instalații de ardere cu o putere termică instalată totală de peste 1 500 MW care a fost pusă în funcțiune înainte de 31 decembrie 1986 și care utilizează combustibili solizi indigeni cu o putere calorifică netă de cel mult 5 800 kJ/kg, cu o

umiditate mai mare de 45 % în greutate, cu un conținut combinat de umiditate și cenușă mai mare de 60 % în greutate și cu un conținut de oxid de calciu în cenușă mai mare de 10 %, numărul de ore de funcționare prevăzută la alineatul (1) litera (a) este de 32 000.

Articolul 34

Sisteme izolate mici

(1) Până la 31 decembrie 2019, instalațiile de ardere care la 6 ianuarie 2011 făceau parte din sisteme izolate mici, pot fi exceptate de la respectarea valorilor limită de emisie prevăzute la articolul 30 alineatul (2) și a ratelor de desulfurare prevăzute la articolul 31, după caz. Până la 31 decembrie 2019, rămân aplicabile cel puțin valorile limită de emisie prevăzute în autorizațiile acestor instalații de ardere, în special în temeiul dispozițiilor Directivelor 2001/80/CE și 2008/1/CE.

(2) Instalațiile de ardere cu o putere termică instalată totală de peste 500 MW care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație după 1 iulie 1987, respectă valorile limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa V partea 1.

(3) În cazul în care un stat membru are pe teritoriul său instalații de ardere care intră sub incidența prezentului capitol și care fac parte dintr-un sistem izolat mic, statul membru respectiv comunică Comisiei înainte de 7 ianuarie 2013 o listă a instalațiilor de ardere respective, consumul total anual de energie al sistemului izolat mic și cantitatea de energie obținută prin interconectarea cu alte sisteme.

Articolul 35

Centralele termice de cartier

(1) Până la 31 decembrie 2022, o instalație de ardere poate fi exceptată de la respectarea valorilor limită de emisie menționate la articolul 30 alineatul (2) și a ratelor de desulfurare menționate la articolul 31, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) puterea termică instalată totală a instalației de ardere nu este mai mare de 200 MW;
- (b) instalației i s-a acordat prima autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau operatorul instalației respective a prezentat o solicitare completă de autorizare înaintea acestei date, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003;
- (c) cel puțin 50 % din producția utilă de energie termică, ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, este distribuită sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de încălzire urbană; și
- (d) valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi prevăzute în autorizația acesteia, aplicabile la 31 decembrie 2015, în temeiul încheierii al dispozițiilor Directivelor 2001/80/CE și 2008/1/CE, sunt cel puțin menținute până la 31 decembrie 2022.

(2) Fiecare stat membru comunică Comisiei, cel târziu la 1 ianuarie 2016, o listă a tuturor instalațiilor de ardere cărora li se aplică alineatul (1), inclusiv puterea termică instalată totală, tipurile de combustibil utilizat și valorile limită de emisie aplicabile pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi. În plus, pentru fiecare instalație de ardere căreia i se aplică alineatul (1) și pe parcursul perioadei menționate la alineatul respectiv, statele membre informează anual Comisia cu privire la proporția energiei termice utile produsă de fiecare instalație, distribuită sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de încălzire urbană, exprimată ca medie mobilă aferentă ultimilor cinci ani.

Articolul 36

Stocarea geologică a dioxidului de carbon

(1) Statele membre se asigură că operatorii tuturor instalațiilor de ardere cu o putere electrică nominală de cel puțin 300 megawați pentru care autorizația inițială de construcție sau, în absența unei astfel de proceduri, autorizația inițială de funcționare a fost acordată după intrarea în vigoare a Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon ⁽¹⁾, au evaluat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) sunt disponibile situri de stocare adecvate;
- (b) echipamentele de transport sunt fezabile din punct de vedere tehnic și economic;
- (c) adaptarea ulterioară în vederea captării de dioxid de carbon este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic.

(2) Dacă condițiile prevăzute la alineatul (1) sunt îndeplinite, autoritatea competentă se asigură că este rezervat un spațiu adecvat pe amplasamentul instalației pentru echipamentul necesar captării și comprimării dioxidului de carbon. Autoritatea competentă stabilește dacă condițiile sunt îndeplinite, pe baza evaluării menționate la alineatul (1) și pe baza altor informații disponibile, îndeosebi în ceea ce privește protecția mediului și sănătatea umană.

Articolul 37

Funcționarea necorespunzătoare sau defecțiuni ale echipamentului de reducere a emisiilor

(1) Statele membre se asigură că autorizațiile prevăd procedurile referitoare la funcționarea necorespunzătoare sau la defecțiuni ale echipamentului de reducere a emisiilor.

(2) În cazul unei defecțiuni, autoritatea competentă îi solicită operatorului să reducă sau să oprească funcționarea, dacă nu poate fi reluată funcționarea normală în termen de 24 de ore, sau să exploateze instalația folosind combustibili puțin poluanți.

Operatorul înștiințează autoritatea competentă în termen de 48 de ore de la funcționarea necorespunzătoare sau de la defectarea echipamentului de reducere a emisiilor.

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

Durata cumulată a funcționării fără echipament de reducere a emisiilor nu poate depăși 120 de ore pe parcursul oricărei perioade de 12 luni.

Autoritatea competentă poate acorda o derogare de la termenele limită prevăzute la primul și la al treilea paragraf în unul dintre cazurile următoare:

- (a) există o nevoie stringentă de a menține alimentarea cu energie;
- (b) instalația de ardere cu defecțiuni ar fi înlocuită pe o perioadă limitată de timp de o altă instalație, fapt care ar conduce la o creștere totală a emisiilor.

Articolul 38

Monitorizarea emisiilor în aer

(1) Statele membre se asigură că monitorizarea substanțelor poluante din atmosferă se desfășoară în conformitate cu anexa V partea 3.

(2) Instalarea și funcționarea echipamentului automatizat de monitorizare fac obiectul controlului și testelor anuale de supraveghere prevăzute în anexa V partea 3.

(3) Autoritatea competentă stabilește localizarea punctelor de prelevare sau măsurare care trebuie utilizate pentru monitorizarea emisiilor.

(4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorității competente să verifice dacă sunt respectate condițiile de funcționare și valorile limită de emisie incluse în autorizație.

Articolul 39

Respectarea valorilor limită de emisie

Valorile limită de emisie în aer se consideră respectate în cazul în care condițiile prevăzute în anexa V partea 4 sunt îndeplinite.

Articolul 40

Instalații de ardere cu combustibil multiplu

(1) În cazul unei instalații de ardere cu combustibil multiplu, care utilizează simultan două sau mai multe tipuri de combustibil, autoritățile competente stabilesc valorile limită de emisie respectând etapele următoare:

- (a) adoptarea valorii limită de emisie relevante pentru fiecare combustibil și poluant în parte, în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere, în conformitate cu anexa V părțile 1 și 2;
- (b) determinarea valorilor limită de emisie ponderate la combustibil, care sunt obținute prin înmulțirea valorii limită individuale de emisie menționate la litera (a) cu puterea termică pentru fiecare combustibil în parte și împărțirea rezultatului înmulțirii la suma puterilor termice ale tuturor combustibililor;
- (c) agregarea valorilor limită de emisie ponderate la combustibil.

(2) În cazul instalațiilor de ardere cu combustibil multiplu care fac obiectul articolului 30 alineatul (2) care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, pot fi aplicate următoarele valori limită de emisie în locul valorilor limită de emisie stabilite în conformitate cu alineatul (1):

- (a) dacă în cursul funcționării instalației de ardere proporția combustibilului determinant în raport cu suma puterilor termice produse de toți combustibilii este mai mare sau egală cu 50 %, valoarea limită de emisie prevăzută în anexa V partea 1 pentru combustibilul determinant;
- (b) dacă proporția combustibilului determinant în raport cu suma puterilor termice produse de toți combustibilii este mai mică de 50 %, valoarea limită de emisie determinată în conformitate cu următoarele etape:
- (i) se iau valorile limită de emisie prevăzute în anexa V partea 1 pentru fiecare combustibil utilizat, corespunzătoare puterii termice instalate totale a instalației de ardere;
- (ii) se calculează valoarea limită de emisie a combustibilului determinant prin înmulțirea cu doi a valorii limită de emisie stabilită pentru combustibilul respectiv în conformitate cu punctul (i) și prin scăderea din acest produs a valorii limită de emisie a combustibilului utilizat cu cea mai scăzută valoare limită de emisie, astfel cum s-a stabilit în anexa V partea 1, corespunzătoare puterii termice instalate totale a instalației de ardere;
- (iii) se determină valorile limită de emisie ponderate ale combustibilului pentru fiecare combustibil utilizat, prin înmulțirea valorii limită de emisie determinate la punctele (i) și (ii) cu puterea termică a combustibilului în cauză și prin împărțirea produsului respectivei înmulțiri la suma puterilor termice produse de toți combustibilii;
- (iv) se agregă valorile limită de emisie ponderate ale combustibililor determinate la punctul (iii).

(3) În cazul instalațiilor de ardere cu combustibil multiplu care fac obiectul articolului 30 alineatul (2) care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, valorile limită de emisie medii pentru dioxid de sulf prevăzute în anexa V partea 7 pot fi aplicate în locul valorilor limită de emisie stabilite în conformitate cu alineatele (1) sau (2) din prezentul articol.

Articolul 41

Măsuri de punere în aplicare

Se stabilesc măsuri de punere în aplicare privind:

- (a) stabilirea perioadelor de punere în funcțiune și de închidere menționate la articolul 3 punctul 27 și în anexa V partea 4 punctul 1; și
- (b) planurile naționale de tranziție menționate la articolul 32 și, îndeosebi, fixarea plafoanelor de emisie și monitorizarea și raportarea aferente.

Măsurile respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 75 alineatul (2). Comisia face propuneri adecvate cel târziu la 7 iulie 2011.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND INSTALAȚIILE DE INCINERARE A DEȘEURILOR I INSTALAȚIILE DE COINCINERARE A DEȘEURILOR

Articolul 42

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică instalațiilor de incinerare a deșeurilor și instalațiilor de coincinerare a deșeurilor care incinerează sau coincinerează deșeuri solide sau lichide.

Prezentul capitol nu se aplică instalațiilor de gazeificare sau piroliză, dacă gazele rezultate în urma acestui tratament termic al deșeurilor sunt purificate în asemenea măsură încât nu mai conțin deșeuri înainte de incinerare și nu mai pot genera emisii mai ridicate decât cele care rezultă din arderea gazului natural.

În sensul prezentului capitol, instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor includ toate liniile de incinerare sau de coincinerare, instalațiile de recepție, de stocare și de tratare prealabilă a deșeurilor existente pe amplasament; sistemele de alimentare cu deșeuri, combustibil și aer; cazanele; instalațiile de tratare a gazelor reziduale; instalațiile de tratare sau de stocare pe amplasament a reziduurilor și a apelor uzate; coșurile de fum; aparatele și sistemele de comandă a operațiunilor de incinerare sau coincinerare, de înregistrare și monitorizare a condițiilor de incinerare sau coincinerare.

Dacă pentru tratamentul termic al deșeurilor se aplică alte procese decât oxidarea, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesul cu plasmă, instalația de incinerare a deșeurilor sau instalația de coincinerare a deșeurilor include atât procesul de tratament termic, cât și procesul de incinerare ulterior.

În cazul în care coincinerarea deșeurilor are loc astfel încât obiectivul esențial al instalației nu este producerea de energie sau de produse materiale, ci mai degrabă aplicarea tratării termice a deșeurilor, instalația trebuie considerată ca o instalație de incinerare a deșeurilor.

(2) Acest capitol nu se aplică următoarelor instalații:

- (a) instalații în care se procesează exclusiv următoarele deșeuri:
- (i) deșeurile enumerate la articolul 3 punctul 31 litera (b);
- (ii) deșeurile radioactive;
- (iii) carcacele de animale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

- (iv) deșeurile rezultate din prospectarea și exploatarea resurselor de petrol și gaz provenind de la instalațiile maritime și incinerate la bordul acestora;
- (b) instalații experimentale de cercetare, de dezvoltare și de testare vizând ameliorarea procesului de incinerare și care procesează mai puțin de 50 de tone de deșeuri pe an.
- (e) procedurile și frecvențele de prelevare de probe și măsurare care trebuie utilizate pentru a respecta condițiile stabilite pentru monitorizarea emisiilor;
- (f) durata maximă admisibilă a opririlor, dereglărilor sau deficiențelor tehnice inevitabile ale sistemelor de epurare sau de măsurare în timpul cărora emisiile în atmosferă și evacuările de ape uzate pot depăși valorile limită de emisie prevăzute.

Articolul 43

Definiția reziduurilor

În sensul prezentului capitol, „reziduu” înseamnă orice deșeu lichid sau solid care este generat de o instalație de incinerare a deșeurilor sau de o instalație de coincinerare a deșeurilor.

Articolul 44

Solicitării de autorizare

O solicitare de autorizare pentru o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor conține o descriere a măsurilor avute în vedere pentru a garanta că sunt îndeplinite următoarele cerințe:

- (a) instalația este concepută și echipată și va fi menținută și exploatată astfel încât să fie respectate cerințele din acest capitol, ținând seama de categoriile de deșeuri incinerate sau coincinerate;
- (b) căldura rezultată prin incinerare și coincinerare se valorifică, atunci când este posibil, prin generare de căldură, abur sau electricitate;
- (c) reziduurile produse vor fi cât mai reduse și mai puțin nocive posibil și, după caz, reciclate;
- (d) eliminarea reziduurilor a căror generare nu poate fi evitată sau redusă sau care nu pot fi reciclate se va realiza cu respectarea dreptului intern și al Uniunii.

Articolul 45

Condițiile de autorizare

- (1) Autorizația include următoarele:
 - (a) o listă a tuturor tipurilor de deșeuri care pot fi tratate utilizând, dacă este posibil, cel puțin tipurile de deșeuri prevăzute în lista europeană a deșeurilor stabilită prin Decizia 2000/532/CE și cuprinzând, după caz, informații privind cantitatea de deșeuri din fiecare tip;
 - (b) capacitatea totală de incinerare sau de coincinerare a instalației;
 - (c) valorile limită de emisie în aer și în apă;
 - (d) cerințele privind pH-ul, temperatura și debitul evacuărilor de ape uzate;

(2) În plus față de cerințele prevăzute la alineatul (1), autorizația acordată pentru o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor care utilizează deșeuri periculoase include următoarele:

- (a) o listă a cantităților de deșeuri periculoase din diferitele categorii care pot fi tratate;
- (b) pentru aceste deșeuri periculoase, debitul masic minim și maxim, valorile calorifice minime și maxime și conținutul maxim de policlorobifenili, pentaclorofenol, clor, fluor, sulf, metale grele și alte substanțe poluante.
- (3) Statele membre pot stabili categoriile de deșeuri care se includ în autorizație și care pot fi coincinerate în anumite categorii de instalații de coincinerare a deșeurilor.
- (4) Autoritatea competentă revizuieste periodic și actualizează, după caz, condițiile de autorizare.

Articolul 46

Controlul emisiilor

(1) Gazele reziduale provenind de la instalațiile de incinerare a deșeurilor și de la instalațiile de coincinerare a deșeurilor trebuie evacuate în mod controlat, printr-un coș de fum a cărui înălțime este calculată astfel încât să protejeze sănătatea umană și mediul.

(2) Emisiile în aer provenind de la instalațiile de incinerare a deșeurilor și de la instalațiile de coincinerare a deșeurilor nu trebuie să depășească valorile limită de emisie prevăzute în anexa VI părțile 3 și 4 sau valorile determinate în conformitate cu partea 4 din anexa respectivă.

În cazul în care într-o instalație de coincinerare a deșeurilor mai mult de 40 % din degajările de căldură produsă provin de la deșeuri periculoase sau dacă instalația coincidează deșeuri municipale în amestec netratate, se aplică valorile limită de emisie stabilite în anexa VI partea 3.

(3) Evacuarea în mediul acvatic a apelor uzate rezultate din epurarea gazelor reziduale se limitează în măsura posibilului, iar concentrațiile de substanțe poluante nu depășesc valorile limită de emisie stabilite în anexa VI partea 5.

(4) Valorile limită de emisie se aplică în punctul în care apele uzate provenite din epurarea gazelor reziduale sunt evacuate din instalația de incinerare a deșeurilor sau din instalația de coincinerare a deșeurilor.

În cazul în care apele uzate provenite din epurarea gazelor reziduale sunt tratate în afara instalației de incinerare a deșeurilor sau a instalației de coincinerare a deșeurilor, într-o instalație de tratare destinată exclusiv epurării acestui tip de ape uzate, valorile limită de emisie prevăzute în anexa VI partea 5 trebuie aplicate în punctul în care apele uzate ies din instalația de tratare. În cazul în care apele uzate provenite din epurarea gazelor reziduale sunt tratate împreună cu alte surse de ape uzate, pe amplasamentul instalației sau în afara acestuia, operatorul trebuie să efectueze calculele corespunzătoare de bilanț masic, utilizând rezultatele măsurătorilor prevăzute în anexa VI partea 6 punctul 2, pentru a determina care sunt nivelurile de emisie care, în punctul de deversare finală a apelor uzate, pot fi atribuite apelor uzate provenite din epurarea gazelor reziduale.

În nici un caz nu se efectuează o diluare a apelor uzate pentru respectarea valorilor limită de emisie indicate în anexa VI partea 5.

(5) Amplasamentele instalațiilor de incinerare a deșeurilor și ale instalațiilor de coincinerare a deșeurilor, inclusiv zonele asociate de stocare a deșeurilor, trebuie concepute și exploatate astfel încât să prevină deversările neautorizate și accidentale de orice substanțe poluante în sol, în apele de suprafață și în apele subterane.

Trebuie prevăzut un colector pentru apa de ploaie contaminată care se scurge din amplasamentul instalației de incinerare a deșeurilor sau al instalației de coincinerare a deșeurilor, precum și pentru apa contaminată provenită din scurgeri sau din măsurile de intervenții contra incendiilor. Capacitatea de stocare a acestui colector trebuie să fie suficientă pentru ca aceste ape să poată fi analizate și tratate, dacă este nevoie, înainte de deversare.

(6) Fără a aduce atingere articolului 50 alineatul (4) litera (c), instalația de incinerare a deșeurilor sau de coincinerare a deșeurilor sau cuptoarele individuale care compun o instalație de incinerare a deșeurilor sau de coincinerare a deșeurilor nu trebuie în niciun caz să continue să incineraze deșeuri pe o perioadă mai mare de patru ore fără întrerupere în cazul depășirii valorilor limită de emisie.

Durata cumulată de funcționare pe an în asemenea condiții trebuie să fie mai mică de șaiszeci de ore.

Durata prevăzută la al doilea paragraf se aplică cuptoarelor care sunt conectate la un singur sistem de epurare a gazelor reziduale.

Articolul 47

Defecțiuni

În cazul unei defecțiuni, operatorul reduce sau întrerupe funcționarea instalației cât mai repede posibil, până când este posibilă repunerea în funcțiune normală.

Articolul 48

Monitorizarea emisiilor

(1) Statele membre se asigură că monitorizarea emisiilor se desfășoară în conformitate cu anexa VI părțile 6 și 7.

(2) Instalarea și funcționarea sistemelor automatizate de măsurare sunt supuse anual unui control și unor teste de verificare conform dispozițiilor din anexa VI partea 6 punctul 1.

(3) Autoritatea competentă stabilește localizarea punctelor de prelevare a probelor sau de măsurare în care trebuie monitorizate emisiile.

(4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorității competente să verifice dacă sunt respectate condițiile de funcționare și valorile limită de emisie incluse în autorizație.

(5) De îndată ce tehnicile de măsurare corespunzătoare vor fi disponibile în Uniune, Comisia stabilește, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 76 și în condițiile prevăzute la articolele 77 și 78, data de la care se efectuează măsurarea continuă a emisiilor în aer de metale grele, dioxine și furani.

Articolul 49

Respectarea valorilor limită de emisie

Valorile limită de emisie în aer și în apă se consideră respectate dacă sunt îndeplinite condițiile descrise în anexa VI partea 8.

Articolul 50

Condiții de funcționare

(1) Instalațiile de incinerare a deșeurilor se exploatează astfel încât să se atingă un nivel de incinerare la care conținutul de carbon organic total al zgurii și al cenușii să fie mai mic de 3 % din greutatea în stare uscată a acestora sau la care pierderea lor la aprindere să fie mai mică de 5 % din greutatea în stare uscată a acestora. Dacă este necesar, se utilizează tehnici de pretratare a deșeurilor.

(2) Instalațiile de incinerare a deșeurilor sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, după ultima admisie de aer de combustie, gazele rezultate din incinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850 °C, timp de cel puțin două secunde.

Instalațiile de coincinerare a deșeurilor sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, gazele rezultate din coincinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850 °C, timp de cel puțin două secunde.

Dacă sunt incinerate sau coincinerate deșeuri periculoase, având un conținut de substanțe organice halogenate, exprimat în clor, mai mare de 1 %, temperatura necesară conformării cu primul și al doilea paragraf este de cel puțin 1 100 °C.

În instalațiile de incinerare a deșeurilor, temperaturile prevăzute la primul și al treilea paragraf trebuie măsurate în apropierea peretelui intern al camerei de combustie. Autoritatea competentă poate autoriza efectuarea măsurătorilor într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie.

(3) Fiecare cameră de combustie a unei instalații de incinerare a deșeurilor este echipată cu cel puțin un arzător auxiliar. Acest arzător se pornește automat când temperatura gazelor de combustie scade mai jos de temperatura prevăzută la alineatul (2) după ultima admisie de aer de combustie. Aceste arzătoare sunt, de asemenea, utilizate și în fazele de pornire și de oprire cu scopul de a asigura în permanență temperaturile respective în timpul fazelor menționate și, de asemenea, în perioada în care deșeurile narse se află în camera de combustie.

Arzătoarele auxiliare nu pot fi alimentate cu combustibili care ar putea genera emisii mai mari decât cele care ar rezulta în urma arderii benzinei definite la articolul 2 punctul 2 din Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi ⁽¹⁾, a gazului lichid sau a gazelor naturale.

(4) Instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor utilizează sisteme automate care împiedică alimentarea cu deșeuri în următoarele situații:

- (a) în timpul fazei de pornire, până când este atinsă temperatura prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol sau temperatura stabilită în conformitate cu articolul 51 alineatul (1);
- (b) de fiecare dată când nu se menține temperatura prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol sau temperatura stabilită în conformitate cu articolul 51 alineatul (1);
- (c) de fiecare dată când măsurătorile continue arată că una dintre valorile limită de emisie este depășită din cauza unor dereglări sau deficiențe ale sistemelor de epurare a gazelor reziduale.

(5) Căldura produsă de instalațiile de incinerare a deșeurilor sau de instalațiile de coincinerare a deșeurilor este valorificată în măsura posibilului.

(6) Deșeurile provenite din activitățile medicale cu riscuri de infectare trebuie introduse direct în cuptor, fără a fi amestecate în prealabil cu alte categorii de deșeuri și fără a fi manipulate în mod direct.

(7) Statele membre se asigură că instalația de incinerare a deșeurilor sau instalația de coincinerare a deșeurilor este exploatată și controlată de către o persoană fizică având competența necesară pentru acest tip de activitate.

Articolul 51

Autorizația de modificare a condițiilor de funcționare

(1) Autoritatea competentă poate autoriza condiții diferite de cele prevăzute la articolul 50 alineatele (1), (2) și (3) și, în ceea ce privește temperatura, la alineatul (4) din articolul respectiv și înscrise în autorizație pentru anumite categorii de deșeuri sau pentru anumite tratamente termice, cu condiția respectării celorlalte cerințe ale prezentului capitol. Statele membre pot stabili normele care reglementează aceste autorizații.

(2) În cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor, schimbarea condițiilor de funcționare nu poate cauza o producție mai mare de reziduuri sau o producție de reziduuri cu conținut mai mare de substanțe organice poluante decât reziduurile care ar fi fost obținute în condițiile prevăzute la articolul 50 alineatele (1), (2) și (3).

(3) Emisiile de carbon organic total și monoxid de carbon ale instalațiilor de coincinerare a deșeurilor, pentru care s-a emis o autorizație de modificare a condițiilor de funcționare în conformitate cu alineatul (1), respectă, de asemenea, valorile limită de emisie stabilite în anexa VI partea 3.

Emisiile de carbon organic total provenind de la cazanele pentru scoarță utilizate în industria celulozei pentru hârtie și a hârtiei, care coincinerează deșeuri la locul producerii acestora, aflate în activitate și pentru care a fost acordată o autorizație înainte de 28 decembrie 2002 și care sunt autorizate să își modifice condițiile de funcționare în conformitate cu alineatul (1) respectă de asemenea cel puțin valorile limită de emisie stabilite la anexa VI partea 3.

(4) Statele membre comunică Comisiei toate condițiile de funcționare autorizate în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) și rezultatele verificărilor efectuate, în cadrul informațiilor furnizate conform dispozițiilor de la articolul 72 privind întocmirea rapoartelor.

Articolul 52

Livrarea și recepția deșeurilor

(1) Operatorul instalației de incinerare a deșeurilor sau al instalației de coincinerare a deșeurilor ia toate măsurile de precauție necesare privind livrarea și recepția deșeurilor pentru a preveni sau a limita pe cât posibil poluarea aerului, a solului, a apelor de suprafață și a apelor subterane, precum și alte efecte negative asupra mediului, mirosurile, zgomotul și riscurile directe pentru sănătatea umană.

(2) Operatorul determină masa fiecărui tip de deșeuri, dacă este posibil conform clasificării din lista europeană a deșeurilor instituită prin Decizia 2000/532/CE, înainte să accepte recepția deșeurilor în instalația de incinerare a deșeurilor sau în instalația de coincinerare a deșeurilor.

(3) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau într-o instalație de coincinerare a deșeurilor, operatorul trebuie să colecteze informațiile disponibile privind deșeurile pentru a verifica conformitatea cu condițiile de autorizare precizate la articolul 45 alineatul (2).

⁽¹⁾ JO L 121, 11.5.1999, p. 13.

Aceste informații cuprind următoarele:

- (a) toate informațiile administrative privind procesul de generare, conținute în documentele prevăzute la alineatul (4) litera (a);
 - (b) compoziția fizică și, în măsura posibilului, compoziția chimică a deșeurilor, precum și toate celelalte informații care permit să se aprecieze dacă sunt adecvate pentru procesul de incinerare prevăzut;
 - (c) caracteristicile periculoase ale deșeurilor, substanțele cu care ele nu pot fi amestecate și măsurile de precauție ce trebuie luate în momentul manipulării lor.
- (4) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau într-o instalație de coincinerare a deșeurilor, operatorul efectuează cel puțin următoarele proceduri:
- (a) verificarea documentelor impuse de dispozițiile Directivei 2008/98/CE și, după caz, de dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri ⁽¹⁾, precum și de legislația privind transportul de mărfuri periculoase;
 - (b) prelevarea de probe reprezentative, în măsura în care este posibil și, dacă este adecvat, înainte de descărcare, pentru a verifica, prin efectuarea de controale, conformitatea cu informațiile prevăzute la alineatul (3) și pentru a permite autorităților competente să determine natura deșeurilor tratate.

Probele menționate la litera (b) se păstrează cel puțin o lună după incinerarea sau coincinerarea deșeurilor în cauză.

(5) Autoritatea competentă poate acorda derogări de la alineatele (2), (3) și (4) pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor sau pentru instalațiile de coincinerare a deșeurilor care fac parte dintr-o instalație menționată la capitolul II și care incinerează sau coincinerează numai deșeuri produse în cadrul instalației respective.

Articolul 53

Reziduuri

- (1) Cantitatea și nocivitatea reziduurilor se reduc la minimum. Reziduurile se reciclează, după caz, direct în instalație sau în exterior.
- (2) Transportul și depozitarea intermediară ale reziduurilor uscate, sub formă de pulberi, se efectuează astfel încât să se evite dispersarea reziduurilor respective în mediu.
- (3) Înaintea stabilirii modurilor de eliminare sau de reciclare a reziduurilor, se efectuează teste corespunzătoare pentru a determina caracteristicile fizice și chimice, precum și potențialul de

⁽¹⁾ JO L 190, 12.7.2006, p. 1.

poluare al reziduurilor. Testele respective se efectuează asupra fracțiunii solubile totale și fracțiunii solubile de metale grele.

Articolul 54

Modificare substanțială

Este considerată modificare substanțială o modificare survenită în exploatarea unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de coincinerare a deșeurilor care tratează numai deșeuri nepericuloase în cadrul unei instalații care face obiectul capitolului II și care implică incinerarea sau coincinerarea de deșeuri periculoase.

Articolul 55

Rapoarte și informarea publicului cu privire la instalațiile de incinerare a deșeurilor și la instalațiile de coincinerare a deșeurilor

(1) Solicitățile de autorizații noi pentru instalații de incinerare a deșeurilor și pentru instalații de coincinerare a deșeurilor sunt puse la dispoziția publicului, cu suficient timp înainte, într-unul sau mai multe locuri, pentru ca publicul să poată face observații cu privire la aceste solicitări înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie. Decizia respectivă, însoțită de cel puțin un exemplar al autorizației, și fiecare actualizare ulterioară se pun de asemenea la dispoziția publicului.

(2) Pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor sau pentru instalațiile de coincinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare sau egală cu două tone pe oră, raportul menționat la articolul 72 include informații privind funcționarea și monitorizarea instalației și prezintă derularea procesului de incinerare sau de coincinerare, precum și nivelul emisiilor în aer și în apă comparativ cu valorile limită de emisie. Aceste informații sunt puse la dispoziția publicului.

(3) Autoritatea competentă întocmește lista instalațiilor de incinerare a deșeurilor sau a instalațiilor de coincinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mică de două tone pe oră și o pune la dispoziția publicului.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII SPECIALE APLICABILE INSTALAȚIILOR I ACTIVITĂȚILOR CARE UTILIZEAZĂ SOLVENȚI ORGANICI

Articolul 56

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol este aplicabil activităților enumerate în anexa VII partea 1 și care ating, după caz, pragurile de consum stabilite în partea 2 din anexa respectivă.

Articolul 57

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. „instalație existentă” înseamnă o instalație aflată în funcțiune la 29 martie 1999, sau care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată înainte de 1 aprilie 2001, sau al cărei operator a prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de 1 aprilie 2001, cu condiția ca instalația respectivă să fi fost pusă în funcțiune nu mai târziu de 1 aprilie 2002;
2. „gaze reziduale” înseamnă descărcare gazoasă finală care conține compuși organici volatili sau alți poluanți și care se evacuează în aer printr-un coș sau alte echipamente de reducere a poluanților;
3. „emisie fugitivă” înseamnă orice emisie (care nu are loc sub formă de gaze reziduale) de compuși organici volatili în aer, sol și apă, precum și de solvenți din compoziția produselor, cu excepția cazului în care există indicații contrare specificate în anexa VII partea 2;
4. „emisii totale” înseamnă suma emisiilor fugitive și a emisiilor de gaze reziduale;
5. „amestec” înseamnă amestec conform definiției de la articolul 3 punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) și de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice ⁽¹⁾;
6. „adeziv” înseamnă orice amestec, inclusiv toți solvenții organici sau amestecurile care conțin solvenți organici necesari pentru o aplicare corespunzătoare, utilizat pentru a lipi între ele părți ale aceluiași produs;
7. „cerneală” înseamnă un amestec, inclusiv toți solvenții organici sau amestecurile care conțin solvenți organici necesari pentru o aplicare corespunzătoare, utilizat într-o activitate de tipărire pentru a imprima un text sau o imagine pe o suprafață;
8. „lac” înseamnă un preparat de acoperire transparent;
9. „consum” înseamnă cantitatea totală de solvenți organici utilizată într-o instalație pe parcursul unui an calendaristic sau al oricărei alte perioade de douăsprezece luni, minus compușii organici volatili recuperați pentru reutilizare;
10. „intrare” înseamnă cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în amestecuri, care este utilizată la efectuarea unei activități, cuprinzând și solvenții reciclați în interiorul sau în exteriorul unei instalații, care sunt socotiți la fiecare utilizare în cadrul unei activități;

11. „reutilizare” înseamnă utilizarea, în scopuri tehnice sau comerciale, a solvenților organici recuperați dintr-o instalație, inclusiv sub formă de combustibili, excepție făcând solvenții organici recuperați care sunt evacuați definitiv ca deșeuri;
12. „condiții controlate” înseamnă condiții în care funcționează o instalație, astfel încât compușii organici volatili emiși în urma activității să fie colectați și eliminați în mod controlat, fie printr-un coș, fie printr-un echipament de reducere și să nu fie, astfel, complet dispersabili;
13. „operațiuni de pornire și oprire” înseamnă operațiuni prin care se pune în funcțiune, se scoate din funcțiune, se introduce sau se scoate din mersul în gol o instalație, un echipament sau un rezervor, excluzând fazele de oscilație care intervin în condiții normale de funcționare a unei instalații.

Articolul 58

Înlocuirea substanțelor periculoase

Substanțele sau amestecurile cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F din cauza conținutului lor în compuși organici volatili fiind clasificate ca substanțe cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, sunt înlocuite, în măsura în care este posibil, cu substanțe sau amestecuri mai puțin nocive în termenul cel mai scurt cu putință.

Articolul 59

Controlul emisiilor

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta faptul că fiecare instalație este conformă cu oricare dintre condițiile următoare:
 - (a) emisiile de compuși organici volatili ale instalațiilor nu depășesc valorile limită de emisie pentru gazele reziduale și valorile limită de emisie pentru emisiile fugitive, sau valorile limită de emisii totale, precum și celelalte cerințe prevăzute în anexa VII părțile 2 și 3 sunt respectate;
 - (b) cerințele schemei de reducere prevăzute în anexa VII partea 5 cu condiția să se atingă o reducere a emisiilor echivalentă cu cea atinsă prin aplicarea valorilor limită de emisie menționate la litera (a).

Statele membre prezintă Comisiei, în conformitate cu articolul 72 alineatul (1), rapoarte privind progresele realizate în atingerea reducerii echivalente a emisiilor menționată la litera (b).

- (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), dacă operatorul demonstrează autorității competente că o instalație dată nu poate, din punct de vedere tehnic și economic, să respecte valoarea limită de emisie pentru emisiile fugitive, autoritatea competentă poate permite ca emisiile să depășească acea valoare limită de emisie, atâta timp cât nu se anticipează riscuri semnificative pentru sănătatea umană sau pentru mediu și dacă operatorul demonstrează autorității competente că se recurge la cele mai bune tehnici disponibile.

⁽¹⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), pentru activitățile de acoperire vizate la rubrica 8 din tabelul de la anexa VII partea 2, care nu pot fi efectuate în condiții controlate, autoritatea competentă poate permite ca emisiile din instalație să nu respecte cerințele prevăzute la alineatul respectiv, dacă operatorul demonstrează autorității competente că o astfel de conformare nu este viabilă din punct de vedere tehnic și financiar și că se recurge la cele mai bune tehnici disponibile.

(4) Statele membre prezintă un raport la Comisie privind derogările prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol în conformitate cu articolul 72 alineatul (2).

(5) Emisiile de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F sau emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H341 sau H351 sunt controlate în condiții verificate, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, cu scopul de a proteja sănătatea publică și mediul și nu trebuie să depășească valorile limită de emisie relevante prevăzute în anexa VII partea 4.

(6) Instalațiile în care se desfășoară două sau mai multe activități, fiecare depășind pragurile fixate în anexa VII partea 2:

(a) pentru substanțele indicate la alineatul (5), respectă cerințele de la alineatul respectiv pentru fiecare activitate în parte;

(b) pentru celelalte substanțe, fie:

(i) respectă cerințele de la alineatul (1) pentru fiecare activitate în parte; sau

(ii) ating un nivel al emisiilor totale de compuși organici volatili aflat sub nivelul care ar fi fost atins prin aplicarea punctului (i).

(7) În cursul operațiunilor de pornire și oprire trebuie luate toate măsurile de precauție corespunzătoare pentru a reduce la minim emisiile de compuși organici volatili.

Articolul 60

Monitorizarea emisiilor

Statele membre se asigură, fie prin intermediul unor specificații în acest sens incluse în condițiile de autorizare, fie prin intermediul normelor generale obligatorii, că măsurarea emisiilor se desfășoară în conformitate cu anexa VII partea 6.

Articolul 61

Respectarea valorilor limită de emisie

Valorile limită de emisie pentru gazele reziduale se consideră respectate în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa VII partea 8.

Articolul 62

Rapoarte privind conformarea

Operatorul furnizează autorității competente, la cerere, date care să îi permită acestea să verifice conformarea cu următoarele condiții, după caz:

- valorile limită de emisie pentru gazele reziduale, valorile limită de emisie pentru emisiile fugitive și valorile limită de emisie totală;
- cerințele din schema de reducere prevăzută în anexa VII partea 5;
- derogările acordate în conformitate cu articolul 59 alineatele (2) și (3).

Raportul privind conformarea poate să includă un plan de gestionare a solvenților întocmit în conformitate cu anexa VII partea 7.

Articolul 63

Modificări substanțiale ale instalațiilor existente

(1) O modificare a masei maxime, exprimată în medie pe zi, de solvenți organici utilizați într-o instalație existentă, atunci când aceasta funcționează în alte condiții decât cele privind operațiunile de pornire, oprire și de întreținere a echipamentelor, este considerată modificare substanțială dacă are ca efect o creștere a emisiei de compuși organici volatili de peste:

- 25 % pentru o instalație care desfășoară activități care se situează la pragurile cele mai joase ale elementelor 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 sau 17 din tabelul prevăzut în anexa VII partea 2 sau, activități care se încadrează la celelalte puncte din anexa VII partea 2, și care au un consum de solvenți mai mic de 10 tone/an;
- 10 % pentru toate celelalte instalații.

(2) În cazul în care o instalație existentă suferă o modificare substanțială sau intră pentru prima dată în domeniului de aplicare al prezentei directive, în urma unei modificări substanțiale, cea parte a instalației care suferă o modificare substanțială este tratată fie ca o instalație nouă, fie ca o instalație existentă, cu condiția ca emisiile totale ale întregii instalații să nu depășească nivelul care ar fi fost atins în cazul în care partea modificată substanțial ar fi fost tratată ca o nouă instalație.

(3) În cazul unei modificări substanțiale, autoritatea competentă verifică conformitatea instalației cu dispozițiile prezentei directive.

Articolul 64

Schimbul de informații cu privire la soluții alternative pentru solvenții organici

Comisia organizează un schimb de informații cu statele membre, cu sectoarele industriale vizate și cu organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului cu privire la utilizarea solvenților organici și a potențialilor lor înlocuitori precum și a tehnicilor care au cele mai reduse efecte posibile asupra aerului, apei, solului, ecosistemelor și sănătății umane.

Schimbul de informații este organizat după cum urmează:

- (a) adecvarea opțiunilor disponibile;
- (b) efectele potențiale asupra sănătății umane, în general, și în timpul expunerii la locul de muncă, în special;
- (c) efectele potențiale asupra mediului;
- (d) consecințele economice, în special costurile și avantajele opțiunilor disponibile.

Articolul 65

Accesul la informații

(1) Decizia autorității competente, precum și o copie a autorizației și toate actualizările ulterioare, sunt puse la dispoziția publicului.

Normele generale obligatorii aplicabile instalațiilor și lista instalațiilor supuse procedurii de autorizare și de înregistrare sunt puse la dispoziția publicului.

(2) Rezultatele monitorizării emisiilor, impuse în temeiul articolului 60 și deținute de autoritatea competentă, sunt puse la dispoziția publicului.

(3) Alineatele (1) și (2) din prezentul articol se aplică sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2003/4/CE.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND INSTALAȚIILE PRODUCĂTOARE DE DIOXID DE TITAN

Articolul 66

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol este aplicabil instalațiilor producătoare de dioxid de titan.

Articolul 67

Interzicerea evacuării deșeurilor

Statele membre interzic evacuarea următoarelor deșeuri în corpurile de apă, în mări sau în oceane:

- (a) deșeurile solide;
- (b) soluțiile-mamă care rezultă din faza de filtrare după hidroliza soluției de sulfat de titanil provenind din instalații care utilizează procedeul cu sulfat; inclusiv deșeuri acide asociate cu aceste soluții mamă, conținând global mai mult de 0,5 % acid sulfuric liber și diferite metale grele și inclusiv acele soluții mamă care au fost diluate astfel încât proporția de acid sulfuric liber să nu depășească 0,5 %;

(c) deșeurile provenind din instalații care utilizează procedeul cu clor, conținând mai mult de 0,5 % acid clorhidric liber și diferite metale grele, inclusiv deșeurile care au fost diluate astfel încât proporția de acid clorhidric liber să nu depășească 0,5 %;

(d) sărurile de filtrare, nămolurile și deșeurile lichide provenite de la tratarea (concentrarea sau neutralizarea) deșeurilor menționate la literele (b) și (c) și care conțin diferite metale grele, neincluzând deșeurile neutralizate, filtrate sau decantate care conțin numai urme de metale grele și care, înainte de orice diluție, au un pH mai mare de 5,5.

Articolul 68

Controlul emisiilor în apă

Emisiile în apă, provenind de la instalații, nu depășesc valorile limită de emisie stabilite în anexa VIII partea 1.

Articolul 69

Prevenirea și controlul emisiilor în aer

(1) Se evită emisia de picături de acid provenind de la instalații.

(2) Emisiile în aer provenind de la instalații nu depășesc valorile limită de emisie stabilite în anexa VIII partea 2.

Articolul 70

Monitorizarea emisiilor

(1) Statele membre asigură monitorizarea emisiilor în apă pentru a permite autorității competente să verifice respectarea condițiilor de autorizare și a dispozițiilor articolului 68.

(2) Statele membre asigură monitorizarea emisiilor în aer pentru a permite autorității competente să verifice respectarea condițiilor de autorizare și a dispozițiilor articolului 69. Această monitorizare include cel puțin o monitorizare a emisiilor în conformitate cu prevederile din anexa VIII partea 3.

(3) Monitorizarea se desfășoară în conformitate cu standardele CEN sau, în lipsa standardelor CEN, cu standardele ISO, cu standardele naționale sau cu alte standarde internaționale care garantează obținerea de date de o calitate științifică echivalentă.

CAPITOLUL VII

COMITET, DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 71

Autoritățile competente

Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

Articolul 72

Rapoarte prezentate de către statele membre

(1) Statele membre se asigură că sunt puse la dispoziția Comisiei informații privind punerea în aplicare a prezentei directive, date reprezentative privind emisiile și alte forme de poluare, valorile limită de emisie, aplicarea celor mai bune tehnici disponibile în conformitate cu articolele 14 și 15, în special în ceea ce privește acordarea derogărilor în conformitate cu articolul 15 alineatul (4), precum și privind progresele înregistrate cu privire la dezvoltarea și aplicarea tehnicilor emergente în conformitate cu articolul 27. Statele membre furnizează informațiile respective în format electronic.

(2) Tipul, formatul și periodicitatea informațiilor care sunt furnizate în conformitate cu alineatul (1) se stabilesc în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 75 alineatul (2). Aceasta presupune stabilirea activităților specifice și a poluanților în privința cărora se pun la dispoziție datele prevăzute la alineatul (1).

(3) Pentru toate instalațiile de ardere care fac obiectul capitolului III din prezenta directivă, începând cu 1 ianuarie 2016, statele membre realizează un inventar anual al emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi și al consumului de energie.

Ținând seama de regulile privind agregarea prevăzute la articolul 29, autoritatea competentă obține următoarele date pentru fiecare instalație de ardere:

- (a) puterea termică instalată totală (MW) a instalației de ardere;
- (b) tipul de instalație de ardere: cazan, turbină cu gaz, motor cu gaz, motor diesel, alte tipuri (a se specifica);
- (c) data punerii în funcțiune a instalației de ardere;
- (d) totalul emisiilor anuale (tone/an) de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi (ca total al particulelor în suspensie);
- (e) numărul de ore de funcționare a instalației de ardere;
- (f) consumul de energie anual total, legat de valoarea calorifică netă (TJ/an), defalcat pe următoarele categorii de combustibili: huiă, lignit, biomasă, turbă, alți combustibili solizi (a se specifica tipul acestora), combustibili lichizi, gaz natural, alte tipuri de gaz (a se specifica).

Datele anuale cuprinse în aceste inventare pentru fiecare instalație în parte se pun la dispoziția Comisiei la solicitarea acesteia.

Un rezumat al acestor inventare se pune la dispoziția Comisiei la fiecare trei ani în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei de trei ani vizate. În acest rezumat, datele referitoare la instalațiile de ardere din cadrul rafinăriilor se includ separat.

În termen de 24 de luni de la sfârșitul perioadei de trei ani vizate, Comisia pune la dispoziția statelor membre și a publicului larg un rezumat cuprinzând o comparație și o evaluare a inventarelor respective, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2003/4/CE.

(4) Începând cu 1 ianuarie 2016, statele membre raportează anual Comisiei următoarele date:

- (a) pentru instalațiile de ardere cărora li se aplică articolul 31, media lunară a conținutului de sulf din combustibilul solid indigen utilizat și a ratei de desulfurare atinse. În ceea ce privește primul an în care se aplică dispozițiile articolului 31, se raportează și justificarea tehnică a imposibilității de a respecta valorile limită de emisie menționate la articolul 30 alineatele (2) și (3); și
- (b) pentru instalațiile de ardere care nu funcționează mai mult de 1 500 de ore pe an, ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, numărul de ore de funcționare pe an.

Articolul 73

Reexaminarea

(1) Până la 7 ianuarie 2016 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de reexaminare a punerii în aplicare a prezentei directive, pe baza informațiilor menționate la articolul 72.

Raportul respectiv conține o evaluare a necesității ca Uniunea să ia măsuri prin stabilirea sau actualizarea unor cerințe minime la nivelul Uniunii privind valorile limită de emisie și normele în materie de monitorizare și conformitate pentru activitățile care intră sub incidența concluziilor BAT adoptate în perioada de trei ani anterioară, pe baza următoarelor criterii:

- (a) impactul activităților vizate asupra mediului în ansamblu; și
- (b) stadiul punerii în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile pentru activitățile vizate.

Evaluarea ia în considerare opinia forumului la care se face referire la articolul 13 alineatul (4).

Capitolul III din prezenta directivă și anexa V la aceasta se consideră a reprezenta cerințele minime la nivelul Uniunii în cazul instalațiilor de ardere de dimensiuni mari.

Raportul este însoțit, după caz, de o propunere legislativă. În cazul în care evaluarea menționată la cel de-al doilea paragraf identifică o astfel de necesitate, propunerea legislativă include dispoziții prin care se stabilesc sau se actualizează cerințe minime la nivelul Uniunii privind valorile limită de emisie și normele în materie de monitorizare și conformitate pentru activitățile vizate.

(2) Până la 31 decembrie 2012, Comisia reexaminează necesitatea monitorizării emisiilor provenite în urma:

- (a) arderii combustibililor în instalații cu o putere termică instalată totală mai mică de 50 MW;
- (b) creșterii intensive a bovinelor; și
- (c) împrăștierii gunoiului de grajd.

Comisia raportează rezultatele reexaminării respective Parlamentului European și Consiliului, prezentând și o propunere legislativă aferentă, dacă este cazul.

(3) Până la 31 decembrie 2011, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind stabilirea, în anexa I, a următoarelor:

- (a) praguri de capacitate diferite pentru creșterea diferitelor specii de păsări de curte, inclusiv pentru creșterea specifică a prepelițelor;
- (b) praguri de capacitate pentru creșterea simultană a unor tipuri diferite de animale în cadrul aceleiași instalații.

Comisia raportează rezultatele acestei reexaminări Parlamentului European și Consiliului împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul.

Articolul 74

Modificarea anexelor

Pentru a permite adaptarea prevederilor prezentei directive la progresul științific și tehnic pe baza celor mai bune tehnici disponibile, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 76 și în condițiile prevăzute la articolele 77 și 78 cu privire la adaptarea anexei V părțile 3 și 4, a anexei VI părțile 2, 6, 7 și 8 și a anexei VII părțile 5, 6, 7 și 8 la un astfel de progres științific și tehnic.

Articolul 75

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 76

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 48 alineatul (5) și la articolul 74 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 6 ianuarie 2011. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 77.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 77 și 78.

Articolul 77

Revocarea competențelor delegate

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 48 alineatul (5) și la articolul 74 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe ia măsuri pentru a informa cealaltă instituție și Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și motivele posibile ale acesteia.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, menționată în aceasta. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 78

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu intenționează să formuleze obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat în termenul prevăzut la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni își expune motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 79

Sancțiuni

Statele membre stabilesc sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive. Sancțiunile prevăzute în acest scop sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Comisiei i se notifică de către statele membre aceste dispoziții până la 7 ianuarie 2013 și i se comunică fără întârziere orice modificare ulterioară a acestor dispoziții.

Articolul 80

Transpunerea

(1) Statele membre pun în aplicare până la 7 ianuarie 2013 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma cu articolul 2, articolul 3 punctele 8, 11, 15, 18-23, 26-30, 34-38 și 41, articolul 4 alineatele (2) și (3), articolul 7, articolele 8 și 10, articolul 11 literele (e) și (h), articolul 12 alineatul (1) literele (e) și (h), articolul 13 alineatul (7), articolul 14 alineatul (1) litera (c) punctul (ii), articolul 14 alineatul (1) literele (d), (e), (f) și (h), articolul 14 alineatele (2)-(7), articolul 15 alineatele (2)-(5), articolele 16, 17 și 19, articolul 21 alineatele (2)-(5), articolele 22, 23, 24, 27, 28 și 29, articolul 30 alineatele (1), (2), (3), (4), (7) și (8), articolele 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 și 39, articolul 40 alineatele (2) și (3), articolele 42 și 43, articolul 45 alineatul (1), articolul 58, articolul 59 alineatul (5), articolul 63, articolul 65 alineatul (3), articolele 69, 70, 71, 72 și 79, precum și cu anexa I primul paragraf și punctele 1.1, 1.4, 2.5 litera (b), 3.1, 4, 5, 6.1 litera (c), 6.4 litera (b), 6.10 și 6.11, anexa II, anexa III punctul 12, anexa V, anexa VI partea 1 litera (b), partea 4 punctele 2.2, 2.4, 3.1 și 3.2, partea 6 punctele 2.5 și 2.6, partea 8 punctul 1.1 litera (d), anexa VII partea 4 punctul 2, partea 5 punctul 1, partea 7 punctul 3, anexa VIII partea 1 punctul 1 și punctul 2 litera (c), partea 2 punctele 2 și 3 și partea 3.

Statele membre aplică aceste măsuri începând cu aceeași dată.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitatea de efectuare a acestei trimiteri este stabilită de statele membre.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 81

Abrogare

(1) Directivele 78/176/CEE, 82/883/CEE, 92/112/CEE, 1999/13/CE, 2000/76/CE și 2008/1/CE, astfel cum au fost modificate prin actele enumerate în anexa IX partea A, se abrogă de la 7 ianuarie 2014, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a directivelor menționate în anexa IX partea B.

(2) Directiva 2001/80/CE, astfel cum a fost modificată prin actele enumerate în anexa IX partea A, se abrogă începând cu 1 ianuarie 2016, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a directivelor menționate în anexa IX partea B.

(3) Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa X.

Articolul 82

Dispoziții tranzitorii

(1) În ceea ce privește instalațiile în cadrul cărora se desfășoară activitățile menționate la anexa I, punctul 1.1 pentru activitățile cu o putere termică instalată totală mai mare de 50 MW, punctele 1.2 și 1.3, punctul 1.4 litera (a), punctele 2.1-2.6, punctele 3.1-3.5, punctele 4.1-4.6 pentru activități privind producția prin procesare chimică, punctele 5.1 și 5.2 pentru activitățile reglementate de Directiva 2008/1/CE, punctul 5.3 litera (a) punctele (i) și (ii), punctul 5.4, punctul 6.1 literele (a) și (b), punctele 6.2 și 6.3, punctul 6.4 litera (a), punctul 6.4 litera (b) pentru activitățile reglementate de Directiva 2008/1/CE, punctul 6.4 litera (c) și punctele 6.5-6.9, care se află în funcțiune și dețin o autorizație înainte de 7 ianuarie 2013 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă pentru acordarea unei autorizații înainte de data respectivă, cu condiția ca aceste instalații să fie puse în funcțiune până la 7 ianuarie 2014, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu articolul 80 alineatul (1) începând cu 7 ianuarie 2014, cu excepția capitolelor III și IV și a anexelor V și VI.

(2) În ceea ce privește instalațiile în cadrul cărora se desfășoară activitățile menționate la anexa I, punctul 1.1 pentru activitățile cu o putere termică instalată de 50 MW, punctul 1.4 litera (b), punctele 4.1-4.6 pentru activitățile privind producția prin procesare biologică, punctele 5.1 și 5.2 pentru activitățile care nu sunt reglementate de Directiva 2008/1/CE, punctul 5.3 litera (a) punctele (iii)-(v), punctul 5.3 litera (b), punctele 5.5 și 5.6, punctul 6.1 litera (c), punctul 6.4 litera (b) pentru activitățile care nu sunt reglementate de Directiva 2008/1/CE și punctele 6.10 și 6.11, care au intrat în funcțiune înainte de 7 ianuarie 2013, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă începând cu 7 iulie 2015, cu excepția capitolelor III și IV și a anexelor V și VI.

(3) În ceea ce privește instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (2), statele membre aplică, începând cu 1 ianuarie 2016, actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu articolul 80 alineatul (1) în scopul conformării cu capitolul III și cu anexa V.

(4) În ceea ce privește instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (3), statele membre nu mai aplică Directiva 2001/80/CE ulterior datei de 7 ianuarie 2013.

(5) În ceea ce privește instalațiile de ardere care coincid cu deșeurile, anexa VI partea 4 punctul 3.1 se aplică până la:

(a) 31 decembrie 2015, pentru instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (2);

(b) 7 ianuarie 2013, pentru instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (3).

(6) În ceea ce privește instalațiile de ardere care coincid cu deșeurile, se aplică anexa VI partea 4 punctul 3.2 începând cu:

(a) 1 ianuarie 2016, pentru instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (2);

(b) 7 ianuarie 2013, pentru instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (3).

(7) Articolul 58 se aplică de la 1 iunie 2015. Până la data respectivă, substanțele sau amestecurile cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F, sau frazele de risc R45, R46, R49, R60 sau R61, din cauza conținutului lor în compuși organici volatili fiind clasificate ca substanțe cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 sunt înlocuite, în măsura în care este posibil cu substanțe sau amestecuri mai puțin nocive în termenul cel mai scurt cu putință.

(8) Articolul 59 alineatul (5) se aplică de la 1 iunie 2015. Până la data respectivă, emisiile, fie de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F, sau frazele de risc R45, R46, R49, R60 sau R61, fie de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H341 sau H351 sau frazele de risc R40 sau R68 sunt controlate în condiții verificate, în măsura în care acest lucru este viabil din punct de vedere tehnic și economic, cu scopul de a proteja sănătatea publică și mediul și nu trebuie să depășească valorile limită de emisie relevante prevăzute în anexa VII partea 4.

(9) Anexa VII partea 4 punctul 2 se aplică de la 1 iunie 2015. Până la data respectivă, pentru emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H341 sau H351 sau frazele de risc R40 sau R68, în cazul în care debitul masic al sumei compușilor care justifică frazele de pericol H341 sau H351 sau etichetarea R40 sau R68 este de minimum 100 g/h, se respectă o valoare limită de emisie de 20 mg/Nm³. Valoarea limită de emisie se raportează la suma masică a diferiților compuși.

Articolul 83

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 84

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 24 noiembrie 2010.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

O. CHASTEL

ANEXA I

Categoriile de activități menționate la articolul 10

Valorile prag menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care în cadrul aceleiași instalații se desfășoară mai multe activități care se încadrează la aceeași descriere de activitate care conține o valoare prag, capacitățile acestor activități se însumează. În cazul activităților de gestionare a deșeurilor, acest calcul se aplică la nivelul activităților 5.1 și 5.3 literele (a) și (b).

Comisia stabilește ghiduri privind:

- (a) legătura dintre activitățile de gestionare a deșeurilor descrise în prezenta anexă și cele descrise în anexele I și II la Directiva 2008/98/CE; și
- (b) interpretarea termenului „la scară industrială” cu privire la descrierea activităților din industria chimică prevăzute în prezenta anexă.

1. Industrii producătoare de energie

1.1. Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică instalată totală egală sau mai mare de 50 MW

1.2. Rafinarea țițeiului și a gazului

1.3. Producerea cocsului

1.4. Gazeificarea sau lichefierea:

(a) cărbunelui;

(b) altor combustibili în instalații cu o putere termică instalată totală egală cu sau mai mare de 20 MW.

2. Producția și prelucrarea metalelor

2.1. Arderea și sinterizarea minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor de sulf)

2.2. Producerea fontei sau a oțelului (topirea primară sau secundară), inclusiv pentru turnarea continuă, cu o capacitate de peste 2,5 de tone pe oră

2.3. Prelucrarea metalelor feroase:

(a) exploatare de laminoare la cald cu o capacitate de peste 20 de tone de oțel brut pe oră;

(b) exploatare de instalații de forjare cu ciocan de forjă a căror capacitate este mai mare de 50 KJ pe ciocan, iar puterea calorifică folosită este mai mare de 20 MW;

(c) aplicarea de straturi protectoare de metale topite cu un flux de intrare de peste 2 tone de oțel brut pe oră.

2.4. Exploatare de turnătorii de metale feroase cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi

2.5. Prelucrarea metalelor neferoase:

(a) producerea de metale neferoase brute din minereuri, concentrate sau materii prime secundare prin procese metalurgice, chimice sau electrolitice;

(b) topirea, inclusiv realizarea de aliaje, de metale neferoase, inclusiv de produse recuperate și exploatarea de turnătorii de metale neferoase, cu o capacitate de topire de peste 4 tone pe zi pentru plumb și cadmiu sau 20 de tone pe zi pentru toate celelalte metale.

2.6. Tratarea de suprafață a metalelor sau a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³

3. Industria mineralelor
 - 3.1. Producerea de ciment, var și oxid de magneziu:
 - (a) producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi;
 - (b) producerea varului în cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi;
 - (c) producerea oxidului de magneziu în cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi.
 - 3.2. Producerea azbestului sau fabricarea de produse pe bază de azbest
 - 3.3. Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi
 - 3.4. Topirea substanțelor minerale, inclusiv producerea de fibre minerale, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi
 - 3.5. Fabricarea produselor de ceramică prin ardere, în special țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice (gresie, faianță), obiecte din ceramică sau porțelan cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi și/sau cu o capacitate a cuptorului de peste 4 m³ și cu o densitate pe cuptor de peste 300 kg/m³

4. Industria chimică

În scopul prezentei secțiuni, producția, în sensul categoriilor de activități din această secțiune, reprezintă producția la scară industrială prin prelucrarea chimică sau biologică a substanțelor sau a grupurilor de substanțe menționate la punctele 4.1-4.6

- 4.1. Producerea compușilor chimici organici, cum sunt:
 - (a) hidrocarburile simple (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifactice sau aromatice);
 - (b) hidrocarburile cu conținut de oxigen, cum sunt alcoolii, aldehidele, cetonele, acizii carboxilici, esterii și amestecurile de esterii, acetații, eterii, peroxizii, și rășinile epoxidice;
 - (c) hidrocarburile sulfuroase;
 - (d) hidrocarburile azotoase, cum sunt aminele, amidele, compușii nitrați, compușii nitro sau compușii nitrați, nitrilii, cianați, izocianați;
 - (e) hidrocarburi cu conținut de fosfor;
 - (f) hidrocarburi halogenate;
 - (g) compuși organometalici;
 - (h) materiale plastice (polimeri, fibre sintetice și fibre pe bază de celuloză);
 - (i) cauciucuri sintetice;
 - (j) vopsele și pigmenți;
 - (k) agenți activi de suprafață și agenți tensioactivi.
- 4.2. Producerea compușilor chimici anorganici, precum:
 - (a) gazele, cum sunt amoniacul, clorul sau acidul clorhidric, fluorul sau acidul fluorhidric, oxizii de carbon, compușii sulfului, oxizii de azot, hidrogenul, dioxidul de sulf, clorura de carbonil;
 - (b) acizii, cum sunt acidul cromic, acidul hidrofluoric, acidul fosforic, acidul azotic, acidul clorhidric, acidul sulfuric, oleumul, acizii sulfuroși;

- (c) bazele, cum sunt hidroxidul de amoniu, hidroxidul de potasiu, hidroxidul de sodiu;
 - (d) sărurile, cum sunt clorura de amoniu, cloratul de potasiu, carbonatul de potasiu, carbonatul de sodiu, perboratul, nitratul de argint;
 - (e) nemetalele, oxizii metalici sau alți compuși anorganici, cum sunt carbura de calciu, siliciul, carbura de siliciu.
- 4.3. Producerea de îngrășăminte pe bază de fosfor, azot sau potasiu (îngrășăminte simple sau complexe)
- 4.4. Fabricarea produselor fitosanitare sau a biocidelor
- 4.5. Fabricarea produselor farmaceutice inclusiv a produselor intermediare
- 4.6. Producerea de explozivi
5. Gestionarea deșeurilor
- 5.1. Eliminarea sau recuperarea deșeurilor periculoase, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi, implicând desfășurarea uneia sau a mai multora dintre următoarele activități:
- (a) tratare biologică;
 - (b) tratare fizico-chimică;
 - (c) mixare sau malaxare anterior prezentării pentru oricare dintre celelalte activități enumerate la punctele 5.1 și 5.2;
 - (d) reambalare anterior prezentării pentru oricare dintre celelalte activități enumerate la punctele 5.1 și 5.2;
 - (e) recuperarea/regenerarea solvenților;
 - (f) reciclarea/recuperarea materialelor anorganice, altele decât metalele sau compușii metalici;
 - (g) regenerarea acizilor sau a bazelor;
 - (h) recuperarea componentelor utilizate pentru reducerea poluării;
 - (i) recuperarea componentelor din catalizatori;
 - (j) recuperarea sau alte reutilizări ale uleiurilor;
 - (k) acumularea la suprafață.
- 5.2. Eliminarea sau recuperarea deșeurilor în instalații de incinerare a deșeurilor sau în instalații de coincinerare a deșeurilor:
- (a) în cazul deșeurilor nepericuloase cu o capacitate de peste 3 tone pe oră;
 - (b) în cazul deșeurilor periculoase, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi.
- 5.3. (a) Eliminarea deșeurilor nepericuloase cu o capacitate de peste 50 de tone pe zi, implicând desfășurarea uneia sau mai multora dintre următoarele activități și cu excepția activităților care intră sub incidența Directivei 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽¹⁾:
- (i) tratare biologică;
 - (ii) tratare fizico-chimică;
 - (iii) pretratarea deșeurilor pentru incinerare sau coincinerare;
 - (iv) tratarea zgurei și a cenușii;
 - (v) tratarea în tocătoare a deșeurilor metalice, inclusiv a deșeurilor de echipamente electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora.

(1) JO L 135, 30.5.1991, p. 40.

- (b) Recuperarea sau o combinație de recuperare și eliminare a deșeurilor nepericuloase cu o capacitate mai mare de 75 tone pe zi, implicând una sau mai multe din activitățile următoare și excluzând activitățile care intră sub incidența Directivei 91/271/CEE:
- (i) tratarea biologică;
 - (ii) pretratarea deșeurilor pentru incinerare sau coincinerare;
 - (iii) tratarea zgurei și a cenușii;
 - (iv) tratarea în tocătoare a deșeurilor metalice, inclusiv a deșeurilor de echipamente electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora.

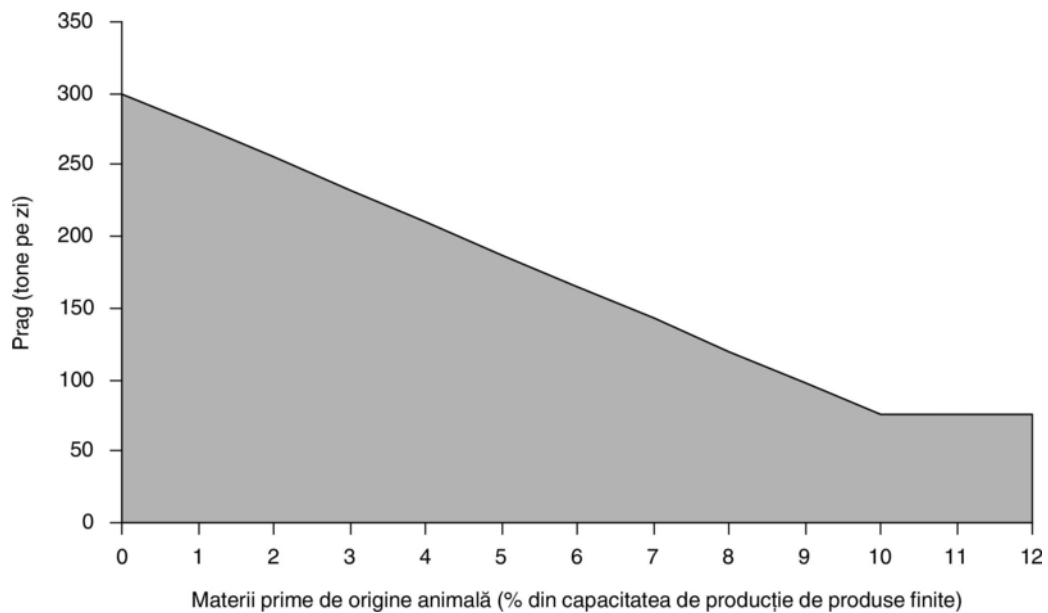
Atunci când singura activitate de tratare a deșeurilor desfășurată este fermentarea anaerobă, pragul de capacitate pentru activitatea respectivă este de 100 de tone pe zi.

- 5.4. Depozitele de deșeuri astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (g) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri ⁽¹⁾ care primesc peste 10 tone de deșeuri pe zi sau cu o capacitate totală de peste 25 000 de tone, cu excepția depozitelor pentru deșeuri inerte
- 5.5. Depozitarea temporară a deșeurilor periculoase care nu intră sub incidența punctului 5.4 înaintea oricăreia dintre activitățile enumerate la punctele 5.1, 5.2, 5.4 și 5.6 cu o capacitate totală de peste 50 tone, cu excepția depozitării temporare, pe amplasamentul unde sunt generate, înaintea colectării
- 5.6. Depozitarea subterană a deșeurilor periculoase cu o capacitate totală de peste 50 tone
6. Alte activități
- 6.1. Producerea în instalații industriale de:
- (a) celuloză din lemn și din alte materiale fibroase;
 - (b) hârtie sau carton cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi;
 - (c) unul sau mai multe din următoarele tipuri de panouri din lemn: panouri numite plăci aglomerate („oriented strand board” – OSB), plăci aglomerate sau panouri fibrolemnoase, cu o capacitate de producție mai mare de 600 m³ pe zi.
- 6.2. Pretratarea (operațiuni de tip spălare, înălbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor textile sau a textilelor, cu capacitatea de tratare de peste 10 tone pe zi
- 6.3. Tăbăcirea blănușilor și a pieilor, cu capacitatea de tratare de peste 12 tone de produse finite pe zi
- 6.4. (a) Exploatarea abatoarelor cu o capacitate de prelucrare a carcaselor de peste 50 de tone pe zi
- (b) Tratarea și prelucrarea, cu excepția ambalării exclusive, a următoarelor materii prime, care au fost, în prealabil, prelucrate sau nu, în vederea fabricării de produse alimentare sau a hranei pentru animale din:
- (i) numai materii prime de origine animală (altele decât laptele în mod exclusiv), cu o capacitate de producție de peste 75 de tone de produse finite pe zi;
 - (ii) numai materii prime de origine vegetală, cu o capacitate de producție de peste 300 de tone de produse finite pe zi sau de 600 de tone pe zi în cazul în care instalația funcționează pentru o perioadă de timp de cel mult 90 de zile consecutive pe an;
 - (iii) materii prime de origine vegetală și animală, în produse combinate sau separate, cu o capacitate de producție de produse finite, exprimată în tone, de peste:
 - 75, dacă A este mai mare sau egal cu 10; sau
 - $[300 - (22,5 \times A)]$ în toate celelalte cazuriunde „A” reprezintă proporția de materie de origine animală (exprimată în procente din greutate) din cantitatea care intră la calculul capacității de producție de produse finite.

Ambalajul nu este inclus în greutatea finală a produsului.

⁽¹⁾ JO L 182, 16.7.1999, p. 1.

Această subsecțiune nu este aplicabilă în cazul în care doar laptele reprezintă materia primă.

- (c) Tratarea și prelucrarea exclusiv a laptelui, dacă cantitatea de lapte primită este mai mare de 200 tone pe zi (valoare medie anuală)
- 6.5. Eliminarea sau reciclarea carcaselor de animale sau a deșeurilor animale, cu o capacitate de tratare de peste 10 tone pe zi
- 6.6. Creșterea intensivă a păsărilor de curte și a porcilor, cu capacități de peste:
- 40 000 de locuri pentru păsări de curte;
 - 2 000 de locuri pentru porci de producție (peste 30 kg); sau
 - 750 de locuri pentru scoafe.
- 6.7. Tratarea de suprafață a substanțelor, a obiectelor sau a produselor utilizând solvenți organici, mai ales pentru învelire, imprimare, acoperire, degresare, impermeabilizare, glazurare, vopsire, curățare sau impregnare, cu o capacitate de consum de solvent organic mai mare de 150 kg pe oră sau mai mare de 200 de tone pe an
- 6.8. Producerea de cărbune (cărbune sărac în gaze) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare
- 6.9. Captarea fluxurilor de CO₂ provenind de la instalațiile care intră sub incidența prezentei directive în scopul stocării geologice în temeiul Directivei 2009/31/CE
- 6.10. Conservarea lemnului și a produselor din lemn cu produse chimice, cu o capacitate de producție mai mare de 75 m³ pe zi alta decât tratarea lemnului exclusiv contra mucegaiului
- 6.11. Tratarea independentă a apelor uzate care nu sunt vizate de Directiva 91/271/CEE și evacuate printr-o instalație menționată în capitolul I

ANEXA II

Lista substanțelor poluante

AER

1. Dioxid de sulf și alți compuși ai sulfului
2. Oxizi de azot și alți compuși ai azotului
3. Monoxid de carbon
4. Compuși organici volatili
5. Metale și compuși ai metalelor
6. Pulberi, inclusiv particulele fine de materie
7. Azbest (particule în suspensie, fibre)
8. Clor și compuși ai clorului
9. Fluor și compuși ai fluorului
10. Arsen și compuși ai arsenului
11. Cianuri
12. Substanțe și amestecuri la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea prin aer
13. Policlorodibenzodioxine și policlorodibenzofurani

APĂ

1. Compuși organohalogenai și substanțe care pot forma astfel de compuși în mediul acvatic
 2. Compuși organofosforici
 3. Compuși organostanici
 4. Substanțe și amestecuri la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea în sau prin mediul acvatic
 5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile
 6. Cianuri
 7. Metale și compuși ai metalelor
 8. Arsen și compuși ai arsenului
 9. Substanțe biocide și produse fitosanitare
 10. Materiale în suspensie
 11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrați și fosfați)
 12. Substanțe cu o influență nefavorabilă asupra echilibrului de oxigen (și care pot fi determinate prin utilizarea parametrilor CBO și CCO etc.)
 13. Substanțele enumerate în anexa X la Directiva 2000/60/CE
-

ANEXA III

Criterii pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile

1. utilizarea tehnologiei cu generare redusă de deșeuri;
 2. utilizarea unor substanțe mai puțin periculoase;
 3. extinderea recuperării și a reciclării substanțelor generate și utilizate în procesul tehnologic, precum și a deșeurilor, dacă este posibil;
 4. procese, echipamente sau metode de operare comparabile, testate cu succes la scară industrială;
 5. progrese tehnologice și modificări ale cunoașterii și înțelegerii științifice;
 6. natura, efectele și volumul emisiilor respective;
 7. datele de punere în funcțiune a instalațiilor noi și a celor existente;
 8. intervalul de timp necesar pentru introducerea celei mai bune tehnici disponibile;
 9. consumul și natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în procesul tehnologic și eficiența lor din punct de vedere energetic;
 10. necesitatea de a preveni sau de a reduce la minimum impactul global al emisiilor asupra mediului și riscurile pentru mediu;
 11. necesitatea de a preveni accidentele și de a reduce consecințele acestora asupra mediului;
 12. informațiile publicate de organizațiile publice internaționale.
-

ANEXA IV

Participarea publicului la luarea deciziilor

1. Publicul este informat (prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, precum mijloacele electronice, în cazul în care acestea sunt disponibile), cel târziu la începutul procedurii de luare a unei decizii sau de îndată ce pot fi furnizate informații în limite rezonabile, cu privire la următoarele aspecte:
 - (a) solicitarea de acordare a unei autorizații sau, după caz, propunerea de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor de autorizare în conformitate cu articolul 21, inclusiv descrierea elementelor menționate la articolul 12 alineatul (1);
 - (b) după caz, faptul că o decizie face obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului la nivel național sau transfrontalier sau al consultărilor între statele membre în conformitate cu articolul 26;
 - (c) detalii privind autoritățile competente responsabile de luarea deciziei, cele de la care pot fi obținute informații relevante, cele cărora le pot fi prezentate observații sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea observațiilor și a întrebărilor;
 - (d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care acesta există, proiectul de decizie;
 - (e) după caz, detalii privind propunerea de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor de autorizare;
 - (f) o precizare a datelor și a locurilor în care, sau a mijloacelor prin care, vor fi oferite informațiile relevante;
 - (g) detalii privind modalitățile de participare și consultare a publicului stabilite în conformitate cu punctul 5.
 2. Statele membre se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat în termene rezonabile:
 - (a) în conformitate cu dreptul intern, principalele rapoarte și îndrumări emise pentru autoritatea sau autoritățile competente în momentul în care publicul interesat este informat în conformitate cu punctul 1;
 - (b) în conformitate cu Directiva 2003/4/CE, alte informații decât cele menționate la punctul 1 care sunt relevante pentru decizia adoptată în conformitate cu articolul 5 din prezenta directivă și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat în conformitate cu punctul 1.
 3. Publicul interesat trebuie să aibă dreptul de a-i transmite autorității competente observațiile și opiniile sale înainte de adoptarea unei decizii.
 4. Rezultatele consultării efectuate în conformitate cu prezenta anexă trebuie luate în considerare în mod corespunzător la luarea deciziei.
 5. Modalitățile detaliate de informare a publicului (de exemplu, afișarea unor anunțuri pe o anumită rază sau publicarea în ziarele locale) și de consultare a publicului interesat (de exemplu, prin depunerea de materiale în scris sau prin anchete publice) se stabilesc de către statele membre. Trebuie prevăzute termene rezonabile pentru diferitele etape, care să acorde suficient timp pentru informarea publicului și pentru ca publicul interesat să se pregătească și să participe efectiv la adoptarea deciziilor privind mediul în conformitate cu prezenta anexă.
-

ANEXA V

Dispoziții tehnice referitoare la instalațiile de ardere

PARTEA 1

Valori limită de emisie pentru instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (2)

1. Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut standard de O₂ de 6 % pentru combustibilii solizi, 3 % pentru instalațiile de ardere, altele decât turbinele cu gaz și motoarele cu gaz care utilizează combustibili lichizi și gazeși și 15 % în cazul turbinelor cu gaz și motoarelor pe gaz.
2. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere termică instalată totală (MW)	Huile și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă	Turbă	Combustibili lichizi
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi și pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003, și care nu funcționează mai mult de 1 500 ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie de 800 mg/Nm³ pentru SO₂.

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili lichizi, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003, și care nu funcționează mai mult de 1 500 de ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru SO₂ de 850 mg/Nm³, în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală de maxim 300 MW, și de 400 mg/Nm³, în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală mai mare de 300 MW.

O parte a unei instalații de ardere care își evacuează gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate aflate în interiorul unui coș comun și care nu funcționează mai mult de 1 500 de ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani poate intra sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la cele două paragrafe precedente în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

3. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazeși cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze cu putere calorică redusă provenite din cuptoarele de cocs	400
Gaze de furnal cu putere calorică redusă	200

Instalațiile de ardere care utilizează gaze cu putere calorică redusă provenind de la gazeificarea reziduurilor de rafinărie, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003, trebuie să respecte o valoare limită de emisie de 800 mg/Nm³ pentru SO₂.

4. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru NO_x în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere termică instalată totală (MW)	Huilă și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi
50-100	300 450 în cazul arderii de lignit pulverizat	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Notă:

- ⁽¹⁾ Valoarea limită de emisie este de $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ pentru utilizarea reziduurilor de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum în instalații de ardere cu o putere termică instalată totală care nu depășește 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003.

Instalațiile de ardere din cadrul instalațiilor chimice care utilizează reziduuri lichide din producție drept combustibil necomercial pentru consumul propriu, cu o putere termică instalată totală care nu depășește 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003, trebuie să respecte o valoare limită de emisie de $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ pentru NO_x .

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu o putere termică instalată totală de maxim 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003 și care nu funcționează mai mult de 1 500 ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NO_x de $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi cu o putere termică instalată totală mai mare de 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 1 iulie 1987 și care nu funcționează mai mult de 1 500 ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NO_x de $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili lichizi, cu o putere termică instalată totală mai mare de 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003 și care nu funcționează mai mult de 1 500 de ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NO_x de $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

O parte a unei instalații de ardere care își evacuează gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate de gaze de ardere aflate în interiorul unui coș comun și care nu funcționează mai mult de 1 500 de ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani poate intra sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la cele trei paragrafe precedente în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

5. Turbinele cu gaz (inclusiv turbinele cu gaz cu ciclu combinat CCGT) care utilizează fracții ușoare sau medii de distilare drept combustibili lichizi trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NO_x de $90 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, iar pentru CO de $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Turbinele cu gaz utilizate în situații de urgență care funcționează mai puțin de 500 de ore de funcționare pe an nu intră sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la prezentul alineat. Operatorul unor astfel de instalații ține evidența orelor de funcționare utilizate.

6. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x și pentru CO în cazul instalațiilor de ardere care utilizează gaze

	NO _x	CO
Instalații de ardere care utilizează gaz natural, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz	100	100
Instalații de ardere care utilizează gaz de furnal, gaz de cocserie sau gaze cu putere calorică redusă de la gazeificarea reziduurilor de rafinare, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz	200 ⁽⁴⁾	—
Instalații de ardere care utilizează alte gaze, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz	200 ⁽⁴⁾	—
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează drept combustibil gaz natural ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează drept combustibil alte gaze	120	—
Motoare pe gaz	100	100

Note:

- ⁽¹⁾ Gazul natural este metanul prezent în mod natural cu un conținut maxim de 20 % (în funcție de volum) de materie inertă și alți compuși.
- ⁽²⁾ 75 mg/Nm³ în cazurile următoare, eficiența turbinei cu gaz fiind determinată la condiții ISO de încărcare de bază:
- (i) turbine cu gaz, utilizate în sisteme combinate de producere a energiei termice și electrice, cu o eficiență totală mai mare de 75 %;
 - (ii) turbine cu gaz, utilizate în instalații cu ciclu combinat cu o eficiență electrică totală medie anuală mai mare de 55 %;
 - (iii) turbine cu gaz pentru acționare mecanică.
- ⁽³⁾ Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic, care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile menționate la nota (2), dar care au o eficiență mai mare de 35 % – determinată în condiții ISO de încărcare de bază –, valoarea limită de emisie pentru NO_x este de 50x₁/35, unde η este eficiența turbinei cu gaz în condiții ISO de încărcare de bază, exprimată ca procent.
- ⁽⁴⁾ 300 mg/Nm³ în cazul instalațiilor de ardere cu o putere termică instalată totală care nu depășește 500 MW pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile limită de emisie pentru NO_x și CO stabilite în tabelul de la acest punct se aplică doar la o încărcare de peste 70 %.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT) pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003 și care nu funcționează mai mult de 1 500 de ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, valoarea limită de emisie pentru NO_x este de 150 mg/Nm³ în cazul arderii gazului natural și de 200 mg/Nm³ în cazul arderii altor tipuri de gaz sau de combustibili lichizi.

O parte a unei instalații de ardere care își evacuează gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate aflate în interiorul unui coș comun și care nu funcționează mai mult de 1 500 de ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani poate intra sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la paragraful precedent în funcție de puterea termică instalată totală a întregii instalații de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

Valorile limită stabilite la acest punct nu se aplică turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz care sunt utilizate în situații de urgență și care funcționează mai puțin de 500 de ore de funcționare pe an. Operatorul unor astfel de instalații ține evidența orelor de funcționare utilizate.

7. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere termică instalată totală (MW)	Huilă și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Notă:

- ⁽¹⁾ Valoarea limită de emisie este de 50 mg/Nm³ pentru utilizarea reziduurilor de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum în instalații de ardere pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau al căror operator a prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003.

8. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie și care pot fi folosite în alte sectoare	30

PARTEA 2

Valori limită de emisie pentru instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (3)

1. Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut standard de O_2 de 6 % pentru combustibilii solizi, 3 % pentru instalațiile de ardere, altele decât turbinele cu gaz și motoarele cu gaz, care utilizează combustibili lichizi și gazoși și 15 % în cazul turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz.

În cazul turbinelor cu gaz cu ciclu combinat și ardere suplimentară, conținutul normat de O_2 poate fi definit de autoritatea competentă, ținându-se seama de caracteristicile specifice instalației în cauză.

2. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru SO_2 în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere termică instalată totală (MW)	Huilă și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă	Turbă	Combustibili lichizi
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 în cazul arderii în pat fluidizat	200
> 300	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat circulant sau presurizat	150	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat	150

3. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru SO_2 în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze de cocs cu putere calorică redusă	400
Gaze de furnal cu putere calorică redusă	200

4. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru NO_x în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere termică instalată totală (MW)	Huilă și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi
50-100	300 400 în cazul arderii de lignit pulverizat	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 în cazul arderii de lignit pulverizat	150	100

5. Turbinele cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează fracții ușoare sau medii de distilare drept combustibili lichizi trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NO_x de 50 mg/Nm^3 , iar pentru CO de 100 mg/Nm^3 .

Turbinele cu gaz utilizate în situații de urgență care funcționează mai puțin de 500 de ore de funcționare pe an nu intră sub incidența valorilor limită de emisie prevăzute la prezentul alineat. Operatorul unor astfel de instalații ține evidența orelor de funcționare utilizate.

6. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru NO_x și CO în cazul instalațiilor de ardere care utilizează gaze

	NO_x	CO
Instalații de ardere, altele decât turbinele cu gaz și motoarele cu gaz	100	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT)	50 ⁽¹⁾	100
Motoare pe gaz	75	100

Note:

- (¹) Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic care au o eficiență mai mare de 35 % – determinată în condiții ISO de încărcare de bază –, valoarea limită de emisie pentru NO_x este de $50\eta/35$, unde η este eficiența turbinei cu gaz în condiții ISO de încărcare de bază, exprimată ca procent.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile limită de emisie pentru NO_x și CO stabilite la acest punct se aplică doar la o încărcare de peste 70 %.

Valorile limită de emisie stabilite la acest punct nu se aplică turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz care sunt utilizate în situații de urgență și care funcționează mai puțin de 500 de ore de funcționare pe an. Operatorul acestor instalații ține evidența orelor de funcționare utilizate.

7. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

Putere termică instalată totală (MW)	
50-300	20
> 300	10
	20 pentru biomasă și turbă

8. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie și care pot fi folosite în alte sectoare	30

PARTEA 3

Monitorizarea emisiilor

1. Concentrațiile de SO_2 , NO_x și pulberi din gazele reziduale de la fiecare instalație de ardere totală cu putere termică totală instalată de cel puțin 100 MW sunt supuse unor măsurători continue.

Concentrația de CO din gazele reziduale de la fiecare instalație de ardere cu o putere termică instalată totală de cel puțin 100 MW care utilizează combustibili gazoși este supusă unor măsurători continue.

2. Autoritatea competentă poate hotărî să nu solicite efectuarea măsurătorilor continue menționate la punctul 1, în următoarele cazuri:

- (a) pentru instalațiile de ardere cu o durată de viață mai mică de 10 000 de ore de funcționare;
- (b) pentru SO_2 și pulberi de la instalațiile de ardere care ard gaz natural;

- (c) pentru SO₂ de la instalațiile de ardere care ard petrol cu un conținut cunoscut de sulf, în cazurile în care nu există echipament de desulfurare a gazelor reziduale;
- (d) pentru SO₂ de la instalațiile de ardere care ard biomasă dacă operatorul poate dovedi că emisiile de SO₂ nu pot fi, în nicio împrejurare, mai mari decât valorile limită de emisie impuse.
3. În cazurile în care nu se solicită măsurători continue, trebuie efectuate măsurători cel puțin o dată la șase luni pentru SO₂, NO_x, pulberi și, în cazul instalațiilor care utilizează gaze, și pentru CO.
4. În cazul instalațiilor de ardere care utilizează huiă sau lignit, se măsoară cel puțin o dată pe an emisiile de mercur total.
5. Ca alternativă la măsurătorile de SO₂ și NO_x menționate la punctul 3, pot fi folosite și alte proceduri, verificate și aprobate de către autoritatea competentă, pentru a determina emisiile de SO₂ și de NO_x. Astfel de proceduri trebuie să se bazeze pe standardele CEN relevante sau, dacă nu există standarde CEN, pe standarde ISO, standarde naționale sau alte standarde internaționale care garantează furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.
6. Autoritatea competentă trebuie informată cu privire la modificările semnificative ale tipului de combustibil utilizat sau ale modului de operare a instalației. Autoritatea competentă decide dacă aceste condiții de monitorizare stabilite la punctele 1-4 sunt corespunzătoare sau dacă trebuie adaptate.
7. Măsurătorile continue efectuate în conformitate cu punctul 1 cuprind măsurători privind conținutul de oxigen, temperatura, presiunea și conținutul de vapori de apă din gazele reziduale. Măsurătorile continue ale conținutului de vapori de apă din gazele reziduale nu sunt necesare, cu condiția ca proba de gaz rezidual să fie uscată înainte de a se analiza emisiile.
8. Prelevarea de probe și analiza substanțelor poluante relevante și măsurarea parametrilor procesului, precum și asigurarea calității sistemelor automatizate de măsurare și metodele de măsurare de referință pentru calibrarea sistemelor respective se efectuează în conformitate cu standardele CEN. În cazul în care nu există standarde CEN, se aplică standarde ISO, standarde naționale sau alte standarde internaționale care garantează furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.

Sistemele automatizate de măsurare sunt supuse unui control prin intermediul unor măsurători paralele cu metodele de referință, cel puțin o dată pe an.

Operatorul informează autoritatea competentă cu privire la rezultatele verificării sistemelor automatizate de măsurare.

9. La nivelul valorii limită de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95 % pentru un singur rezultat al măsurătorilor nu depășesc următoarele procente din valorile limită de emisie:

Monoxid de carbon	10 %
Dioxid de sulf	20 %
Oxizi de azot	20 %
Pulberi	30 %

10. Valorile medii validate pe oră și pe zi sunt determinate din valorile medii măsurate validate pe oră, din care se scade valoarea intervalului de încredere precizat la punctul 9.

Se invalidează orice zi în care mai mult de trei valori medii pe oră nu sunt valide din cauza problemelor de funcționare sau a procedurilor de întreținere efectuate asupra sistemului automatizat de măsurare. În cazul în care, din astfel de motive, se invalidează mai mult de zece zile dintr-un an, autoritatea competentă solicită operatorului să ia măsurile adecvate pentru a ameliora fiabilitatea sistemului automatizat de măsurare.

11. În cazul instalațiilor de ardere care trebuie să respecte ratele de desulfurare prevăzute la articolul 31, se monitorizează periodic, de asemenea, conținutul de sulf al combustibilului utilizat în instalația de ardere. Autoritățile competente trebuie informate cu privire la modificările substanțiale aduse tipului de combustibil utilizat.

PARTEA 4

Evaluarea respectării valorilor limită de emisie

1. În cazul în care se efectuează măsurători continue, se consideră că valorile limită de emisie stabilite în părțile 1 și 2 sunt respectate dacă în urma evaluării rezultatelor se arată că, pentru orele de exploatare de pe parcursul unui an calendaristic, au fost îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) niciuna dintre valorile medii lunare validate nu depășește valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2;
 - (b) niciuna dintre valorile medii zilnice validate nu depășește 110 % din valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2;
 - (c) în cazul instalațiilor de ardere compuse doar din cazane care utilizează cărbune cu o putere termică instalată totală de sub 50 MW, niciuna dintre valorile medii zilnice validate nu depășește 150 % din valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2;
 - (d) 95 % din toate valorile medii orare validate pe parcursul anului nu depășesc 200 % din valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2.

Valorile medii validate se determină după cum se arată în partea 3 punctul 10.

În scopul calculării valorilor medii de emisie nu se iau în considerare valorile măsurate în decursul perioadelor prevăzute la articolul 30 alineatele (5) și (6) și la articolul 37, precum și pe parcursul perioadelor de pornire și de oprire.

2. În cazurile în care nu sunt necesare măsurători continue, se consideră că valorile limită de emisie stabilite în părțile 1 și 2 sunt respectate dacă rezultatele fiecărei serii de măsurători sau de alte proceduri definite și determinate în conformitate cu normele stabilite de autoritățile competente nu depășesc valorile limită de emisie.

PARTEA 5

Rata minimă de desulfurare

1. Rata minimă de desulfurare în cazul instalațiilor de ardere menționate la articolul 30 alineatul (2).

Putere termică instalată totală (MW)	Rata minimă de desulfurare	
	Instalații cărora li s-a acordat autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003	Alte instalații
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Notă:

(¹) Pentru instalațiile de ardere care utilizează șisturi bituminoase, rata minimă de desulfurare este de 95 %.

2. Rata minimă de desulfurare în cazul instalațiilor de ardere menționate la articolul 30 alineatul (3).

Puterea termică instalată totală (MW)	Rata minimă de desulfurare
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

PARTEA 6

Conformarea cu rata de desulfurare

Ratele minime de desulfurare prevăzute în partea 5 din prezenta anexă se aplică ca valoare limită medie lunară.

PARTEA 7

Valorile limită de emisie medii în cazul instalațiilor de ardere cu combustibil multiplu din cadrul unei rafinării

Valorile limită de emisie medii (mg/Nm^3) pentru SO_2 în cazul instalațiilor de ardere cu combustibil multiplu din cadrul unei rafinării, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, care utilizează reziduurile de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili:

- (a) în cazul instalațiilor de ardere cărora li s-a acordat autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la 27 noiembrie 2003: $1\,000\text{ mg}/\text{Nm}^3$;
- (b) în cazul altor instalații de ardere: $600\text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Aceste valori limită de emisie se calculează la temperatura $273,15\text{ K}$, la presiunea $101,3\text{ kPa}$, după corectarea conținutului de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut standardizat de O_2 de 6% în cazul combustibililor solizi, respectiv de 3% în cazul combustibililor gazoși.

ANEXA VI

Dispoziții tehnice privind instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor

PARTEA 1

Definiții

În sensul prezentei anexe, se aplică următoarele definiții:

- (a) „instalație de incinerare a deșeurilor existentă” înseamnă una dintre următoarele instalații de incinerare:
- (i) care era în activitate și pentru care a fost acordată o autorizație în conformitate cu dreptul Uniunii aplicabil înainte de 28 decembrie 2002;
 - (ii) care era autorizată sau înregistrată în vederea incinerării deșeurilor și pentru care a fost acordată o autorizație înainte de 28 decembrie 2002, în conformitate cu dreptul Uniunii aplicabil, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune până la 28 decembrie 2003;
 - (iii) care, din punctul de vedere al autorității competente, a făcut obiectul unei solicitări complete de autorizare înainte de 28 decembrie 2002, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune până la 28 decembrie 2004;
- (b) „instalație nouă de incinerare a deșeurilor” înseamnă orice instalație de incinerare a deșeurilor care nu este menționată la litera (a).

PARTEA 2

Factori de echivalență pentru dibenzoparadioxine și dibenzofurani

Pentru a determina concentrația totală a dioxinelor și furanilor, se recomandă, înaintea adunării acestora, înmulțirea concentrațiilor masice ale dibenzoparadioxinelor și dibenzofuranilor enumerați mai jos cu următorii factori de echivalență:

	Factor de echivalență toxică
2,3,7,8 – Tetraclorodibenzodioxină (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – Pentaclorodibenzodioxină (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaclorodibenzodioxină (HpCDD)	0,01
Octaclorodibenzodioxină (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – Tetraclorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
Octaclorodibenzofuran (OCDF)	0,001

PARTEA 3

Valori limită ale emisiilor în aer pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor

1. Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția pentru conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

Valorile sunt normate la un conținut de oxigen al gazelor reziduale de 11 %, cu excepția cazurilor în care se incinerează uleiuri minerale uzate, în sensul articolului 3 punctul 3 din Directiva 2008/98/CE, când sunt normate la un conținut de oxigen de 3 %, precum și în cazurile menționate în partea 6 punctul 2.7

- 1.1. Valorile limită medii zilnice de emisie pentru următoarele substanțe poluante (mg/Nm³)

Pulberi totale	10
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	10
Acid clorhidric (HCl)	10
Acid fluorhidric (HF)	1
Dioxid de sulf (SO ₂)	50
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile existente de incinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare de 6 tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare a deșeurilor	200
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile existente de incinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mică sau egală cu 6 tone pe oră	400

- 1.2. Valorile limită medii de emisie pentru o jumătate de oră pentru următoarele substanțe poluante (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Pulberi totale	30	10
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	20	10
Acid clorhidric (HCl)	60	10
Acid fluorhidric (HF)	4	2
Dioxid de sulf (SO ₂)	200	50
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile existente de incinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare de 6 tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare a deșeurilor	400	200

- 1.3. Valorile limită medii de emisie (mg/Nm³) pentru următoarele metale grele dintr-o perioadă de eșantionare de minimum 30 minute și maximum 8 ore

Cadmium și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)	Total: 0,05
Taliu și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)	
Mercur și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)	0,05
Stibiu și compușii săi, exprimați în stibiu (Sb)	Total: 0,5
Arsenic și compușii săi, exprimați în arsenic (As)	
Plumb și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)	
Crom și compușii săi, exprimați în crom (Cr)	
Cobalt și compușii săi, exprimați în cobalt (Co)	
Cupru și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)	
Mangan și compușii săi exprimați în mangan (Mn)	
Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)	
Vanadiu și compușii săi, exprimați în vanadiu (V)	

Aceste valori medii se aplică, de asemenea, emisiilor de metale grele și compuși ai acestora în stare de gaz sau vapori.

- 1.4. Valoarea limită medie de emisie (ng/Nm^3) pentru dioxine și furani pe o perioadă de eșantionare de minimum 6 ore și maximum 8 ore. Valoarea limită de emisie face trimitere la concentrația totală de dioxine și furani calculată în conformitate cu partea 2.

Dioxine și furani	0,1
-------------------	-----

- 1.5. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru monoxidul de carbon (CO) din gazele reziduale

- (a) 50 ca medie zilnică;
 (b) 100 ca medie pentru o jumătate de oră;
 (c) 150 ca medie pentru 10 minute.

Autoritatea competentă poate acorda derogări de la valorile limită de emisie stabilite la acest punct pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor care utilizează tehnologia patului fluidizat, atâta timp cât autorizația stabilește o valoare limită de emisie de maximum $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ (media orară) pentru monoxidul de carbon (CO).

2. Valorile limită de emisie aplicabile în situațiile descrise la articolul 46 alineatul (6) și la articolul 47.

Concentrația totală în pulberi a emisiilor în aer ale unei instalații de incinerare a deșeurilor nu poate să depășească în niciun caz cantitatea de $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, exprimată ca medie pentru o jumătate de oră. Nu trebuie să fie depășite valorile limită pentru emisiile în aer de COT și CO stabilite la punctul 1.2 și la punctul 1.5 litera (b).

3. Statele membre pot adopta norme care să reglementeze derogările prevăzute de prezenta parte.

PARTEA 4

Determinarea valorilor limită de emisii în aer pentru coincinerarea deșeurilor

1. Formula de mai jos (regula amestecurilor) se aplică în toate cazurile în care o valoare limită de emisie totală specifică „C” nu este stabilită într-un tabel din prezenta parte.

Valoarea limită de emisie a fiecărei substanțe poluante în cauză și a CO, conținute în gazele reziduale produse prin coincinerarea deșeurilor, se calculează după cum urmează:

$$\frac{V_{\text{deșeuri}} \times C_{\text{deșeuri}} + V_{\text{procedeu}} \times C_{\text{procedeu}}}{V_{\text{deșeuri}} + V_{\text{procedeu}}} = C$$

$V_{\text{deșeuri}}$: volumul de gaze reziduale rezultat în urma incinerării de deșeuri, determinat doar pe baza deșeurilor cu cea mai scăzută valoare calorifică specificată în autorizație și normat la condițiile definite de prezenta directivă.

În cazul în care cantitatea de căldură eliberată prin incinerarea deșeurilor periculoase atinge cel puțin 10 % din căldura totală eliberată de instalație, $V_{\text{deșeuri}}$ se calculează pe baza unei cantități (teoretice) de deșeuri care, dacă ar fi incinerate, ar degaja o căldură de 10 % din căldura totală degajată prestabilită.

$C_{\text{deșeuri}}$: valorile limită de emisie stabilite în partea 3 pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor.

V_{procedeu} : volumul de gaze reziduale rezultate din funcționarea instalației, inclusiv din combustia combustibililor autorizați, utilizați în mod obișnuit în instalație (cu excepția deșeurilor), determinat pe baza conținutului de oxigen la care trebuie normate emisiile după cum este stabilit în dreptul Uniunii sau în dreptul intern. În absența dispozițiilor pentru acest tip de instalație, trebuie utilizat conținutul real de oxigen al gazelor reziduale nediluate prin adăugarea de aer, care nu este indispensabilă procedurii.

C_{procedeu} : valorile limită de emisie stabilite în prezenta parte pentru anumite activități industriale sau, în absența unor asemenea valori, valorile limită de emisie pentru instalațiile care respectă actele cu putere de lege și actele administrative de drept intern cu privire la aceste instalații și care ard combustibili autorizați în mod uzual (cu excepția deșeurilor). În absența unor asemenea dispoziții, se utilizează valorile limită de emisie stabilite în autorizație. În absența unor valori stabilite în autorizație, se utilizează concentrațiile masice reale.

C: valorile limită de emisie totale la conținutul de oxigen stabilit în prezenta parte pentru anumite activități industriale și anumite substanțe poluante sau, în absența unor asemenea valori, totalul valorilor limită de emisie de care trebuie să se țină seama în locul valorilor limită de emisie stabilite în anexele corespunzătoare la prezenta directivă. Conținutul total de oxigen prin care se înlocuiește în scopul normării conținutul de oxigen se determină pe baza conținutului menționat mai sus, cu respectarea volumelor parțiale.

Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

Statele membre pot adopta norme care să reglementeze derogările prevăzute de prezenta parte.

2. Dispoziții speciale pentru cuptoarele din ciment care coincid cu deșeurile

2.1. Valorile limită de emisie stabilite la punctele 2.2 și 2.3 se aplică drept medii zilnice pentru pulberi totale, HCl, HF, NO_x, SO₂ și COT (pentru măsurători continue), ca valori medii pe o perioadă de eșantionare de minimum 30 minute și maximum opt ore pentru metale grele și ca valori medii pe o perioadă de eșantionare de minimum șase ore și maximum opt ore pentru dioxine și furani.

Toate valorile se normalizează la: un conținut de oxigen de 10 %.

Mediile pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru calculul mediilor zilnice.

2.2. C – valori limită de emisie totale (mg/Nm³, cu excepția dioxinelor și furanilor) pentru următoarele substanțe poluante

Substanța poluantă	C
Pulberi totale	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 (*)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxine și furani (ng/Nm ³)	0,1

(*) Până la 1 ianuarie 2016, autoritatea competentă poate acorda derogări de la valoarea limită pentru NO_x în cazul cuptoarelor Lepol și al cuptoarelor rotative lungi cu condiția ca autorizația să prevadă o valoare limită de emisie totală pentru NO_x care să nu depășească 800mg/Nm³.

2.3. C – valori limită de emisie totale (mg/Nm³) pentru SO₂ și COT

Substanța poluantă	C
SO ₂	50
COT	10

Autoritatea competentă poate acorda derogări de la valorile limită de emisie stabilite la acest punct în cazul în care SO₂ și COT nu provin din co-incinerarea deșeurilor.

2.4. C – valori limită de emisie totale pentru CO

Autoritatea competentă poate stabili valori limită pentru CO.

3. Dispoziții speciale pentru instalațiile de ardere care coincid cu deșeurile.

3.1. C_{procedeu} exprimată ca medii zilnice (mg/Nm³) valabile până la data prevăzută la articolul 82 alineatul (5)

Pentru determinarea puterii termice instalate totale a instalațiilor de ardere, se aplică normele privind cumularea definite la articolul 29. Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei, (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanțe poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanțe poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (conținutul de O_2 de 3 %):

Substanțe poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400-200 (descreștere liniară de la 100 la 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

3.2. C_{procedeu} exprimată ca medii zilnice (mg/Nm³) valabile cu începere de la data prevăzută la articolul 82 alineatul (6)

Pentru determinarea puterii termice instalate totale a instalațiilor de ardere, se aplică normele privind cumulara definite la articolul 29. Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

3.2.1. C_{procedeu} pentru instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (2), cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 pentru turbă: 300	200	200
NO _x	—	300 pentru lignit pulverizat: 400	200	200
Pulberi	50	30	25 pentru turbă: 20	20

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Pulberi	50	30	20	20

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (conținutul de O_2 de 3 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Pulberi	50	30	25	20

- 3.2.2. C_{procedeu} pentru instalațiile de ardere menționate la articolul 30 alineatul (3), cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei, (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 pentru turbă: 300	200 pentru turbă: 300, exceptând cazul arderii în pat flu- idizat: 250	150 pentru arderea în pat fluidizat circu- lant sau presurizat sau, în cazul ar- derii de turbă, pentru toate tipurile de ardere în pat fluidizat: 200
NO_x	—	300 pentru turbă: 250	200	150 pentru arderea de lignit pulverizat: 200
Pulberi	50	20	20	10 pentru turbă: 20

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150
NO_x	—	250	200	150
Pulberi	50	20	20	20

C_{procedeu} pentru combustibili lichizi (conținutul de O_2 de 3 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Pulberi	50	20	20	10

- 3.3. C – valorile limită de emisie totale pentru metale grele (mg/Nm^3) exprimate ca medii pe o perioadă de eșantionare de minimum 30 minute și maximum opt ore (conținut de O_2 de 6 % pentru combustibilii solizi și de 3 % pentru combustibilii lichizi)

Substanțe poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

- 3.4. C – valoarea limită de emisie totală (ng/Nm^3) pentru dioxine și furani exprimată ca medie măsurată pe o perioadă de eșantionare de minimum șase ore și maximum opt ore (conținut de O_2 de 6 % pentru combustibilii solizi și de 3 % pentru combustibilii lichizi)

Substanța poluantă	C
Dioxine și furani	0,1

4. Dispoziții speciale pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor din sectoarele industriale neincluse la punctele 2 și 3 din prezenta parte

- 4.1. C – valoarea limită de emisie totală (ng/Nm³) pentru dioxine și furani exprimată ca medie măsurată pe o perioadă de eșantionare de minimum șase ore și maximum opt ore:

Substanța poluantă	C
Dioxine și furani	0,1

- 4.2. C - valorile limită de emisie totale (mg/Nm³) pentru metale grele exprimate ca medii pe o perioadă de eșantionare de minimum 30 minute și maximum opt ore:

Substanțe poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

PARTEA 5

Valori limită de emisie pentru deversările de ape uzate provenite din epurarea gazelor reziduale

Substanțe poluante	Valori limită de emisie pentru probe nefiltrate (mg/l, cu excepția dioxinelor și furanilor)	
	(95 %)	(100 %)
1. Total materii solide în suspensie, conform definiției din anexa I la Directiva 91/271/CEE	30	45
2. Mercurul și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)		0,03
3. Cadmiul și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)		0,05
4. Taliul și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)		0,05
5. Arsenic și compușii săi, exprimați în arsenic (As)		0,15
6. Plumbul și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)		0,2
7. Cromul și compușii săi, exprimați în crom (Cr)		0,5
8. Cuprul și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)		0,5
9. Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)		0,5
10. Zincul și compușii săi, exprimați în zinc (Zn)		1,5
11. Dioxine și furani		0,3 ng/l

PARTEA 6

Monitorizarea emisiilor

1. Tehnici de măsurare
 - 1.1. Măsurătorile pentru determinarea concentrațiilor de substanțe poluante din aer și din apă se efectuează reprezentativ.
 - 1.2. Prelevarea și analiza tuturor substanțelor poluante, inclusiv a dioxinelor și furanilor, precum și asigurarea calității sistemelor automatizate de măsurare și metodele de măsurare de referință utilizate pentru calibrarea acestora se efectuează în conformitate cu standardele CEN. În cazul în care nu există standarde CEN, se aplică standardele ISO, standardele naționale sau alte standarde internaționale, garantându-se obținerea unor date de calitate științifică echivalentă. Sistemele automatizate de măsurare sunt supuse unui control prin intermediul unor măsurători paralele cu metodele de referință, cel puțin o dată pe an.

- 1.3. La nivelul valorilor limită zilnice de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95 % ale unui singur rezultat măsurat nu trebuie să depășească următoarele procente ale valorilor limită de emisie:

monoxid de carbon	10 %
dioxid de sulf	20 %
dioxid de azot	20 %
pulberi totale	30 %
carbon organic total	30 %
acid clorhidric	40 %
acid fluorhidric	40 %.

Emisiile din aer sau din apă se măsoară periodic în conformitate cu punctele 1.1 și 1.2.

2. Măsurători privind substanțele poluante din aer

- 2.1. Se efectuează următoarele măsurători privind substanțele poluante din aer:

- măsurarea continuă a următoarelor substanțe: NO_x, cu condiția să fie stabilite valori limită de emisie, CO, pulberi totale, carbon organic total (COT), HCl, HF și SO₂;
- măsurarea continuă a următorilor parametri de exploatare: temperatura în apropierea peretelui intern sau într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie autorizat de autoritatea competentă, concentrația de oxigen, presiunea, temperatura și conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale;
- cel puțin două măsurători pe an pentru metale grele, dioxine și furani; cu toate acestea, pe parcursul primelor 12 luni de exploatare se efectuează măsurători cel puțin din trei în trei luni.

- 2.2. Perioada de rezidență, temperatura minimă și conținutul de oxigen al gazelor reziduale trebuie verificate corespunzător cel puțin o dată la punerea în funcțiune a instalației de incinerare a deșeurilor sau a instalației de coincinerare a deșeurilor și în condițiile de funcționare cele mai nefavorabile care se pot prevedea.

- 2.3. Măsurarea continuă a acidului fluorhidric (HF) poate fi omisă în cazul în care acidului clorhidric (HCl) i se aplică tratamente care să garanteze că nu se depășesc valorile limită de emisie pentru HCl. În acest caz, emisiile de HF se măsoară periodic în conformitate cu punctul 2.1 litera (c).

- 2.4. Măsurarea continuă a conținutului de vapori de apă nu este necesară în cazul în care gazele reziduale prelevate sunt uscate înaintea analizei emisiilor.

- 2.5. Autoritatea competentă poate decide să nu impună realizarea unor măsurători continue pentru HCl, HF și SO₂ în instalațiile de incinerare a deșeurilor sau în instalațiile de coincinerare a deșeurilor și să impună realizarea unor măsurători periodice în sensul punctului 2.1 litera (c) sau nicio măsurătoare în cazul în care operatorul poate dovedi că emisiile de substanțe poluante menționate mai sus nu pot fi în niciun caz mai mari decât valorile limită de emisie stabilite.

Autoritatea competentă poate decide să nu impună realizarea unor măsurători continue pentru NO_x și să impună realizarea unor măsurători periodice în sensul punctului 2.1 litera (c) în instalațiile existente de incinerare a deșeurilor cu o capacitate nominală de sub 6 tone pe oră sau în instalațiile existente de coincinerare a deșeurilor cu o capacitate nominală de sub 6 tone pe oră, în cazul în care operatorul poate dovedi, pe baza unor informații privind calitatea deșeurilor în cauză, tehnologiile utilizate și rezultatele monitorizării emisiilor, că emisiile de NO_x nu pot fi în niciun caz mai mari decât valoarea limită de emisie stabilită.

- 2.6. Autoritatea competentă poate decide să impună realizarea unei măsurători din doi în doi ani pentru metale grele și a unei măsurători pe an pentru dioxine și furani în următoarele cazuri:

- emisiile rezultate din coincinerarea sau incinerarea deșeurilor sunt, în orice situație, mai mici decât 50 % din valorile limită de emisie;
- deșeurile destinate coincinerării sau incinerării sunt constituite doar din anumite fracțiuni combustibile extrase din deșeuri nepericuloase, care nu pot fi reciclate și care prezintă anumite caracteristici, și care se recomandă a fi precizate pe baza evaluării prevăzute la litera (c);

- (c) operatorul poate dovedi, pe baza unor informații asupra calității deșeurilor în cauză și monitorizării emisiilor, că emisiile se situează, în orice situație, cu mult sub valorile limită de emisie pentru metale grele, dioxine și furani;
- 2.7. Rezultatele măsurătorilor efectuate sunt normate pe baza concentrațiilor standard de oxigen menționate în partea 3 sau calculate în conformitate cu partea 4 și prin aplicarea formulei prevăzute în partea 7.

În cazul în care se incinerează sau coincinerează deșeuri într-o atmosferă îmbogățită cu oxigen, rezultatele măsurătorilor pot fi normate la conținutul de oxigen stabilit de autoritatea competentă în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte.

Atunci când emisiile de substanțe poluante sunt reduse printr-un tratament al gazelor reziduale, într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor care tratează deșeuri periculoase, normarea prevăzută la primul paragraf în ceea ce privește conținutul de oxigen se efectuează doar în cazul în care conținutul de oxigen măsurat în decursul aceleiași perioade doar pentru substanța poluantă în cauză depășește conținutul aplicabil standard de oxigen.

3. Măsurători privind substanțele poluante din apă
- 3.1. Următoarele măsurători se efectuează în punctul de deversare a apelor uzate:
- măsurători continue pentru pH, temperatură și debit;
 - măsurători zilnice prin prelevări punctuale din cantitatea totală de materii solide în suspensie sau măsurători pe o probă reprezentativă proporțională cu debitul pe o perioadă de 24 de ore;
 - măsurători efectuate cel puțin o dată pe lună pe o probă reprezentativă, proporțională cu debitul deversărilor, pentru o perioadă de 24 de ore, pentru Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu Ni și Zn;
 - cel puțin un set de măsurători la șase luni pentru dioxine și furani; cu toate acestea, în primele douăsprezece luni de exploatare a instalației se efectuează măsurători cel puțin o dată la trei luni.
- 3.2. În cazul în care apele uzate provenite din epurarea gazelor reziduale sunt tratate pe amplasament împreună cu alte ape uzate, provenite din alte surse situate pe amplasamentul instalației, operatorul trebuie să efectueze următoarele măsurători:
- pe fluxul de ape uzate provenite din sistemul de epurare a gazelor reziduale, înaintea intrării acestora în instalația de tratare colectivă a apelor uzate;
 - pe fluxul sau fluxurile de alte ape uzate înaintea intrării acestora în instalațiile de tratare colectivă a apelor uzate;
 - în punctele în care apele uzate provenite din instalația de incinerare a deșeurilor sau de la instalația de coincinerare a deșeurilor sunt deversate în urma tratării.

PARTEA 7

Formulă pentru calculul concentrației de emisie la procentajul standard al concentrației de oxigen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

- E_S = concentrația de emisie calculată la procentajul standard al concentrației de oxigen
 E_M = concentrația de emisie măsurată
 O_S = concentrația de oxigen standard
 O_M = concentrația de oxigen măsurată

PARTEA 8

Evaluarea respectării valorilor limită de emisie

1. Valori limită de emisie în aer
- 1.1. Valorile limită de emisie în aer se consideră respectate dacă:
- niciuna dintre mediile zilnice nu depășește vreuna din valorile limită de emisie menționate în partea 3 punctul 1.1 sau în partea 4 sau calculate în conformitate cu indicațiile din partea 4;

- (b) niciuna dintre mediile pentru o jumătate de oră nu depășește valorile limită de emisie menționate în coloana A a tabelului din partea 3 punctul 1.2 sau, după caz, un procent de 97 % din mediile pentru o jumătate de oră dintr-un an nu depășește valorile limită de emisie stabilite în coloana B a tabelului din partea 3 punctul 1.2;
- (c) niciuna dintre mediile pentru perioada de eșantionare prevăzută pentru metale grele, dioxine și furani nu depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 3 punctele 1.3 și 1.4 sau în partea 4 sau calculate în conformitate cu indicațiile din partea 4;
- (d) pentru monoxid de carbon (CO):
- (i) în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor:
- cel puțin un procent de 97 % din mediile zilnice dintr-un an nu depășește valoarea limită de emisie stabilită în partea 3 punctul 1.5 litera (a); și
 - cel puțin un procent de 95 % din toate mediile pentru zece minute înregistrate în orice perioadă de 24 de ore sau din toate mediile pentru 10 minute înregistrate în aceeași perioadă nu depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 3 punctul 1.5 literele (b) și (c); în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor în care gazelor provenind de la procesul de incinerare li se ridică temperatura la cel puțin 1 100 °C timp de cel puțin două secunde, statele membre pot aplica o perioadă de evaluare de șapte zile pentru valorile medii calculate pentru 10 minute;
- (ii) în cazul instalațiilor de co-incinerare a deșeurilor: se respectă dispozițiile din partea 4.
- 1.2. Mediile pentru o jumătate de oră și mediile pentru zece minute se determină în perioada de funcționare efectivă (cu excepția fazelor de pornire și de oprire, când nu este incinerat niciun deșeu) plecând de la valorile măsurate după scăderea valorii intervalului de încredere indicat la partea 6 punctul 1.3. Mediile zilnice se calculează plecând de la aceste medii validate.
- Pentru ca o medie zilnică să fie valabilă, este necesar ca maximum cinci medii pentru o jumătate de oră dintr-o singură zi să fie ignorate din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă. Nu pot fi ignorate mai mult de zece medii zilnice într-un an din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă.
- 1.3. Valorile medii ale perioadei de eșantionare și valorile medii pentru măsurătorile periodice ale acidului fluorhidric (HF), ale acidului clorhidric (HCl) și ale dioxidului de sulf (SO₂) se determină conform modalităților prevăzute la articolul 45 alineatul (1) litera (e), la articolul 48 alineatul (3) și în partea 6 punctul 1.

2. Valori limită de emisie în apă.

Valorile limită de emisie în apă se consideră respectate în următoarele cazuri:

- (a) pentru cantitățile totale de materii solide în suspensie, un procent de 95 % și de 100 % din valorile măsurate nu depășește valorile limită de emisie respective stabilite în partea 5;
- (b) pentru metalele grele (Hg, Cd, TI, As, Pb, Cr, Cu, Ni și Zn), cel mult o măsurătoare pe an nu depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 5; sau, dacă statul membru prevede mai mult de 20 de probe anual, un procent de cel mult 5 % din aceste probe nu depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 5;
- (c) pentru dioxine și furani, rezultatele măsurătorilor nu depășesc valoarea limită de emisie stabilită în partea 5.

ANEXA VII

Dispoziții tehnice referitoare la instalațiile și la activitățile care utilizează solvenți organici

PARTEA 1

Activități

1. La fiecare dintre următoarele puncte, activitatea cuprinde și curățarea echipamentului, însă nu și curățarea produsului finit, decât în cazul în care se specifică astfel.

2. Acoperirea cu adeziv

Orice activitate în care un adeziv este aplicat pe o suprafață, cu excepția aplicării adezivilor și laminării care intră în procedee de tipărire.

3. Activitatea de acoperire

Orice activitate în care se aplică unul sau mai multe straturi pe:

- (a) oricare dintre următoarele vehicule:

- (i) automobilele noi din categoria M1, în sensul Directivei 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective ⁽¹⁾, și din categoria N1, în cazul în care sunt acoperite la aceeași instalație ca vehiculele M1;
- (ii) cabinele de camioane, definite ca adăpostul șoferului, precum și orice carcasă integrată destinată echipamentului tehnic al vehiculelor din categoriile N2 și N3 în sensul Directivei 2007/46/CE;
- (iii) camioane și remorci, definite ca vehicule din categoriile N1, N2 și N3 în sensul Directivei 2007/46/CE, cu excepția cabinelor de camioane;
- (iv) autobuze, definite ca vehicule din categoriile M2 și M3 în sensul Directivei 2007/46/CE;
- (v) remorcile din categoriile O1, O2, O3 și O4 în sensul Directivei 2007/46/CE;

- (b) suprafețele din metal și din plastic, inclusiv suprafețele aeronavelor, vapoarelor, trenurilor etc.;

- (c) suprafețele din lemn;

- (d) textile, țesături, filme și hârtie;

- (e) piele.

Activitățile de acoperire nu includ acoperirea suporturilor cu metal prin tehnici de pulverizare chimică și electroforetică. În cazul în care activitatea de acoperire cuprinde o etapă în care același articol este imprimat, oricare ar fi tehnica utilizată, această imprimare este considerată ca făcând parte din operația de acoperire. Cu toate acestea, imprimarea efectuată ca activitate distinctă nu este inclusă, dar poate fi reglementată de capitolul V din prezenta directivă, în cazul în care această activitate de imprimare se află în domeniul de aplicare a prezentei directive.

4. Acoperirea bobinelor

Orice activitate în care sârma de oțel bobinată, oțelul inoxidabil, oțelul învelit, banda de aluminiu și de aliaje din cupru sunt acoperite cu una sau mai multe pelicule într-un proces continuu.

⁽¹⁾ JO L 263, 9.10.2007, p. 1.

5. Curățarea chimică „uscată”

Orice activitate industrială sau comercială în care se utilizează compuși organici volatili într-o instalație, pentru a curăța îmbrăcăminte, mobilă sau alte bunuri de consum similare, cu excepția eliminării manuale a petelor în sectorul textilelor și al îmbrăcămintei.

6. Fabricarea încălțămintei

Orice activitate de confecționare a încălțămintei sau a unor părți ale acesteia.

7. Fabricarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor și adezivilor

Fabricarea produselor finite menționate anterior, precum și a produselor intermediare, în cazul în care sunt fabricate în același loc, prin amestecarea pigmentilor, rășinilor și materialelor adezive cu ajutorul solvenților organici sau prin alte mijloace, incluzând în proces și dispersia și predispersia, corectarea viscozității și a nuanței și încărcarea produsului final în recipientul său.

8. Fabricarea produselor farmaceutice

Sinteza chimică, fermentația, extracția, prepararea și prezentarea produselor farmaceutice finite, precum și fabricarea produselor intermediare, în cazul în care se desfășoară în același loc.

9. Tipărire

Orice activitate de reproducere a unor texte și/sau imagini în care cerneala este transferată pe orice tip de suport cu ajutorul unei forme purtătoare de imagine. Această operație cuprinde tehnici asociate de lăcuire, vopsire și laminare. Cu toate acestea, numai următoarele procedee specifice sunt reglementate de capitolul V:

- (a) flexografie - un procedeu de tipărire în care este utilizată o formă purtătoare de imagine din cauciuc sau fotopolimeri elastici, ale cărei suprafețe tipăritoare sunt deasupra porțiunilor neutre, și în care sunt aplicate cerneluri lichide care se usucă prin evaporare;
- (b) tipărire pe rotativă ofset cu uscare prin încălzire - activitate de tipărire cu hârtie în sul care utilizează o formă purtătoare de imagine, suprafețele tipăritoare și neutre se află în același plan, unde prin tipărire pe rotativă se înțelege faptul că materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul și nu cu foi izolate. Porțiunea neutră este tratată în așa fel încât să atragă apa și, astfel, să respingă cerneala. Suprafața tipăritoare este tratată în așa fel încât să primească și să transmită cerneala spre suprafața ce trebuie tipărită. Evaporarea se face într-un cuptor unde suportul tipărit este încălzit cu aer cald;
- (c) laminarea asociată unui procedeu de tipărire - lipirea a două sau mai multe materiale flexibile cu scopul de a produce laminate;
- (d) rotogravura de editare - activitate de tipărire prin rotogravură folosită pentru tipărirea hârtiei destinate revistelor, broșurilor, catalogelor sau altor produse similare, cu ajutorul cernelii pe bază de toluen;
- (e) rotogravura - activitate de tipărire în care se folosește o formă purtătoare de imagine cilindrică, suprafața tipăritoare se află dedesubtul porțiunii neutre, și care utilizează cerneluri lichide ce se usucă prin evaporare. Alveolele sunt umplute de cerneală și porțiunea neutră este curățată de surplusul de cerneală înainte ca suprafața care urmează să fie tipărită să intre în contact cu cilindrul și ca cerneala să iasă din alveole;
- (f) tipărire serigrafică în rotativă - activitate de tipărire cu hârtie în sul în care cerneala este transferată spre suprafața ce urmează să fie tipărită, prin introducerea ei într-o formă purtătoare de imagine poroasă, suprafața tipăritoare este deschisă și porțiunea neutră este etanșată, acest procedeu folosind cerneluri care se usucă doar prin evaporare. Prin tipărire pe rotativă se înțelege faptul că materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul și nu cu foi izolate;
- (g) glazurare - activitate prin care un lac sau un preparat adeziv este aplicat pe un material flexibil în scopul de a sigila ulterior materialul de ambalare.

10. Conversia cauciucului

Orice activitate de mixare, frezare, malaxare, calandrare, extrudare și vulcanizare a cauciucului natural sau sintetic, precum și orice operațiune conexă destinată să transforme cauciucul natural sau sintetic în produs finit.

11. Curățarea suprafețelor

Orice activitate, cu excepția curățării chimice „uscate”, în care se folosesc solvenți organici pentru îndepărtarea murdăriei de pe suprafața unui material, inclusiv degresarea. O activitate care constă în mai multe etape înainte sau după orice altă activitate este considerată o singură activitate de curățare a suprafeței. Această activitate nu se referă la curățarea echipamentului utilizat, ci la curățarea suprafețelor produselor.

12. Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale

Orice activitate de extragere a uleiului vegetal din semințe sau alte materii vegetale, procesarea reziduurilor uscate pentru a produce alimente destinate animalelor, purificarea grăsimilor și uleiurilor vegetale provenite din semințe, materie vegetală și/sau materie animală.

13. Refinisarea vehiculelor

Orice activitate industrială sau comercială de acoperire a unei suprafețe, precum și activități conexe de degresare, care implică oricare dintre activitățile următoare:

- (a) aplicarea preparatului inițial pe un vehicul rutier în sensul Directivei 2007/46/CE sau pe o parte a unui astfel de vehicul, cu ajutorul unor materiale de același tip ca cele de refinisare, când această operațiune nu se realizează în linia de fabricație originală;
- (b) aplicarea preparatului pe o remorcă (inclusiv semiremorci) (categoria O din Directiva 2007/46/CE).

14. Acoperirea sârmei bobinate

Orice activitate de acoperire a conductorilor metalici utilizați pentru bobinarea transformatoarelor, motoarelor etc.

15. Impregnarea lemnului

Orice activitate de aplicare a unui conservant pe o suprafață din lemn de construcție.

16. Laminarea lemnului și plasticului

Orice activitate de lipire a lemnului și/sau plasticului pentru a produce laminate.

PARTEA 2

Praguri de consum și valori limită de emisie

Valorile limită de emisie pentru gazele reziduale se calculează la o temperatură de 273,15 K, și la o presiune de 101,3 kPa.

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile limită ale emisiei fugitive (pro- centul cantității de solvent utilizate)		Valori limită ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente	Instalații noi	Instalații existente	
1	Tipărire pe rotativă ofset cu uscare prin încălzire (> 15)	15-25	100	30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Solventul rezidual din produsul finit nu este considerat ca parte a emisiilor fugitive.
		> 25	20	30 ⁽¹⁾				
2	Rotogravura de editare (> 25)		75	10	15			
3	Alt tip de rotogravură, flexografie, tipărire serigrafică în rotativă, unități de laminare sau glazurare (> 15) tipărire serigrafică în rotativă pe textile/carton (> 30)	15-25	100	25				⁽¹⁾ Prag pentru tipărirea serigrafică în rotativă pe textile și carton.
		> 25	100	20				
		> 30 ⁽¹⁾	100	20				
4	Curățarea suprafețelor utilizând compuși menționați la articolul 59 alineatul (5) (> 1)	1—5	20 ⁽¹⁾	15				⁽¹⁾ Valoarea limită se referă la masa compușilor în mg/Nm ³ , și nu la cantitatea totală de carbon.
		> 5	20 ⁽¹⁾	10				
5	Alte tipuri de curățare a suprafețelor (> 2)	2—10	75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Instalațiile care dovedesc autorității competente că masa medie de solvent organic din totalul materialului de curățare folosit nu depășește 30 % sunt exceptate de la aplicarea acestor valori.
		> 10	75 ⁽¹⁾	15 ⁽¹⁾				
6	Vopsirea autovehiculelor (< 15) și refinisarea vehiculelor	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Se demonstrează conformitatea cu partea 8 punctul 2 pe baza măsurărilor medii de 15 minute.
7	Acoperirea bobinelor (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Pentru instalațiile care utilizează tehnici ce permit re folosirea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie este 150.

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valori limită ale emisiei fugitive (pro- centul cantității de solvent utilizate)		Valori limită ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente	Instalații noi	Instalații existente	
8	Alte tipuri de acoperire, inclusiv acoperirea metalelor, materialelor plastice, textilelor ⁽⁵⁾ , țesăturilor, filmului și hârtiei (> 5)	5-15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾			<p>⁽¹⁾ Valoarea limită de emisie se aplică proceselor de acoperire și de uscare în condiții controlate.</p> <p>⁽²⁾ Prima valoare limită de emisie se aplică proceselor de uscare, iar a doua se aplică proceselor de acoperire.</p> <p>⁽³⁾ Pentru instalațiile de acoperire a textilelor care utilizează tehnici ce permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie aplicată proceselor integrate de acoperire și uscare este 150.</p> <p>⁽⁴⁾ Conform articolului 59 alineatul (3), activitățile de acoperire care nu se pot efectua în condiții controlate (de ex. construcții navale, vopsirea aeronavelor) pot fi exceptate de la aplicarea acestor valori.</p> <p>⁽⁵⁾ Tipărirea serigrafică în rotativă la textile este inclusă la activitatea nr. 3.</p>
9	Acoperirea sârmei bobinate (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		<p>⁽¹⁾ Se aplică instalațiilor la care diametrul mediu al sârmei ≤ 0,1 mm.</p> <p>⁽²⁾ Se aplică celorlalte instalații.</p>
10	Acoperirea suprafețelor din lemn (> 15)	15-25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾		25 20			<p>⁽¹⁾ Valoarea limită de emisie se aplică proceselor de acoperire și de uscare efectuate în condiții controlate.</p> <p>⁽²⁾ Prima valoare se aplică proceselor de uscare, iar a doua, proceselor de acoperire.</p>
11	Curățarea chimică „uscată”					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		<p>⁽¹⁾ Se exprimă în masa solventului emis pe kilogram de produs curățat și uscat.</p> <p>⁽²⁾ Valoarea limită de emisie prevăzută în partea 4 punctul 2 nu se aplică pentru această activitate.</p>

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile limită ale emisiei fugitive (pro- centul cantității de solvent utilizate)		Valori limită ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente	Instalații noi	Instalații existente	
12	Impregnarea lemnului (> 25)		100 ⁽¹⁾		45	11 kg/m ³		⁽¹⁾ Valoarea limită de emisie nu se aplică la impregnarea cu creozot.
13	Acoperirea pieilor (> 10)	10-25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Valorile limită de emisie sunt exprimate în grame de solvent emis pe m ² de produs realizat. ⁽¹⁾ Pentru activitățile de acoperire a pieilor, în industria mobilei, și pentru mici bunuri de consum din piele precum geți, curele, port-monee etc.
14	Fabricarea încălțămintei (> 5)					25 g pe pereche		Valoarea limită de emisie totală este exprimată în grame de solvent emis pe pereche de încălțămintă finită produsă.
15	Laminarea lemnului și plasticului (> 5)					30 g/m ²		
16	Acoperirea cu adeziv (> 5)	5-15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾		25 20			⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie din gazele reziduale este 150.
17	Fabricarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor și adezivilor (> 100)	100-1 000 > 1 000	150 150		5 3	5 % din cantitatea de solvent utilizată 3 % din cantitatea de solvent utilizată		Valoarea limită a emisiei fugitive nu include solventul vândut ca parte a unui preparat de acoperire dintr-un recipient închis.
18	Conversia cauciucului (> 15)		20 ⁽¹⁾		25 ⁽²⁾	25 % din cantitatea de solvent utilizată		⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie din gazele reziduale este 150. ⁽²⁾ Valoarea limită a emisiei fugitive nu include solventul vândut ca parte a unui produs sau preparat dintr-un recipient închis.

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile limită ale emisiei fugitive (pro- centul cantității de solvent utilizate)		Valori limită ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente	Instalații noi	Instalații existente	
19	Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale (> 10)					Grăsimi animală: 1,5 kg/tonă Ricin: 3 kg/tonă Semițe de rapiță: 1 kg/tonă Semițe de floarea-soarelui: 1 kg/tonă Boabe de soia (concasare normală): 0,8 kg/tonă Boabe de soia (fulgi albi): 1,2 kg/tonă Alte semițe și materii vegetale: 3 kg/tonă ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonă ⁽²⁾ 4 kg/tonă ⁽³⁾	(¹) Valorile limită de emisie pentru instalațiile de tratare a loturilor de semițe și a altor materii vegetale trebuie stabilite de autoritatea competentă în funcție de caz, aplicându-se cele mai bune tehnici disponibile. (²) Se aplică tuturor proceselor de fracționare, cu excepția rafinării (eliminarea rășinilor din uleiuri). (³) Se aplică rafinării.	
20	Fabricarea produselor farmaceutice (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % din cantitatea de solvent utilizată	15 % din cantitatea de solvent utilizată	(¹) În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie din gazele reziduale este 150. (²) Valoarea limită a emisiei fugitive nu include solventul vândut ca parte a unui produs sau a unui preparat dintr-un recipient închis.

PARTEA 3

Valori limită de emisie pentru instalațiile din industria de vopsire a autovehiculelor

1. Valorile limită ale emisiei totale se exprimă în grame de solvent organic emis pe metru pătrat de suprafață a produsului și în kilograme de solvent organic emis pe caroserie de mașină.
2. Suprafața produselor indicate în tabelul de la punctul 3 este definită ca aria calculată pe baza suprafeței de acoperire electroforetică totală și aria tuturor părților care sunt eventual adăugate în faze succesive ale procesului de acoperire și care primesc același preparat ca cel utilizat pentru produsul în cauză, sau aria totală a produsului tratat în instalație.

Aria suprafeței de acoperire electroforetică este calculată cu ajutorul formulei următoare:

$$\frac{2 \times \text{greutatea totală a carcasi produsului}}{\text{grosimea medie a plăcii din metal} \times \text{densitatea plăcii din metal}}$$

Această metodă se aplică și pentru alte elemente acoperite alcătuite din plăci.

Se utilizează proiectarea asistată de calculator sau alte metode echivalente pentru calcularea ariei altor părți adăugate sau ariei totale tratate în instalație.

3. Valorile limită ale emisiei totale din tabelul de mai jos se referă la toate fazele procesului care se desfășoară în aceeași instalație, de la aplicarea preparatului prin electroforeză sau prin orice alt procedeu până la lustruirea stratului de acoperire, precum și la solventul utilizat pentru curățarea materialului, inclusiv zona de pulverizare și alte echipamente fixe, atât pe durata procesului de producție, cât și în afara acestuia.

Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Pragul de producție (se referă la producția anuală de material vopsit)	Valoarea limită a emisiei totale	
		Instalații noi	Instalații existente
Vopsirea mașinilor noi (> 15)	> 5 000	45 g/m ² sau 1,3 kg/caroserie + 33 g/m ²	60 g/m ² sau 1,9 kg/caroserie + 41 g/m ²
	≤ 5 000 bloc șasiu- caroserie sau > 3 500 șasiu	90 g/m ² sau 1,5 kg/caroserie + 70 g/m ²	90 g/m ² sau 1,5 kg/caroserie + 70 g/m ²
		Valoarea limită a emisiei totale (g/m ²)	
Vopsirea cabinelor noi de camioane (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Vopsirea camioanelor și remorcilor noi (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Vopsirea autobuzelor noi (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Instalațiile de acoperire a vehiculelor cu consum inferior pragurilor de consum al solvenților indicate în tabelul de la punctul 3 trebuie să respecte cerințele aplicabile pentru sectorul de refinisare a vehiculelor specificate în partea 2.

PARTEA 4

Valori limită de emisie privind compuși organici volatili cărora li se atribuie indicative de risc specifice

1. Pentru emisiile de compuși organici volatili menționați la articolul 58, în cazul în care debitul masic al sumei compușilor care justifică etichetarea indicată la articolul respectiv este de minimum 10 g/h, se respectă o valoare limită de emisie de 2 mg/Nm³. Valoarea limită de emisie se raportează la suma masică a diferiților compuși.

2. Pentru emisiile compușilor organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H341 sau H351, în cazul în care debitul masic al sumei compușilor care justifică frazele de pericol H341 sau H351 este de minimum 100 g/h, se respectă o valoare limită de emisie de 20 mg/Nm³. Valoarea limită de emisie se raportează la suma masică a diferiților compuși.

PARTEA 5

Schema de reducere

1. Operatorul poate utiliza orice schemă de reducere care a fost concepută în mod special pentru instalația sa.
2. Pentru aplicarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, adezivilor sau cernelurilor, se poate utiliza următoarea schemă. În cazurile în care următoarea schemă nu este corespunzătoare, autoritatea competentă poate permite operatorului să aplice orice altă schemă care duce la obținerea unor reduceri de emisii echivalente cu cele obținute în cazul în care s-ar aplica valorile limită de emisie din părțile 2 și 3. În acest scop, planul ține seama de punctele următoare:
 - (a) în cazul în care substituenții fără solvenți sau cu conținut redus de solvenți sunt încă în curs de sintetizare, se acordă operatorului o prelungire a termenului în vederea punerii în aplicare a schemei sale de reducere a emisiilor;
 - (b) punctul de referință pentru reducerea emisiilor ar trebui să corespundă în cea mai mare măsură emisiilor care ar fi obținute în cazul în care nu ar fi luată nicio măsură de reducere.
3. Schema de reducere următoare se aplică instalațiilor pentru care se poate presupune un conținut constant în materie uscată al produsului:
 - (a) emisiile anuale de referință se calculează după cum urmează:
 - (i) Se determină masa totală a substanțelor solide din cantitatea de preparat de acoperire și/sau cerneală, lac sau adeziv, consumată în cursul unui an. Substanțele solide sunt toate substanțele prezente în preparatele de acoperire, cerneală, lacuri sau adezivi, care devin solide în urma evaporării apei sau compușilor organici volatili.
 - (ii) Emisiile anuale de referință se calculează înmulțind masa determinată la punctul (i) cu factorul corespunzător din tabelul următor. Autoritățile competente pot corecta acești factori pentru instalații în care substanțele solide sunt utilizate mai eficient.

Activitate	Factor de înmulțire pentru litera (a) punctul (ii)
Tipărirea prin rotogravură; tipărirea prin flexografie; laminarea ca parte a activității de tipărire; glazurarea ca parte a activității de tipărire; acoperirea lemnului; acoperirea materialelor textile, țesăturilor, filmelor sau hârtiei; acoperirea cu adeziv	4
Acoperirea bobinelor, refinisarea vehiculelor	3
Înveliș în contact cu alimentele, vopsirea aeronavelor	2,33
Alte operații de acoperire și tipărirea serigrafică în rotativă	1,5

- (b) Emisia țintă este egală cu emisia anuală de referință înmulțită cu un procent egal cu:
 - (i) (valoarea limită a emisiei fugitive + 15) pentru instalațiile cărora li se aplică rubrica 6 și pragurile minime de la rubricile 8 și 10 din partea 2;
 - (ii) (valoarea limită a emisiei fugitive + 5) pentru toate celelalte instalații.
- (c) Conformitatea este îndeplinită în cazul în care emisia efectivă de solvenți, determinată cu ajutorul planului de gestionare a solvenților, este inferioară sau egală cu emisia țintă.

PARTEA 6

Monitorizarea emisiilor

1. Canalele la care este racordat un echipament de reducere și care, la punctul final de emisie, evacuează o cantitate medie totală de carbon organic de mai mult de 10 kg/h, sunt monitorizate permanent pentru verificarea conformității.
2. În celelalte cazuri, statele membre asigură efectuarea unor măsurători continue sau periodice. Pentru măsurătorile periodice, se măsoară cel puțin trei valori în timpul fiecărui exercițiu de măsurare.
3. Măsurătorile nu se impun în cazul în care, pentru respectarea prezentei directive, nu este necesar un echipament de reducere la capătul ciclului.

PARTEA 7

Planul de gestionare a solvenților

1. Principii

Planul de gestionare a solvenților este utilizat pentru:

- (a) verificarea conformității pe baza articolul 62;
- (b) identificarea posibilităților viitoare de reducere;
- (c) informarea publicului cu privire la consumul de solvenți, emisiile de solvenți și conformitatea cu cerințele din capitolul V.

2. Definiții

Definițiile următoare oferă un cadru pentru elaborarea bilanțului masei.

Solvenți organici utilizați la intrare (I):

- I1 Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în amestecuri cumpărate, care este utilizată în instalații în cursul perioadei în care se calculează bilanțul masei.
- I2 Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în amestecuri, recuperați și reutilizați ca solvenți la intrare în cadrul procesului. Solventul reciclat este socotit la fiecare utilizare în cadrul activității.

Solvenți organici la ieșire (O):

- O1 Emisii din gazele reziduale.
- O2 Pierderea solvenților organici în apă, ținându-se seama de tratarea apei uzate pentru calculul prevăzut pentru O5.
- O3 Cantitatea de solvenți organici care rămân sub formă de impurități sau reziduuri în produsele ieșite din proces.
- O4 Emisii necapturate de solvenți organici în aer. Aceasta cuprinde ventilația generală a încăperilor, însoțită de eliberarea aerului în mediu prin ferestre, uși, guri de aerisire sau alte deschizături similare.
- O5 Pierderea solvenților organici și/sau a compușilor organici în urma unor reacții chimice sau fizice (inclusiv cei distruși prin incinerare sau alte tratări ale gazelor și apelor uzate, sau capturați, cu condiția să nu fie socotiți în O6, O7 sau O8).

- O6 Solvenți organici conținuți în deșeurile colectate.
- O7 Solvenți organici sau solvenți organici conținuți în amestecuri, care sunt vânduți sau sunt destinați vânzării ca produse de valoare comercială.
- O8 Solvenți organici conținuți în amestecuri, recuperați în vederea reutilizării, dar care nu sunt utilizați ca mărime de intrare în proces, cu condiția să nu fie socotiți în O7.
- O9 Solvenți organici eliberați în alte moduri.

3. Utilizarea planului de gestionare a solvenților în vederea verificării conformității.

Planul de gestionare a solvenților este utilizat, în funcție de cerința specială a cărei respectare se verifică, după cum urmează:

- (a) verificarea conformității cu schema de reducere stabilită în partea 5, cu o valoare limită a emisiei totale exprimată în emisii de solvent pe unitate de produs sau într-un alt mod indicat în părțile 2 și 3.

- (i) pentru toate activitățile care utilizează schema de reducere stabilită în partea 5, planul de gestionare a solvenților este elaborat anual pentru a se determina consumul (C). Consumul se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$C = I1 - O8$$

În același timp, se determină cantitatea de substanțe solide utilizate în preparatele de acoperire pentru a stabili în fiecare an emisiile anuale de referință și emisia țintă.

- (ii) planul de gestionare a solvenților este întocmit anual pentru a determina emisiile (E) și pentru a evalua conformitatea cu valorile limită ale emisiei totale, exprimate în emisii de solvenți pe unitate de produs sau într-un alt mod indicat în părțile 2 și 3. Emisiile se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$E = F + O1$$

unde F este emisia fugitivă definită la litera (b) punctul (i). Cifra de emisie se împarte apoi la parametrul aplicabil produsului în cauză.

- (iii) planul de gestionare a solvenților este întocmit anual pentru a determina totalul emisiilor din toate activitățile în cauză și pentru a evalua conformitatea cu cerințele de la articolul 59 alineatul (6) litera (b) punctul (ii), iar cifra astfel obținută se compară apoi cu totalul emisiilor care ar fi fost obținute în cazul în care cerințele din părțile 2, 3 și 5 ar fi fost respectate pentru fiecare activitate separat.

- (b) Determinarea emisiilor fugitive în vederea comparării lor cu valorile limită ale emisiilor fugitive din partea 2:

- (i) Emisiile fugitive se calculează cu ajutorul uneia dintre ecuațiile următoare:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

sau

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F se determină fie prin măsurarea directă a cantităților, fie printr-o metodă sau un calcul echivalent, de exemplu pe baza eficacității în capturarea emisiilor din cadrul procesului.

Valoarea limită a emisiei fugitive se exprimă ca proporție din cantitatea utilizată ca mărime de intrare, care se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$I = I1 + I2$$

- (ii) Emisiile fugitive se determină cu ajutorul unui set de măsurători limitat, dar cuprinzător și nu mai este necesară o altă determinare până la modificarea echipamentului.

PARTEA 8

Evaluarea respectării valorilor limită de emisie pentru gazele reziduale

1. În cazul măsurătorilor continue, se consideră că valorile limită de emisie sunt respectate în cazul în care:
 - (a) niciuna dintre mediile aritmetice ale tuturor citirilor valide efectuate în decursul oricărei perioade de 24 de ore de funcționare a unei instalații sau activități, cu excepția operațiunilor de pornire, de oprire și de întreținere a echipamentelor, nu depășește valorile limită de emisie;
 - (b) niciuna dintre mediile calculate la o oră nu depășește valorile limită de emisie cu un factor mai mare de 1,5.
 2. În cazul măsurătorilor periodice, se consideră că valorile limită de emisie sunt respectate în cazul în care, în cursul unui exercițiu de monitorizare:
 - (a) media tuturor valorilor măsurate nu depășește valorile limită de emisie;
 - (b) niciuna dintre mediile calculate la o oră nu depășește valorile limită de emisie cu un factor mai mare de 1,5.
 3. Conformitatea cu partea 4 se verifică pe baza sumei concentrațiilor masice ale fiecăruia dintre compușii organici volatili în cauză. În toate celelalte cazuri, în cazul în care nu există dispoziții contrare în partea 2, conformitatea se verifică pe baza masei totale a carbonului organic emis.
 4. Se pot adăuga volume de gaz la gazele reziduale în scopul răcirii sau diluării, în cazul în care această operațiune este justificată din punct de vedere tehnic, dar acestea nu se iau în considerare la determinarea concentrației masice a substanței poluante din gazele reziduale.
-

ANEXA VIII

Dispoziții tehnice privind instalațiile producătoare de dioxid de titan

PARTEA 1

Valorile limită de emisie pentru emisiile în apă

1. În cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu sulfat (medie anuală):
550 kg de sulfat pe tona de dioxid de titan produs.
2. În cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu clor (medie anuală):
 - (a) 130 kg de clor pe tonă de dioxid de titan produs în cazul utilizării rutilului natural;
 - (b) 228 kg de clor pe tonă de dioxid de titan produs în cazul utilizării rutilului sintetic;
 - (c) 330 kg de clor pe tonă de dioxid de titan produs în cazul utilizării zgurei. Instalațiile care evacuează în apele marine (estuare, zone costiere sau în larg) pot fi supuse unei valori limită de emisie de 450 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizării zgurei.
3. În cazul instalațiilor care utilizează procedeul cu clor și folosesc mai mult de un tip de minereu, valorile limită de emisie de la punctul 2 se aplică proporțional cu cantitățile din fiecare minereu utilizat.

PARTEA 2

Valori limită de emisie în aer

1. Valorile limită de emisie care sunt exprimate în concentrații masice pe metru cub (Nm^3) se calculează la o temperatură de 273,15 K, și la o presiune de 101,3 kPa.
2. Pentru pulberi: 50 mg/Nm^3 ca medie orară provenind de la sursele principale și 150 mg/Nm^3 ca medie orară provenind din orice altă sursă.
3. Pentru dioxidul și trioxidul de sulf în stare gazoasă provenind din fazele de fermentare și de calcinare, inclusiv picăturile de acid, calculate ca echivalent SO_2 :
 - (a) 6 kg pe tona de dioxid de titan produs, ca medie anuală;
 - (b) 500 mg/Nm^3 ca medie orară pentru instalațiile destinate concentrării de deșeuri acide.
4. Pentru clor, în cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu clor:
 - (a) 5 mg/Nm^3 ca medie zilnică;
 - (b) 40 mg/Nm^3 în orice moment.

PARTEA 3

Monitorizarea emisiilor

Monitorizarea emisiilor în aer include cel puțin monitorizarea continuă a:

- (a) dioxidului și trioxidului de sulf provenind în fazele de fermentare și de calcinare din plante pentru determinarea concentrației de deșeuri acide în instalațiile în care este utilizat procedeul cu sulfat;
- (b) clorului provenind de la sursele importante din cadrul instalațiilor care utilizează procedeul cu clor;
- (c) pulberilor din sursele importante generatoare de pulberi.

ANEXA IX

PARTEA A

Directive abrogate cu amendamentele succesive

(menționate la articolul 81)

Directiva 78/176/CEE a Consiliului (JO L 54, 25.2.1978, p. 19)	
Directiva 83/29/CEE a Consiliului (JO L 32, 3.2.1983, p. 28)	
Directiva 91/692/CEE a Consiliului (JO L 377, 31.12.1991, p. 48)	numai anexa I litera (b)
Directiva 82/883/CEE a Consiliului (JO L 378, 31.12.1982, p. 1)	
Actul de aderare din 1985	numai anexa I punctul X.1 litera (o)
Actul de aderare din 1994	numai anexa I punctul VIII.A.6
Regulamentul (CE) nr. 807/2003 al Consiliului (JO L 122, 16.5.2003, p. 36)	numai anexa III punctul 34
Regulamentul (CE) Nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 87, 31.3.2009, p. 109)	numai anexa, punctul 3.1.
Directiva 92/112/CEE a Consiliului (JO L 409, 31.12.1992, p. 11)	
Directiva 1999/13/CE a Consiliului (JO L 85, 29.3.1999, p. 1)	
Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1)	numai anexa I punctul 17
Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 143, 30.4.2004, p. 87)	numai articolul 13 alineatul (1)
Directiva 2008/112/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 345, 23.12.2008, p. 68)	numai articolul 3
Directiva 2000/76/EC a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 332, 28.12.2000, p. 91)	
Regulamentul (CE) Nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 311, 21.11.2008, p. 1)	numai anexa, punctul 4.8.
Directiva 2001/80/EC a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 309, 27.11.2001, p. 1)	
Directiva 2006/105/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 368)	numai anexa partea B punctul 2.
Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114)	numai articolul 33
Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 24, 29.1.2008, p. 8)	
Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).	numai articolul 37

PARTEA B

Listă cu termene limită pentru transpunerea în legislația națională

(menționată la articolul 81)

Directiva	Termen limită pentru transpunere	Termen limită pentru punere în aplicare
78/176/CEE	25 februarie 1979	
82/883/CEE	31 decembrie 1984	
92/112/CEE	15 iunie 1993	
1999/13/CE	1 aprilie 2001	
2000/76/CE	28 decembrie 2000	28 decembrie 2002
		28 decembrie 2005
2001/80/CE	27 noiembrie 2002	27 noiembrie 2004
2003/35/CE	25 iunie 2005	
2003/87/CE	31 decembrie 2003	
2008/1/CE	30 octombrie 1999 ⁽¹⁾	30 octombrie 1999
		30 octombrie 2007

⁽¹⁾ Directiva 2008/1/CE este o versiune codificată a Directivei 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO L 257, 10.10.1996, p. 26) și termenele limită pentru transpunere și aplicare rămân în vigoare.

ANEXA X

Tabel de corespondență

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1	Articolul 1					Articolul 66
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 2
Articolul 1 alineatul (2) litera (a)			Articolul 2 alineatul (2)				Articolul 3 punctul 2.
Articolul 1 alineatul (2) litera (b)					Articolul 3 alineatul (1)		Articolul 3 punctul 37
Articolul 1 alineatul (2) literele (c), (d) și (e)							—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 66
Articolul 2							Articolul 67
Articolul 3							Articolul 11 literele (d) și (e)
Articolul 4			Articolul 4	Articolul 3 partea introductivă și alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)		Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 5							Articolul 11 literele (d) și (e)
Articolul 6							Articolul 11 literele (d) și (e)
Articolul 7 alineatul (1)		Articolul 10					Articolul 70 alineatele (1) și (2) prima teză
Articolul 7 alineatele (2) și (3)							—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 70 alineatul (2) a doua teză și articolul 70 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (1)							—
Articolul 8 alineatul (2)							Articolul 26 alineatul (1) paragraful al doilea
Articolul 9							—
Articolul 10							—
Articolul 11							Articolul 12
Articolul 12							—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
Articolul 13 alineatul (1)			Articolul 17 alineatul (1) primul paragraf și articolul 17 alineatul (3) primul paragraf prima teză	Articolul 11 alineatul (1) prima teză și articolul 11 alineatul (2)			Articolul 72 alineatul (1) prima teză
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 72 alineatul (1) a doua teză
Articolul 13 alineatele (2), (3) și (4)							—
Articolul 14							—
Articolul 15	Articolul 14	Articolul 12	Articolul 21	Articolul 15	Articolul 21	Articolul 18 alineatele (1) și (3)	Articolul 80
Articolul 16	Articolul 15	Articolul 13	Articolul 23	Articolul 17	Articolul 23	Articolul 20	Articolul 84
Anexa I							—
Anexa II secțiunea A partea introductivă și punctul 1							—
Anexa II secțiunea A punctul 2							—
Anexa II secțiunea B							—
	Articolul 2						—
	Articolul 3						—
	Articolul 4 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (2) primul paragraf						—
	Articolul 4 alineatul (2) paragraful al doilea						—
	Articolul 4 alineatele (3) și (4)						—
	Articolul 5						—
	Articolul 6						—
	Articolul 7						—
	Articolul 8						—
	Articolul 9						—
	Articolul 10						—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
	Articolul 11 alineatul (1)			Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)		Articolul 75 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 75 alineatul (2)
	Articolul 11 alineatul (2)				Articolul 17 alineatul (2)		—
	Articolul 11 alineatul (3)						—
	Articolul 12						—
	Articolul 13						—
	Anexa I						—
	Anexa II						—
	Anexa III						—
	Anexa IV						—
	Anexa V						—
		Articolul 2 alineatul (1) partea introductivă					—
		Articolul 2 alineatul (1) litera (a) partea introductivă					—
		Articolul 2 alineatul (1) litera (a) prima liniuță					Articolul 67 litera (a)
		Articolul 2 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță					Articolul 67 litera (b)
		Articolul 2 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță și articolul 2 alineatul (1) litera (b) a treia liniuță					Articolul 67 litera (d)
		Articolul 2 alineatul (1) litera (a) a patra, a cincea, a șasea și a șaptea liniuță					—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
		Articolul 2 alineatul (1) litera (b) partea introductivă și prima, a patra, a cincea, a șasea și a șaptea liniuță					—
		Articolul 2 alineatul (1) litera(b) a doua liniuță					Articolul 67 litera (c)
		Articolul 2 alineatul (1) litera (c)					—
		Articolul 2 alineatul (2)					—
		Articolul 3					Articolul 67
		Articolul 4					Articolul 67
		Articolul 5					—
		Articolul 6 alineatul (1) partea introductivă					Articolul 68
		Articolul 6 alineatul (1) litera (a)					Anexa VIII partea 1 punctul 1
		Articolul 6 alineatul (1) litera (b)					Anexa VIII partea 1 punctul 2
		Articolul 6 alineatul (2)					Anexa VIII partea 1 punctul 3
		Articolul 7					—
		Articolul 8					—
		Articolul 9 alineatul (1) partea introductivă					Articolul 69 alineatul (2)
		Articolul 9 alineatul (1) partea introductivă					—
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (i)					Anexa VIII partea 2 punctul 2
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (ii)					Anexa VIII partea 2 punctul 3 partea introductivă și punctul 3 litera (a)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (iii)					Articolul 69 alineatul (1)
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (iv)					Anexa VIII partea 2 punctul 3 litera (b)
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (v)					—
		Articolul 9 alineatul (1) litera (b)					Anexa VIII partea 2 punctul 4
		Articolul 9 alineatele (2) și (3)					—
		Articolul 11					Articolul 11 literele (d) și (e)
		Anexă					—
			Articolul 1				Articolul 1
			Articolul 2 partea introductivă				Articolul 3 partea introductivă
			Articolul 2 punctul 1	Articolul 2 alineatul (14)			Articolul 3 punctul 1
			Articolul 2 punctul 3	Articolul 2 alineatul (1)			Articolul 3 punctul 3
			Articolul 2 punctul 4				—
			Articolul 2 punctul 5	Articolul 2 alineatul (9)	Articolul 3 alineatul (8)	Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 3 punctul 4.
			Articolul 2 punctul 6 prima teză	Articolul 2 alineatul (13)	Articolul 3 alineatul (9)	Articolul 2 alineatul (3) prima parte	Articolul 3 punctul 5
			Articolul 2 punctul 6 a doua teză				Articolul 15 alineatul (1)
			Articolul 2 punctul 7				Articolul 3 punctul 6
			Articolul 2 punctul 8	Articolul 2 alineatul (5)			Articolul 71
			Articolul 2 punctul 9 prima teză	Articolul 2 alineatul (7)	Articolul 3 alineatul (12)		Articolul 3 punctul 7
			Articolul 2 punctul 9 a doua teză				Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 4 alineatul (2) paragraful al doilea
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 4 alineatul (3)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 2 punctul 10				—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 3 punctul 8
			Articolul 2 punctul 11 prima teză				Articolul 3 punctul 9
			Articolul 2 punctul 11 a doua teză				Articolul 20 alineatul (3)
			Articolul 2 punctul 12 primul paragraf și Anexa IV partea introductivă				Articolul 3 punctul 10
			Articolul 2 punctul 12 paragraful al doilea				Articolul 14 alineatul (5) litera (a) și articolul 14 alineatul (6)
			Articolul 2 punctul 13	Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 3 alineatul (11)	Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 3 punctul 15
			Articolul 2 punctul 14				Articolul 3 punctul 16
			Articolul 2 punctul 15				Articolul 3 punctul 17
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 3 punctele 11-14, 18-23, 26-30 și 34-36
			Articolul 3 alineatul (1) partea introductivă				Articolul 11 partea introductivă
			Articolul 3 alineatul (1) litera (a)				Articolul 11 literele (a) și (b)
			Articolul 3 alineatul (1) litera (b)				Articolul 11 litera (c)
			Articolul 3 alineatul (1) litera (c)				Articolul 11 literele (d) și (e)
			Articolul 3 alineatul (1) litera (d)				Articolul 11 litera (f)
			Articolul 3 alineatul (1) litera (e)				Articolul 11 litera (g)
			Articolul 3 alineatul (1) litera (f)				Articolul 11 litera (h)
			Articolul 3 alineatul (2)				—
			Articolul 5 alineatul (1)				—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 5 alineatul (2)				Articolul 80 alineatul (1) paragraful al doilea
			Articolul 6 alineatul (1) partea introductivă				Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf partea introductivă
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d)				Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf litera (e)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (e)				Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf litera (f)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (f)				Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf litera (g)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (g)				Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf litera (h)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (h)				Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf litera (i)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (i)				Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf litera (j)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (j)				Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf litera (k)
			Articolul 6 alineatul (1) paragraful al doilea				Articolul 12 alineatul (1) paragraful al doilea
			Articolul 6 alineatul (2)				Articolul 12 alineatul (2)
			Articolul 7				Articolul 5 alineatul (2)
			Articolul 8 primul paragraf		Articolul 4 alineatul (3)		Articolul 5 alineatul (1)
			Articolul 8 paragraful al doilea				—
			Articolul 9 alineatul (1) prima parte a tezei				Articolul 14 alineatul (1) primul paragraf

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 9 alineatul (1) a doua parte a tezei				—
			Articolul 9 alineatul (2)				Articolul 5 alineatul (3)
			Articolul 9 alineatul (3) primul paragraf prima și a doua teză				Articolul 14 alineatul (1) paragraful al doilea partea introductivă și literele (a) și (b)
			Articolul 9 alineatul (3) primul paragraf a treia teză				Articolul 14 alineatul (2)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 14 alineatele (3), (4) și (7)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 14 alineatul (5) partea introductivă și primul paragraf litera (b) și articolul 14 alineatul (5) paragraful al doilea
			Articolul 9 alineatul (3) paragraful al doilea				—
			Articolul 9 alineatul (3) paragraful al treilea				Articolul 9 alineatul (1)
			Articolul 9 alineatul (3) paragraful al patrulea				Articolul 9 alineatul (2)
			Articolul 9 alineatul (3) paragraful al cincilea				Articolul 9 alineatul (3)
			Articolul 9 alineatul (3) paragraful al șaselea				Articolul 9 alineatul (4)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 10
			Articolul 9 alineatul (4) prima parte a primei teze				Articolul 15 alineatul (2)
			Articolul 9 alineatul (4) a doua parte a primei teze				Articolul 15 alineatul (4) primul paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 15 alineatul (4) paragrafele al doilea-al cincilea și articolul 15 alineatul (5)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 9 alineatul (4) a doua teză				Articolul 14 alineatul (1) paragraful al doilea litera (g)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 14 alineatul (1) paragraful al doilea litera (h)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 15 alineatul (3)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 16
			Articolul 9 alineatul (5) primul paragraf				Articolul 14 alineatul (1) paragraful al doilea litera (c) punctul (i)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 14 alineatul (1) paragraful al doilea litera (c) punctul (ii)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 14 alineatul (1) paragraful al doilea litera (d)
			Articolul 9 alineatul (5) paragraful al doilea				—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 14 alineatul (1) paragraful al doilea litera (e)
			Articolul 9 alineatul (6) primul paragraf				Articolul 14 alineatul (1) paragraful al doilea litera (f)
			Articolul 9 alineatul (6) paragraful al doilea				—
			Articolul 9 alineatul (7)				—
			Articolul 9 alineatul (8)				Articolul 6 și articolul 17 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 17 alineatele (2), (3) și (4)
			Articolul 10				Articolul 18
			Articolul 11				Articolul 19
			Articolul 12 alineatul (1)				Articolul 20 alineatul (1)
			Articolul 12 alineatul (2) prima teză				Articolul 20 alineatul (2) primul paragraf
			Articolul 12 alineatul (2) a doua teză				Articolul 20 alineatul (2) paragraful al doilea
			Articolul 12 alineatul (2) a treia teză				—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 13 alineatul (1)				Articolul 21 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 21 alineatele (2), (3) și (4)
			Articolul 13 alineatul (2) partea introductivă				Articolul 21 alineatul (5) partea introductivă
			Articolul 13 alineatul (2) litera (a)				Articolul 21 alineatul (5) litera (a)
			Articolul 13 alineatul (2) litera (b)				—
			Articolul 13 alineatul (2) litera (c)				Articolul 21 alineatul (5) litera (b)
			Articolul 13 alineatul (2) litera (d)				—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 21 alineatul (5) litera (c)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 22
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 23 alineatul (1) primul paragraf
			Articolul 14 partea introductivă și litera (a)				Articolul 8 alineatul (1)
			Articolul 14 litera (b)				Articolul 7 litera (a) și articolul 14 alineatul (1) litera (d) punctul (i)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 7 partea introductivă și literele (b) și (c)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 14 alineatul (1) litera (d) punctul (ii)
			Articolul 14 litera (c)				Articolul 23 alineatul (1) paragraful al doilea
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 23 alineatele (2)-(6)
			Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf partea introductivă și literele (a) și (b)	Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf			Articolul 24 alineatul (1) primul paragraf partea introductivă și literele (a) și (b)
			Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf litera (c)				Articolul 24 alineatul (1) primul paragraf litera (c)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 15 alineatul (1) paragraful al doilea				Articolul 24 alineatul (1) paragraful al doilea
			Articolul 15 alineatul (2)				Articolul 24 alineatul (3) litera (b)
			Articolul 15 alineatul (3)				Articolul 24 alineatul (4)
			Articolul 15 alineatul (4)				Articolul 24 alineatul (2) partea introductivă și literele (a) și (b)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 24 alineatul (2) literele (c)-(f) și articolul 24 alineatul (3) partea introductivă și litera (a)
			Articolul 16				Articolul 25
			Articolul 17 alineatul (1) paragraful al doilea				—
			Articolul 17 alineatul (2) primul paragraf				Articolul 13 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 13 alineatele (2)-(7)
			Articolul 17 alineatul (2) paragraful al doilea				—
			Articolul 17 alineatul (3) primul paragraf a doua și a treia teză	Articolul 11 alineatul (1) a doua teză			Articolul 72 alineatul (2)
			Articolul 17 alineatul (3) primul paragraf a patra teză				—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 72 alineatele (3) și (4)
			Articolul 17 alineatul (3) paragraful al doilea				—
			Articolul 17 alineatul (3) paragraful al treilea	Articolul 11 alineatul (3)			Articolul 73 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 73 alineatul (2)
			Articolul 17 alineatul (4)				—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 74
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 27
			Articolul 18			Articolul 11	Articolul 26
			Articolul 19				—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 20				—
			Articolul 21				Articolul 80 alineatul (2)
			Articolul 22		Articolul 18	Articolul 17	Articolul 81
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 82
			Articolul 23	Articolul 16	Articolul 22	Articolul 19	Articolul 83
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 2 alineatul (1)
			Anexa I punctul 1 al părții introductive				Articolul 2 alineatul (2)
			Anexa I punctul 2 al părții introductive				Anexa I partea introductivă primul subpunct prima teză
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I partea introductivă primul subpunct teza a doua
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I partea introductivă al doilea subpunct
			Anexa I punctele 1.1-1.3				Anexa I punctele 1.1-1.3
			Anexa I punctul 1.4.				Anexa I punctul 1.4 litera (a)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 1.4 litera (b)
			Anexa I punctul 2.				Anexa I punctul 2.
			Anexa I punctul 3.1.				Anexa I punctul 3.1 literele (a) și (b)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 3.1 litera (c)
			Anexa I punctele 3.2-3.5				Anexa I punctele 3.2-3.5
			Anexa I punctul 4.				Anexa I punctul 4.
			Anexa I punctul 5 partea introductivă				—
			Anexa I punctul 5.1.				Anexa I punctul 5.1 literele (b), (f), (g), (i) și (j) și punctul 5.2 litera (b)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 5.1 literele (a), (c), (d), (e), (h) și (k)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Anexa I punctul 5.2				Anexa I punctul 5.2 litera (a)
			Anexa I punctul 5.3				Anexa I punctul 5.3 litera (a) punctele (i) și (ii)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 5.3 litera (a) punctele (iii)-(v) și punctul 5.3 litera (b)
			Anexa I punctul 5.4				Anexa I punctul 5.4
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctele 5.5 și 5.6
			Anexa I punctele 6.1 (a) și (b)				Anexa I punctele 6.1 (a) și (b)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 6.1(c)
			Anexa I punctele 6.2-6.4(b)				Anexa I punctele 6.2-6.4(b)(ii)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 6.4(b)(iii)
			Anexa I punctele 6.4(c)-6.9				Anexa I punctele 6.4(c)-6.9
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctele 6.10 și 6.11
			Anexa II				—
			Anexa III				Anexa II „Aer” și „Apă” punctele 1-12
—	—	—	—	—	—	—	Anexa II „Apă” punctul 13
			Anexa IV				Anexa III
			Anexa V				Anexa IV
				Articolul 1			Articolul 56
				Articolul 2 alineatul (2)			Articolul 57 alineatul (1)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
				Articolul 2 alineatul (3)			—
				Articolul 2 alineatul (4)			Articolul 63 alineatul (1)
				Articolul 2 alineatul (8)			Articolul 4 alineatul (1) paragraful al treilea
				Articolul 2 alineatul (10)			Articolul 57 alineatul (3)
				Articolul 2 alineatul (11)			Articolul 57 alineatul (2)
				Articolul 2 alineatul (12)			Articolul 57 alineatul (4)
				Articolul 2 alineatul (15)			Articolul 57 alineatul (5)
				Articolul 2 alineatul (16)			Articolul 3 punctul 44
				Articolul 2 alineatul (17)			Articolul 3 punctul 45
				Articolul 2 alineatul (18)			Articolul 3 punctul 46
				Articolul 2 alineatul (19)			—
				Articolul 2 alineatul (20)			Articolul 3 punctul 47
				Articolul 2 alineatul (21)			Articolul 57 alineatul (6)
				Articolul 2 alineatul (22)			Articolul 57 alineatul (7)
				Articolul 2 alineatul (23)			Articolul 57 alineatul (8)
				Articolul 2 alineatul (24)			Articolul 57 alineatul (9)
				Articolul 2 alineatul (25)			Articolul 57 alineatul (10)
				Articolul 2 alineatul (26)			Articolul 57 alineatul (11)
				Articolul 2 alineatul (27)			—
				Articolul 2 alineatul (28)			Articolul 63 alineatul (1)
				Articolul 2 alineatul (29)			—
				Articolul 2 alineatul (30)			Articolul 57 alineatul (12)
				Articolul 2 alineatul (31)			Anexa VII partea 2 prima teză Anexa VIII partea 2 punctul 1
				Articolul 2 alineatul (32)			—
				Articolul 2 alineatul (33)			Articolul 57 alineatul (13)
				Articolul 3 alineatul (2)			Articolul 4 alineatul (1) paragraful al doilea

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
				Articolul 4 alineatele (1), (2) și (3)			Articolul 4 alineatul (1) primul și al doilea paragraf
				Articolul 4 alineatul (4)			Articolul 63 alineatul (2)
				Articolul 5 alineatul (1)			Articolul 59 alineatul (1) primul paragraf partea introductivă
				Articolul 5 alineatul (2)			Articolul 59 alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b)
				Articolul 5 alineatul (3) primul paragraf litera (a)			Articolul 59 alineatul (2)
				Articolul 5 alineatul (3) primul paragraf litera (b)			Articolul 59 alineatul (3)
				Articolul 5 alineatul (3) paragraful al doilea			Articolul 59 alineatul (4)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 59 alineatul (5)
				Articolul 5 alineatul (4)			—
				Articolul 5 alineatul (5)			Articolul 59 alineatul (6)
				Articolul 5 alineatul (6)			Articolul 58
				Articolul 5 alineatul (7)			Anexa VII partea 4 punctul 1
				Articolul 5 alineatul (8) primul paragraf			Anexa VII partea 4 punctul 2
				Articolul 5 alineatul (8) paragraful al doilea			—
				Articolul 5 alineatul (9)			—
				Articolul 5 alineatul (10)			Articolul 59 alineatul (7)
				Articolul 5 alineatele (11), (12) și (13)			—
				Articolul 6			—
				Articolul 7 alineatul (1) partea introductivă și prima, a doua, a treia și a patra liniuță			Articolul 64

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
				Articolul 7 alineatul (1) partea de încheiere			—
				Articolul 7 alineatul (2)			—
				Articolul 8 alineatul (1)			Articolul 14 alineatul (1) litera (d) și articolul 60
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 61
				Articolul 8 alineatul (2)			Anexa VII partea 6 punctul 1
				Articolul 8 alineatul (3)			Anexa VII partea 6 punctul 2
				Articolul 8 alineatul (4)			Anexa VII partea 6 punctul 3
				Articolul 8 alineatul (5)			—
				Articolul 9 alineatul (1) primul paragraf partea introductivă			Articolul 62 primul paragraf partea introductivă
				Articolul 9 alineatul (1) primul paragraf prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 62 primul paragraf literele (a), (b) și (c)
				Articolul 9 alineatul (1) paragraful al doilea			Articolul 62 paragraful al doilea
				Articolul 9 alineatul (1) paragraful al treilea			Anexa VII partea 8 punctul 4
				Articolul 9 alineatul (2)			Articolul 63 alineatul (3)
				Articolul 9 alineatul (3)			Anexa VII partea 8 punctul 1
				Articolul 9 alineatul (4)			Anexa VII partea 8 punctul 2
				Articolul 9 alineatul (5)			Anexa VII partea 8 punctul 3
				Articolul 10	Articolul 4 alineatul (9)		Articolul 8 alineatul (2)
				Articolul 11 alineatul (1) de la a treia la a șasea teză inclusiv			—
				Articolul 12 alineatul (1) paragraful al doilea			Articolul 65 alineatul (1) primul paragraf
				Articolul 12 alineatul (1) paragraful al treilea			Articolul 65 alineatul (1) paragraful al doilea
				Articolul 12 alineatul (2)			Articolul 65 alineatul (2)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
				Articolul 12 alineatul (3)			Articolul 65 alineatul (3)
				Articolul 13 alineatele (2) și (3)			—
				Articolul 14	Articolul 19	Articolul 16	Articolul 79
				Anexa I prima și a doua teză a părții introductive			Articolul 56
				Anexa I a treia teză a părții introductive și lista activităților			Anexa VII partea 1
				Anexa IIA			Anexa VII părțile 2 și 3
				Anexa IIA partea II ultima teză a punctului 6			—
				Anexa IIB punctul 1 prima și a doua teză			Articolul 59 alineatul (1) primul paragraf litera (b)
				Anexa IIB punctul 1 a treia teză			Articolul 59 alineatul (1) paragraful al doilea
				Anexa IIB punctul 2			Anexa VII partea 5
				Anexa IIB punctul 2 subpunctul al doilea (i) și tabelul			—
				Anexa III punctul 1.			—
				Anexa III punctul 2			Anexa VII partea 7 punctul 1
				Anexa III punctul 3			Anexa VII partea 7 punctul 2
				Anexa III punctul 4			Anexa VII partea 7 punctul 3
					Articolul 1 primul paragraf		Articolul 42
					Articolul 1 alineatul (2)		—
					Articolul 2 alineatul (1)		Articolul 42 alineatul (1) primul paragraf

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 42 alineatul (1) de la al doilea la al cincilea paragraf
					Articolul 2 alineatul (2) partea introductivă		Articolul 42 alineatul (2) partea introductivă
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) partea introductivă		Articolul 42 alineatul (2) litera (a) partea introductivă
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctele de la (i) la (v) inclusiv		Articolul 42 alineatul (2) litera (a) punctul (i)
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctul (vi)		Articolul 42 alineatul (2) litera (a) punctul (ii)
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctul (vii)		Articolul 42 alineatul (2) litera (a) punctul (iii)
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctul (viii)		Articolul 42 alineatul (2) litera (a) punctul (iv)
					Articolul 2 alineatul (2) litera (b)		Articolul 42 alineatul (2) litera (b)
					Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf		Articolul 3 punctul 38
					Articolul 3 alineatul (2) paragraful al doilea		—
					Articolul 3 alineatul (3)		Articolul 3 punctul 39
					Articolul 3 alineatul (4) primul paragraf		Articolul 3 punctul 40
					Articolul 3 alineatul (4) paragraful al doilea		Articolul 42 alineatul (1) paragraful al treilea
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 42 alineatul (1) paragraful al patrulea
					Articolul 3 alineatul (5) primul paragraf		Articolul 3 punctul 41
					Articolul 3 alineatul (5) paragraful al doilea		Articolul 42 alineatul (1) paragraful al cincilea
					Articolul 3 alineatul (5) paragraful al treilea		Articolul 42 alineatul (1) paragraful al treilea

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 3 alineatul (6)		Anexa VI partea 1 litera (a)
					Articolul 3 alineatul (7)		Articolul 3 punctul 42
—	—	—	—	—	—	—	Anexa VI partea 1 litera (b)
					Articolul 3 alineatul (10)		Articolul 3 punctul 43
					Articolul 3 alineatul (13)		Articolul 43
					Articolul 4 alineatul (2)		Articolul 44
					Articolul 4 alineatul (4) partea introductivă și literele (a) și (b)		Articolul 45 alineatul (1) partea introductivă și literele (a) și (b)
					Articolul 4 alineatul (4) litera (c)		Articolul 45 alineatul (1) litera (e)
					Articolul 4 alineatul (5)		Articolul 45 alineatul (2)
					Articolul 4 alineatul (6)		Articolul 45 alineatul (3)
					Articolul 4 alineatul (7)		Articolul 45 alineatul (4)
					Articolul 4 alineatul (8)		Articolul 54
					Articolul 5		Articolul 52
					Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf		Articolul 50 alineatul (1)
					Articolul 6 alineatul (1) paragraful al doilea și articolul 6 alineatul (2)		Articolul 50 alineatul (2)
					Articolul 6 alineatul (1) paragraful al treilea		Articolul 50 alineatul (3) primul paragraf
					Articolul 6 alineatul (1) paragraful al patrulea prima parte		—
					Articolul 6 alineatul (1) paragraful al patrulea a doua parte		Articolul 50 alineatul (3) paragraful al doilea
					Articolul 6 alineatul (3)		Articolul 50 alineatul (4)
					Articolul 6 alineatul (4) prima și a doua teză a primului paragraf și articolul 6 alineatul (4) prima și a doua teză a celui de-al doilea paragraf		Articolul 51 alineatul (1)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 6 alineatul (4) a treia teză a primului paragraf		Articolul 51 alineatul (2)
—	—	—	—	—	Articolul 6 alineatul (4) a treia teză a celui de-al doilea paragraf	—	Articolul 51 alineatul (3) primul paragraf
					Articolul 6 alineatul (4) paragraful al treilea		Articolul 51 alineatul (3) paragraful al doilea
					Articolul 6 alineatul (4) paragraful al patrulea		Articolul 51 alineatul (4)
					Articolul 6 alineatul (5) prima parte a tezei		—
					Articolul 6 alineatul (5) a doua parte a tezei		Articolul 46 alineatul (1)
					Articolul 6 alineatul (6)		Articolul 50 alineatul (5)
					Articolul 6 alineatul (7)		Articolul 50 alineatul (6)
					Articolul 6 alineatul (8)		Articolul 50 alineatul (7)
					Articolul 7 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (2) primul paragraf		Articolul 46 alineatul (2) primul paragraf
					Articolul 7 alineatul (2) paragraful al doilea		Articolul 46 alineatul (2) paragraful al doilea
					Articolul 7 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (8) primul paragraf partea introductivă		Anexa VI partea 6 prima parte a punctului 2.7
					Articolul 7 alineatul (4)		Articolul 46 alineatul (2) paragraful al doilea
					Articolul 7 alineatul (5)		—
					Articolul 8 alineatul (1)		Articolul 45 alineatul (1) litera (c)
					Articolul 8 alineatul (2)		Articolul 46 alineatul (3)
					Articolul 8 alineatul (3)		—
					Articolul 8 alineatul (4) primul paragraf		Articolul 46 alineatul (4) primul paragraf

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 8 alineatul (4) paragraful al doilea		Anexa VI partea 6 punctul 3.2
					Articolul 8 alineatul (4) paragraful al treilea		—
					Articolul 8 alineatul (4) paragraful al patrulea		—
					Articolul 8 alineatul (5)		Articolul 46 alineatul (4) paragrafele al doilea și al treilea
					Articolul 8 alineatul (6)		Articolul 45 alineatul (1) literele (c) și (d)
					Articolul 8 alineatul (7)		Articolul 46 alineatul (5)
					Articolul 8 alineatul (8)		—
					Articolul 9 primul paragraf		Articolul 53 alineatul (1)
					Articolul 9 paragraful al doilea		Articolul 53 alineatul (2)
					Articolul 9 paragraful al treilea		Articolul 53 alineatul (3)
					Articolul 10 alineatele (1) și (2)		—
					Articolul 10 alineatul (3) prima teză		Articolul 48 alineatul (2)
					Articolul 10 alineatul (3) a doua teză		—
					Articolul 10 alineatul (4)		Articolul 48 alineatul (3)
					Articolul 10 alineatul (5)		Anexa VI partea 6 punctul 1.3 a doua parte
					Articolul 11 alineatul (1)		Articolul 48 alineatul (1)
					Articolul 11 alineatul (2)		Anexa VI partea 6 punctul 2.1
					Articolul 11 alineatul (3)		Anexa VI partea 6 punctul 2.2
					Articolul 11 alineatul (4)		Anexa VI partea 6 punctul 2.3
					Articolul 11 alineatul (5)		Anexa VI partea 6 punctul 2.4

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 11 alineatul (6)		Anexa VI partea 6 punctul 2.5 primul paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Anexa VI partea 6 punctul 2.5 paragraful al doilea
					Articolul 11 alineatul (7) prima parte a primei teze din primul paragraf		Anexa VI partea 6 punctul 2.6 partea introductivă
					Articolul 11 alineatul (7) partea a doua a primei teze din primul paragraf		Anexa VI partea 6 punctul 2.6 litera (a)
					Articolul 11 alineatul (7) a doua teză a primului paragraf		—
					Articolul 11 alineatul (7) paragraful al doilea		—
					Articolul 11 alineatul (7) litera (a)		Anexa VI partea 6 punctul 2.6 litera (b)
					Articolul 11 alineatul (7) literele (b) și (c)		—
					Articolul 11 alineatul (7) litera (d)		Anexa VI partea 6 punctul 2.6 litera (c)
					Articolul 11 alineatul (7) literele (e) și (f)		—
					Articolul 11 alineatul (8) primul paragraf și literele (a) și (b)		Anexa VI partea 3 punctul 1
					Articolul 11 alineatul (8) primul paragraf litera (c) și paragraful al doilea		Anexa VI partea 6 punctul 2.7 paragraful al doilea
					Articolul 11 alineatul (8) primul paragraf litera (d)		Anexa VI partea 4 punctul 2.1 al doilea subpunct
					Articolul 11 alineatul (9)		Articolul 48 alineatul (4)
					Articolul 11 alineatul (10)		Anexa VI partea 8 punctul 1.1
					Articolul 11 alineatul (11)		Anexa VI partea 8 punctul 1.2
					Articolul 11 alineatul (12)		Anexa VI partea 8 punctul 1.3

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 11 alineatul (13)		Articolul 48 alineatul (5)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 49
					Articolul 11 alineatul (14)		Anexa VI partea 6 punctul 3.1
					Articolul 11 alineatul (15)		Articolul 45 alineatul (1) litera (e)
					Articolul 11 alineatul (16)		Anexa VI partea 8 punctul 2
					Articolul 11 alineatul (17)		Articolul 8 alineatul (2) litera (a)
					Articolul 12 alineatul (1)		Articolul 55 alineatul (1)
					Articolul 12 alineatul (2) prima și a doua teză		Articolul 55 alineatul (2)
					Articolul 12 alineatul (2) a treia teză		Articolul 55 alineatul (3)
					Articolul 13 alineatul (1)		Articolul 45 alineatul (1) litera (f)
					Articolul 13 alineatul (2)		Articolul 47
					Articolul 13 alineatul (3)		Articolul 46 alineatul (6)
					Articolul 13 alineatul (4)		Anexa VI partea 3 punctul 2
					Articolul 14		—
					Articolul 15		—
					Articolul 16		—
					Articolul 20		—
					Anexa I		Anexa VI partea 2
					Anexa II prima parte (fără numerotare)		Anexa VI partea 4 punctul 1
					Anexa II punctul 1 partea introductivă		Anexa VI partea 4 punctul 2.1
					Anexa II punctele 1.1 și 1.2		Anexa VI partea 4 punctele 2.2 și 2.3
—	—	—	—	—	—	—	Anexa VI partea 4 punctul 2.4
					Anexa II punctul 1.3		—
					Anexa II punctul 2.1		Anexa VI partea 4 punctul 3.1

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
—	—	—	—	—	—	—	Anexa VI partea 4 punctul 3.2
					Anexa II punctul 2.2		Anexa VI partea 4 punctul 3.3 și 3.4
					Anexa II punctul 3		Anexa VI partea 4 punctul 4
					Anexa III		Anexa VI partea 6 punctul 1
					Anexa IV tabelul		Anexa VI partea 5
					Anexa IV teza finală		—
					Anexa V litera (a) tabelul		Anexa VI partea 3 punctul 1.1
					Anexa V litera (a) teza finală		—
					Anexa V litera (b) tabelul		Anexa VI partea 3 punctul 1.2
					Anexa V litera (b) teza finală		—
					Anexa V litera (c)		Anexa VI partea 3 punctul 1.3
					Anexa V litera (d)		Anexa VI partea 3 punctul 1.4
					Anexa V litera (e)		Anexa VI partea 3 punctul 1.5
					Anexa V litera (f)		Anexa VI partea 3 punctul 3
					Anexa VI		Anexa VI partea 7
						Articolul 1	Articolul 28 primul paragraf
						Articolul 2 alineatul (2)	Anexa V partea 1 punctul 1 și partea 2 punctul 1 primul paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea 1 punctul 1 și partea 2 punctul 1 al doilea paragraf
						Articolul 2 alineatul (3) partea a doua	Anexa V partea 1 punctul 1 și partea 2 punctul 1 primul paragraf

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea 1 punctul 1 și partea 2 punctul 1 al doilea paragraf
						Articolul 2 alineatul (4)	—
						Articolul 2 alineatul (6) prima parte	Articolul 3 punctul 24
						Articolul 2 alineatul (6) a doua parte	Articolul 28 paragraful al doilea litera (j)
						Articolul 2 alineatul (7) primul paragraf	Articolul 3 punctul 25
						Articolul 2 alineatul (7) paragraful al doilea prima teză	—
						Articolul 2 alineatul (7) paragraful al doilea teza a doua și literele (a)-(i)	Articolul 28 paragraful al doilea și literele (a)-(i)
						Articolul 2 alineatul (7) paragraful al doilea litera (j)	—
						Articolul 2 alineatul (7) paragraful al treilea	—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 29 alineatul (1)
						Articolul 2 alineatul (7) paragraful al patrulea	Articolul 29 alineatul (2)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 29 alineatul (3)
						Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 3 punctul 32
						Articolul 2 alineatul (9)	—
						Articolul 2 alineatul (10)	—
						Articolul 2 alineatul (11)	Articolul 3 punctul 31
						Articolul 2 alineatul (12)	Articolul 3 punctul 33
						Articolul 2 alineatul (13)	—
						Articolul 3	—
						Articolul 4 alineatul (1)	—
						Articolul 4 alineatul (2)	—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
						Articolul 4 alineatele (3)-(8)	
						Articolul 5 alineatul (1)	Anexa V partea 1 punctul 2 paragraful al doilea
							Anexa V partea 1 punctul 2 primul, al treilea și al patrulea paragraf
						Articolul 5 alineatul (2)	—
						Articolul 6	—
						Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 37
						Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 30 alineatul (5)
						Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 30 alineatul (6)
						Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 40 alineatul (1)
						Articolul 8 alineatul (2) prima parte a primului paragraf	Articolul 40 alineatul (2) prima parte a primului paragraf
						Articolul 8 alineatul (2) a doua parte a primului paragraf	—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 40 alineatul (2) a doua parte a primului paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 40 alineatul (2) paragraful al doilea
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 40 alineatul (3)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 41
						Articolul 8 alineatul (2) paragraful al doilea	—
						Articolul 8 alineatele (3) și (4)	—
						Articolul 9	Articolul 30 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 30 alineatele (2), (3) și (4)
						Articolul 9a	Articolul 36
						Articolul 10 primul paragraf prima teză	Articolul 30 alineatul (7) prima teză

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 30 alineatul (7) a doua teză
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 30 alineatele (8) și (9)
—	—	—	—	—	—	—	Articolele 31-35
						Articolul 10 primul paragraf a doua teză	—
						Articolul 10 paragraful al doilea	—
						Articolul 12 prima teză	Articolul 38 alineatul (1)
						Articolul 12 a doua teză	—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 38 alineatele (2), (3) și (4)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 39
						Articolul 13	Anexa V partea 3 a treia parte a punctului 8
						Articolul 14	Anexa V partea 4
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V părțile 5, 6 și 7
						Articolul 15	—
						Articolul 18 alineatul (2)	—
						Anexa I	—
						Anexa II	—
						Anexele III și IV	Anexa V partea 1 punctul 2 și partea 2
						Anexa V A	Anexa V partea 1 punctul 3
						Anexa V B	Anexa V partea 2 punctul 3
						Anexa VI A	Anexa V partea 1 punctele 4 și 6
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea 1 punctul 5
						Anexa VI B	Anexa V partea 2 punctele 4 și 6
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea 2 punctul 5

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 2008/1/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
						Anexa VII A	Anexa V partea 1 punctele 7 și 8
						Anexa VII B	Anexa V partea 2 punctele 7 și 8
						Anexa VIII A punctul 1	—
						Anexa VIII A punctul 2	Anexa V partea 3 prima parte a punctului 1 și punctele 2, 3 și 5
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea 3 a doua parte a punctului 1
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea 3 punctul 4
						Anexa VIII A punctul 3	—
						Anexa VIII A punctul 4	Anexa V partea 3 punctul 6
						Anexa VIII A punctul 5	Anexa V partea 3 punctele 7 și 8
						Anexa VIII A punctul 6	Anexa V partea 3 punctele 9 și 10
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea 3 punctul 11
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea 4
						Anexa VIII B	—
						Anexa VIII C	—
			Anexa VI			Anexa IX	Anexa IX
			Anexa VII			Anexa X	Anexa X